

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

РІК CVI

П'ЯТНИЦЯ, 15 СІЧНЯ, 1999

ЧИСЛО 3

VOL. CVI

FRIDAY, JANUARY 15, 1999

No. 3

ПЕРША ЛАСТІВКА ОБ'ЄДНАННЯ

Рух починає марафон

Вячеслав Чорновіл і Геннадій Удовенко

Народний Рух України, що б не писали про нього супротивники цього масового об'єднання українських патріотів, як би не нарікали його прихильники, засмучені програвом на парламентських виборах, усе ж залишається в Україні впливовою силою, здатною стати

політичною структурою, прийнятною як для радикальних, так і для поміркованих патріотів. Про це свідчить й остання новина, про яку пише в газеті "Молодь України" журналіст Роман Клим. Рух після свого партійного з'їзду першим офіційно заявив про намір вести боротьбу за перемогу свого кандидата

у наступних виборах Президента України.

Недруги вішували розкол Руху на його недавніх ІХ Всеукраїнських зборах. Але не тільки розколу на сталося, а й намітилася кон-

(Закінчення на стор. 6)

Президентіві України пропонують публічний діалог

Президентські вибори викликають велике поживання в політичних партіях і громадських організаціях України. Почалися переговори про їх блокування для підтримки спільних кандидатів. Одним з них є нинішній Президент України Леонід Кучма. До нього, як можливого претендента, привертують із зрозумілою вимогливістю.

Народно-Демократична партія „може підтримати кандидатуру Леоніда Кучми на майбутніх президентських виборах лише за умови погодження і виконання умов, висунутих політвиконкомом НДП у зверненні до Президента України”, — заявив на прес-конференції лідер партії Анатолій Матвієнко. Він підкреслив, що НДП виявилася покищо єдиною партією, яка розпочала „публічний і гласний” діалог з Леонідом Кучмою про умови його підтримки на виборах. При цьому лідер партії наголосив, що у своїх переговорах НДП керуватиметься передусім „інтересами держави й суспільства, а не окремих особистостей”.

На думку А. Матвієнка, надісла-

не Президентіві звернення може стати документом, навколо якого вестимуться переговори із політично близькими партіями про блокування напередодні виборів. Він повідомив, що усну підтримку цього звернення вже висловили голова НРУ Вячеслав Чорновіл та голова ЛПУ Володимир Щербань. Лідер НДП повідомив, що готується підписання угоди з ЛПУ про створення „м'якого передвиборчого блоку”.

Перший заступник голови НДП Володимир Філенко повідомив, що остаточне висунення кандидата на пост Президента від НДП на найближчому з'їзді партії, який заплановано на кінець лютого — початок березня, може не відбутися. Він також не виключив, що після погодження з Л. Кучмою вимог НДП партія може змінити свою думку „навіть у вересні 1999 року в разі, якщо Л. Кучма не виконає досягнутих домовленостей”. За словами лідера НДП, партія очікує „публічної реакції” Л. Кучми на свої вимоги. А. Матвієнко вважає, що процес форму-

(Закінчення на стор. 6)

ЗА МАТЕРІАЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Ми є свідками небуденних подій в історії ЗСА

ВАШІНГТОН. — У четвер, 7 січня, будинок Капітолію США, оповитий традицією та символізмом, був очевидцем історичних подій, коли 100 сенаторів країни у поважно-урочистій церемонії, що закривала глибокий політичний розподіл, присягнули „чинити безстороннє правосуддя”, чим відкрили першу стадію розгляду оскарження на адресу Президента Вілліяма Джеферсона Клінтона, щоб вирішити, чи має бути він усунений з цього найвищого посту в країні.

Цей історичний день в Сенаті США розпочався в 10-й годині ранку поважним маршем 13 чоловіків-республіканців, одягнених в темні убрання, на чолі з іллінойським конгресменом Вілліямом Гайдом, з Палати Репрезен-

тантів до Сенату та переданням двох пунктів оскарження прокураторами Палати Репрезентантів, якими звинувачується Президент в неправдивому свідченні та перешкоді правосуддю, щоб приховати свою аферу з Монікою Левінською, колишньою практиканткою в Білому Домі.

Кілька годин пізніше, відразу перед 1-ою годиною по полудні, головний суддя Верховного суду США Вілліям Ренквіст у чорній судовій мантиї з ескортом шістьох сенаторів, по трьох з кожної партії, вступив до палати Сенату. Тут з підвищення його привітав 95-річний сенатор Стром Тормонд, який на час відсутності віце-президента Ала Гора записяг-

(Закінчення на стор. 20)

Новий посол України в Канаді

3 грудня 1998 року на церемонії в Рідо Гол (м. Оттава) посол України в Канаді Володимир Хандогій вручив вірчі грамоти генерал-губернаторові Канади Р. Ле Бланкові.

У своєму виступі В. Хандогій заявив про велике значення, яке надає Україна розвиткові відносин з Канадою. Посол відзначив активний зовнішньополітичний курс Канади, зокрема у сфері роззброєння та у вирішенні глобальних гуманітарних питань, привітав Канаду з обранням на місце непостійного члена Ради Безпеки ООН на період 1999-2001 рр., а також з першою річницею відкриття до підписання Оттавської Конвенції із заборони протипіхотних мін. В контексті українсько-канадських двосторонніх відносин відзначив високий рівень політичного партнерства і, водночас, наголосив на необхідності посилення темпів розвитку торговельно-економічного співробітництва. В. Хандогій підкреслив, що завдяки присутності великої та динамічної української громади у Канаді наші країни мають особливо тісні зв'язки. Посол України в Канаді представив генерал-губернаторові Р. Ле Бланкові дипломатичний склад посольства.

У відповідь, Р. Ле Бланк відзначив незворотність курсу України на

реформування економіки і суспільно-політичного життя, висловив впевненість у тому, що український народ подолає труднощі перехідного періоду, і побажав йому успіхів у розбудові власної незалежної держави. Він особливо підкреслив заінтересованість Канади у динамізації відносин з Україною в економічній сфері, готовність і надалі надавати політичну підтримку нашій державі, зокрема в міжнародних організаціях.

В. Хандогій — професійний дипломат. До призначення в Канаду останні три роки займав посаду заступника міністра закордонних справ України, був головою Національної комісії України у справах ЮНЕСКО. Він також працював у Постійному Представництві України при ООН в Нью-Йорку, керував Департаментом міжнародних організацій МЗС України.

В. Хандогій

Посольство України в Канаді

■ УКРАЇНСЬКИЙ
ЛІТАК ВРИВАЄТЬСЯ
В НАТО
Стор. 3

■ ЧЕКАЄМО ПРОПОЗИЦІЙ
ЩОДО ПОРЯТКУ
СОЮЗІВКИ
Стор. 7

■ ЙОРДАНЬ —
ПРОВІСНИК
ХРИСТІАНСТВА
Стор. 11

■ ЩО ТРЕБА ЗНАТИ,
ЩОБ ПОТРАПИТИ ДО
АМЕРИКИ?
Стор. 13

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Крим в числі кращих

За підсумками господарювання в минулому році Крим увійшов в десятку кращих регіонів України. Тут досягнуто зростання промислового виробництва, прибутковими були зовнішня торгівля і санаторно-курортна діяльність. Крим веде торгівлю з 80 країнами світу, з закордонними партнерами працюють 366 підприємств.

Акція "Живий ланцюг" у Львові

22 січня представники Народно-го Руху України, партії "Реформи і Порядок" та НДП проведуть у Львові акцію "Живий ланцюг", присвячену 81-им роковинам Злуки України. Голова Львівської крайової організації НРУ Ярослав Кендзьор пояснив, що партії хочуть подати Україні приклад реального єднання всіх національно-демократичних сил. "Живий ланцюг" почнеться о 15-й годині і об'єднає пам'ятники Грушевському, Шевченкові і Франкові.

Олександр Ткаченко вірить Росії

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко на нараді висловив надію на приєднання Верховної Ради до Міжпарламентської асамблеї СНД. "Після ратифікації Державною Думою Росії великого договору з Україною і прийняття бюджету у нас є всі можливості повернутися до цього питання і спокійно вирішити його, — сказав Ткаченко. — Це питання безперечно буде вирішено позитивно. Я в це вірю і цю віру треба перенести в сесійну залу".

Комплекс супроводу літаків

Потужний радіолокаційний комплекс супроводу літаків монтується в селі Семи Дубах Рівненської області. Свого часу районна Рада заборонила будівництво, остерігаючись шкідливого впливу радіоімпульсів, але, розібравшись у справі, скасувала заборону.

Діти отруїлися на Різдво

Під час Різдвяних свят 31 дитина з Олександрійської школи-інтернату для сиріт на Полтавщині потрапила до лікарні з діагнозом харчового отруєння. За словами лікарів, діти були виснажені, що призвело до масового захворювання після вживання подарованих солодощів. Заступник директора інтернату Лілія Гоголя розповіла, що дітям тричі на день варили тільки крупи, картоплю клали тільки до перших страв, а м'ясо востаннє було 12 грудня минулого року.

28 дітей — вихованців Пантаєвського інтернату на Кіровоградщині — теж потрапили до лікарні, отруївшись, найімовірніше, солодощами з новорічних подарунків.

Стріляють у бізнесменів

В Луганському скоєно замах на директора малого приватного підприємства "Віктор-інвест" Владислава Кривобокова. Біля власного будинку його обстріляв з автоматичної зброї невідомий, який втік автом. На місці злочину знайдено автомат Калашнікова. Кри-

вобоков очолював також громадську добродійну організацію "Рух за соціальний захист". Лікарі видалили з тіла пораненого 8 куль, стан його важкий.

На порозі власного будинку в Одесі застрелений директор приватного підприємства "Прем'єра-капітал" 38-річний Андрій Булеско. Його трастова компанія оперувала коштами понад ста тисяч одеситів.

Без свого мила

За останні кілька років Україна втратила внутрішній ринок мила. Сьогодні мило з імпорту становить 90 відсотків продажу, в тому числі турецьке — 70 відсотків. Водночас технічна оснащеність миловарних заводів України дозволяє виробляти високоякісне мило, але мило з нелегальних поставок продається вкрай дешево і його більше купують.

Небезпечні відходи залишаються в Україні

До 2000 року Україна зможе ввести в дію власне сховище для зберігання відпрацьованого ядерного палива шести з 11-ти реакторів типу ВВР (Україна має тепер 14 реакторів, з них три — ВВР-1000). Це рішення викликане намірами Росії підвищити плату за зберігання ядерного пального на її території. Про такі вимоги заявив губернатор Красноярського краю в Сибіру Олександр Лебедь. Борг України красноярському підприємству за 1998 рік становить 12 млн. доларів.

Україна в космосі

14 березня очікується старт з морської п'латформи українського ракетноносія "Зеніт", єдиної в світі ракети, здатної стартувати з морських п'латформ. Три таких ракети вже передано для участі в міжнародному проєкті "Морський старт".

На початку квітня очікується також запуск космічного об'єкта "Океан", який було відкладено минулого року через відсутність фінансування з боку України і Росії.

Рибалки врятовані з крижини

У ніч з 7 на 8 січня на Каховському водоймищі Дніпра, біля сіл Благовіщенського і Скельок, відірвалася крижина з рибалками. На порятунок прийшли вояки підрозділу Міністерства з надзвичайних ситуацій, які впродовж ночі при освітленні ракетами врятували рибалок. Загалом з криги Каховської водойми знято за останні вихідні 133 особи.

9 січня біля села Олександрівки на Дніпропетровщині з річки Самари піднято авто з тілами трьох загиблих рибалок.

Розбився український літак

Український вантажний літак Ан-22 розбився в Бразилії при невдалому приземленні на летовищі Расіфі. Потерпілих немає. Президент компанії "Авіалінії Антонова" сказав, що причиною могли бути неправильні дії летунів або технічні причини, але відкинув припу-

щення про недостатню підготовку екіпажу.

За останні 15 років з літаками конструкторського бюро імені Антонова сталося 10 аварій, у яких загинули 42 особи.

Гас у криницях

На околиці Луцька люди виявили в криницях не воду, а гас. З'ясувалося, що це — сумна спадщина перебування тут військового летовища, пальне з якого утворило підземне озеро гасу діаметром 350 метрів. Озеро пересувається до ріки Стир. Фахівці з Данії розробили плян відвернення біди, але в Луцьку немає грошей на його здійснення.

Син Лазаренка перевищив швидкість

Як уже повідомлялося, 2 січня на автодорозі Кривий Ріг — Дніпропетровське сталася автомобільна аварія, у якій постраждали син і племінник Павла Лазаренка. З цього приводу Павло Лазаренко 5 січня поширив заяву, в якій стверджується, що причиною аварії було не перевищення швидкості, а невідомий автомобіль марки "жигулі", який їхав серединою слизької дороги. Павло Лазаренко не погодився з твердженням шляхової міліції про те, що його син рухався з швидкістю 125 км на годину і не реагував на вимогу зупинитися, оскільки, за словами Лазаренка, швидкість джипа не перевищувала 80 км і його ніхто не зупиняв. Сам Павло Лазаренко їхав у БМВ і, як він каже, аварія сталася на його очах.

Міністерство внутрішніх справ України з приводу аварії поширило заяву, у якій говориться, що аварія сталася через грубі порушення правил шляхового руху з боку курсанта Національної Академії внутрішніх справ Олександра Лазаренка, який перебував за кермом "ландровера".

В другій заяві з цього приводу Лазаренко назвав прізвище водія авта "жигулі" — Станіслав Ошовський.

Покарано за непослух

На обласній конференції партії "Громада" в Дніпропетровському йшла мова про висунення кандидатурою у Президенти України голови партії Павла Лазаренка. Це питання вирішуватиме в січні з'їзд партії. Водночас на конференції повідомлено, що з парламентарської фракції "Громади" у Верховній Раді виключено тих депутатів, які проголосували за прийняття бюджету на 1999 рік і можливий розпуск опозиційного кабінету міністрів "Громади" на чолі з Юлією Тимошенко.

Бракує олії

У першій половині нинішнього року дефіцит соняшникової олії в Україні становитиме 200 тисяч тонн, хоча сировини для її виробництва достатньо. У 1997 році Україна виробила понад 2,3 млн. тонн соняшникового насіння, але близько 400 тисяч тонн зникли безслідно.

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Інститут невідкладної і відновної хірургії, оснащений діагностичною апаратурою з Німеччини, Франції та Австрії, відкрито в Донецькому.

Президент України Леонід Кучма нагородив орденом Ярослава Мудрого ІУ ступеня народного депутата Леоніда Кравчука за видатні заслуги в державному будівництві.

В першій декаді січня курс національної валюти був 3,427 гривні за долар США, 2,06 гривні за німецьку марку, 0,16 гривні за російський рубль.

Чернігівському державному архітектурно-історичному заповіднику надано статус національного заповідника "Чернігів стародавній".

В Луганському утворено регіональний інформаційний та правозахисний центр для гомосексуалів та лесбіянок "Наш світ".

Відсутність палива у людей на Донбасі призводить до масового вирубування дерев.

У Кіровограді створюються потужності для масового випуску зернозбиральних комбайнів "Лан" і "Славутич".

Після першого підземного поштовху в Закарпатті очікують повторення землетрусу, але через відсутність сейсмічних станцій передбачити його неможливо.

У Чернівцях сталася велика пожежа, в ході якої знищено 500 кг мастил і склади спільного підприємства "Ніко-Україна".

У Севастополі від початку року страйкує персонал усіх ліфтів, крім лікарняних.

35 тисяч юнаків, які восени поповнили військо України, пройшли первинну підготовку і приступили до складання Присяги на вірність державі.

У Києві після річної перерви відновлено випуск газети "Правда України", який було призупинено через невідповідність документів на її реєстрацію діючим законам.

33 роботи представлено на виставці другого туру відкритого конкурсу проєктів Монумента незалежності у Києві.

Автоматизована інформаційна система "Погода", що створюється у Києві, повідомлятиме про стан погоди, гідрологічний режим Дніпра, загрозу небезпечних явищ.

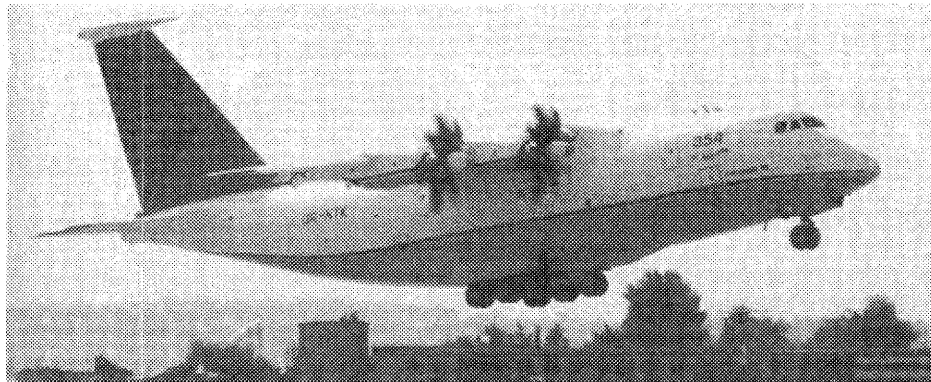
1400 фальшивих посвідчень потерпілих від аварії на Чорнобильській АЕС виявлено у Києві.

Минулого року Служба безпеки України припинила діяльність 12 агентів чужинських спецслужб, зберегла для держави в наслідок відвернення злочинів понад 3 млрд. гривень.

ТЕМА ТИЖНЯ

ЧИ ЗЛЕТИТЬ АН-70 В ЄВРОПІ?

Проект Ан-70 має стати для української оборонної промисловості головною і найперспективнішою справою 1999 року. І якщо європейські країни – члени НАТО погодяться взяти Ан-70 за основу для свого військово-транспортного літака, для України це означатиме перший реальний крок в Європу.

Українсько-російський літак при просуванні на європейський ринок зустрічається швидше з серйозними політичними перешкодами, ніж з серйозними конкурентами. НАТО пропонує свою військово-транспортну модель для військово-транспортної аціяції (проект FLA), але вона покищо існує лише на папері. Крім того, США активно просувають на європейський ринок свої знамениті „Геркулеси”.

Попри те, що начальник Управління авіакосмічної техніки України Сергій Зеленюк повідомив журналістам, що просування проекту Ан-70 „продовжується в рамках попередніх плянів”, ясно далеко не все. Наприклад, яким буде рішення військового відомства Німеччини, якщо французи раптом не підтримають проєкт. Фахівці вважають це малоімовірним, оскільки саме з Францією військово-технічна співпраця України розвивається стрімкими темпами. В 1998 році французи фінансували участь українського танка на міжнародній виставці в Ля Бурже; французька фірма „SAGEM” успішно ставить свої принципи та системи управління вогнем на українській бронетехніці, яка бере участь у тендерах на постачання в треті країни, і нарешті, цього ж року на переговорах з українською стороною французи висловлювали прихильне ставлення до українсько-російського проєкту Ан-70.

І все ж таки зміни можливі. Німеччина та Франція, на щастя для Ан-70, одностайно проти американської експансії в Європі і зроблять усе, щоб американські військово-транспортні літаки С-17 і С-130 не потрапили в Європу. При цьому, до речі, вони керуються не лише політичними мотивами: С-17 коштує в 4 рази більше, ніж Ан-70, і ціна одного літака не менш як 250 млн. дол. навряд чи задовольнить європейців. С-130J коштує приблизно стільки ж, скільки Ан-70, але його може бути використано лише для тактичних цілей. Сьогодні вартість Ан-70 оцінюється в 70 млн. дол., але за умови великого замовлення ціну можна було б дещо знизити. Якщо ж говорити про потенційну місткість ринку, то тільки країни Європи придбали б не менш ніж 400 машин, оскільки в 2003-2005 рр. закінчується ресурс експлуатації військово-транспортних літаків більшості країн Європи. Навіть проста арифметика свідчить про те, що участь України в міжнародному проєкті — річ надзвичайно прибуткова. Треба також мати на увазі, що літак потрібен не лише

країнам Європи: від нього не відмовилися б, наприклад, країни Латинської Америки, які після виставки „Форнборо-98” активно вивчають питання закупівлі авіатехніки в Україні.

Що стосується питання, чи буде Ан-70 взято за основу євролітака, позиції потенційних партнерів покищо неоднозначні. З недавнього виступу начальника штабу ВПС Франції генерала Жана Рану перед Комісією з національної оборони випливає, що у Франції з'явилися сили, які не дуже зацікавлені в просуванні Ан-70, головним чином тому, що це нібито суперечить стратегії завантаження робочих місць на вітчизняних підприємствах.

Не визначена до кінця й позиція Німеччини, хоча саме німецьке військово-відомство завершило процес вивчення літака й обстоює можливість використання Ан-70 як базового для створення власного військово-транспортного літака нового покоління.

Ми ж сподіватимемося, що Франція все ж таки вирішить справу на користь Ан-70. Якщо провідний аціяційний виробник країни Aérospatiale підтримає Ан-70 на переговорах в січні, можна вважати, що інші країни посядуть подібні позиції.

Що ж до самого Ан-70, то Україна та Росія намагаються форсувати його виробництво: АНТК ім. Антонова (м. Київ) отримав замовлення від міністерств оборони РФ на виробництво 5 літаків Ан-70, і ще стільки ж машин військово-відомство Росії замовило аціяційному заводу в Самарі. Правда, хоча це рішення було ухвалено ще у вересні, складання літаків через брак фінансування досі не розпочато. Уряд Росії профінансував проєкт лише на 3-4 відсотки, уряд України — на 1,5. За словами президента Росії Бориса Єльцина, сторони дійшли домовленості щодо фінансування проєкту в такій пропорції: Росія — 80 відсотків, Україна — 20. Україна є однією з дев'яти країн світу, здатних розробляти і виробляти літаки — на сьогодні в країні збережено повний цикл виробництва, від наукових розробок до випуску готової продукції. Отож, просування проєкту Ан-70 означатиме дуже серйозний вииграш на світовому ринку, але ще більшу політичну перемогу. Нам залишається лише почекати, які межі розгону для зльоту Ан-70 визначить 1999 рік.

Валентин Бадрак,
(УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

Полагоджено справу муринських фермерів

ВАШІНГТОН. — Представники Департаменту сільського господарства і адвокати муринських фермерів повідомили, що згаданий департамент погодився заплатити мільйони доларів названим фермерам, які твердили, що проти них ведуть дискримінаційну політику, відмовляючи їм у позичках та інших субсидіях. Розалінд Грей, директор громадських прав при Департаменті сільського господарства, не погоджується зі закидами щодо дискримінації, але згідна з тим, що полагодження справ, де говориться про всякі упередження, потребує поліпшення. Згідно з умовами угоди, Департамент сільського господарства заплатить понад 300 млн. дол. за прохання, котрі внесено ще тому 16 років.

Новий спікер у Палаті Репрезентантів

ВАШІНГТОН. — У середу, 6 січня, республіканський конгресмен з Ілліной Денніс Гастерт був записаний 51-им з черги спікером Палати Репрезентантів. Серед своїх колег, конгресменів обидвох партій, 56-річний Д. Гастерт вітається великою прихильністю та має репутацію гарного чоловіка. Члени Палати Репрезентантів твердять, що він є рідкістю серед вашінгтонських політиків — він уміє прислухатися, гальмувати свій темперамент і дотримувати свого слова, тому й не дивно, що мав підтримку консервативних і поміркованих республіканців.

США плянують переговори у Москві

ВАШІНГТОН. — Намагаючись поліпшити існуючі досить холодні стосунки з Росією, секретар Державного департаменту Меделін Олбрайт запланувала зустрічі у Москві від 25 - 27 січня, зосереджуючись на спільних цілях, незважаючи на тактичні різниці. Останнім часом ЗСА і Росія мали деякі непорозуміння, зокрема щодо бомбардування Іраку військовими літаками-винищувачами ЗСА та Британії, проти чого Росія сердито протестувала. Тим часом Уряд Президента Билла Клінтона є дещо поденервованим відмовою Думи (нижча палата російського парламенту) затвердити договір „Старт II” впродовж семи років після його підписання.

Колишній комуніст на авдієнції в Папі

РИМ. — Прем'єр-міністр Італії Массімо Д'Алема, колишній керівник Комуністичної партії, у

п'ятницю, 8 січня, відбув приватну, майже півгодинну, авдієнцію з Папою Іваном Павлом II. Після авдієнції М. Д'Алема признався, що йдучи на зустріч з Папою, почувався ніяково і „дуже напружено”, але напруженість швидко зникла „завдяки надзвичайній спроможності та вмінню Святішого Отця ангажувати свого гостя у безпосередній людській розмові”. Впродовж багатьох років Комуністична партія і Римо-Католицька Церква ворогували, й тому до вибору М. Д'Алеми прем'єр-міністром Італії Церква поставилася дещо зі застереженням. Однак новообраний прем'єр-міністр пробує поліпшити стосунки. Свою зустріч з Папою М. Д'Алема назвав „зворушливою”.

Е. Дол шукає нового зайняття

Два роки після неуспішних намагань її чоловіка перемогти Президента Билла Клінтона, Елізабет Генфорд-Дол зрезигнувала зі становища президента Американського Червоного Хреста. Цим своїм кроком вона посилила спекулювання багатьох політичних активістів, які вважають, що це її перші заходи на шляху до Білого Дому в 2000 році. Хоч Е. Дол останнім часом постійно твердить, що не має намірів змагатися за номінацію Республіканської партії на кандидата у президентських виборах 2000 року, та її резигнація здивувала багатьох. Передвиборчі опитування серед республіканців постійно підтверджують популярність 62-річної Е. Дол і ставлять її зараз після тексаського губернатора Джорджа Буша, як найбільш потенційного кандидата.

Ще одне весілля в королівській родині Англії

ЛОНДОН. — Наймолодша дитина англійської королеви Єлисавети II та її чоловіка князя Филиппа, 34-річний принц Едвард вирішив цього літа одружитися з його довголітньою приятелькою, 33-річною Софі Ріс-Джонс. Цей крок принца Едварда втішив королівську родину, а вся англійська спільнота прийняла це радісне повідомлення з деякою обережністю. Все ж таки, разом з доброзичливими побажаннями молодій парі, англійці запитують, чи поведеться з цим одруженням принцові Едвардові краще, як його братам і сестрі, котрих подружжя ранньої молодості закінчили розлученнями. У цьому випадку є сподівання кращих успіхів, обоє молодят знаються вже п'ять років, обоє працюють, є у зрілому віці та обоє намагаються уникати реклами. Вона є керівником власної фірми громадської інформації, а він — режисером фільмів.

Викрито мережу відмивання грошей

КИЇВ. — Щоденник „Нью Йорк Таймс” з суботи, 9 січня, у своїх коротких вістках зі світу подав інформацію пресового агентства „Ассошіейтед Пресс” про те, що українська міліція викрила цілу нелегальну мережу, котра відмивала гроші для майже 3,000 компаній, включно з державними підприємствами, щоб оминати пла-

чення податків. Згідно з офіційними чинниками, згадана мережа керувалася з Києва, гроші від компаній отримувала через банкові трансакції перенесення фондів і спрямовувала їх до фіктивних фірм для заміни на готівку.

Підрахунки вказують, що щоденний обіг цієї „підприємницької” мережі становив 292,000 дол.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку - \$25.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати
поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто
Верстка — Павло Стокотельний;
Реклама і оголошення — Марія Шепарович. Адміністратор — Володимир Гончарик.

Україна — 1999: плекаймо молодь!

Збігнєв Бжезінський сказав в інтерв'ю московській „Независимой газете”, що становище України тепер краще, ніж Росії, і при умові соціально-економічного поступу Україна може через 10 років досягнути рівня Польщі, Чехії і Мадярщини. Отже, в 2009 році українці, можливо, вже не бідуватимуть, якщо...

Оце „якщо” на межі двох років найбільше непокоїть українську громаду як на рідній землі, так і за океаном. Якщо Верховна Рада, Президент і Кабінет Міністрів у згоді будуватимуть нову державу і її економіку. Покищо такої згоди немає. Парламент викликає настороженість усього суспільства, бо є непередбачуваним: то його провідник раптом виступає з доповіддю, сповненою ностальгії за комуністичним минулим, то один з його попередників, і теж народний депутат, заплутується у власних махінаціях і при цьому говорить таку неправду, що Білл Клінтон виглядає проти нашого обранця народу наївним школярем. „Як можна було обрати таких людей до Верховної Ради?”, дивується народ. Але хто обирав? Невже народ? Е ні! Обирали такі ж самі ткачки і лазаренки, табачники та інші з ними. Усі вони вийшли з компартійного гнізда, хоча насправді не є комуністами в ідеальному сенсі цього поняття. Відомий журналіст-політолог Микола Рябчук назвав їх не червоними і не жовто-блакитними, а сірими, рожевенькими усередині, жовто-голубенькими зовні. І саме в цій сірості полягає біда. Вони — ніби піна на хвилі, яка першою торкається берега і змиває, забирає з нього усе, що не закріплене, не закопане, не прив'язане. Сіро-рожевим просто не потрібна та Україна, про яку говорить Збігнєв Бжезінський. Тому що у ній буде закон, буде суд, буде преса, буде громадська думка, які перешкоджатимуть дальшій наживі.

Минає час високих партійних номенклатурників, яких несподівані події поставили було над Україною. Їх змінили кандидати партійних наук вчорашньої дати, советські міністри зі світоглядом голів убогих колгоспів, але з амбіціями фараонів. Минає час і борців за державність, серед яких закордонні діячі не мають визнання в самій Україні, а місцеві вже переважно будують не державу, а постаменти під власне увічнення у ореолі героїв. Тим часом за межами України тривають спроби її прилучення до тих чи інших угруповань. На Заході, в НАТО бачать у ній протипагу Росії, Росія ж просто не виживе без українських ресурсів — як матеріальних, так і людських, бо тепер уже стало очевидним, що українська пшениця, український солдат, український заробітчанин в Сибіру чи в Заполяр'ї були основою російського існування. Народ за нових обставин просто розгубився. Незалежність України впала на багатьох як сніг на голову й викликала спершу певну еufорію, потім очікування, а тепер роздратування, бо жити стало важче. Заспокоїливі слова про те, що перебудова хати пов'язана з незручностями для мешканців, переконують усе менше, бо роки минають, а ладу усе немає. Єдиною силою, на яку можна покладати надії, щоб здійснилася прогноза Бжезінського, є молодь. Та сама покищо нечисленна молодь, яка на Майдані Незалежності в Києві проголошує: „Новий рік — без Ткаченка!”. Коли ця молодь візьме слово в усіх містах і селах України, коли зробить виправлення у заклику і зажадає: „Українка — без ткачків!”, коли висуне своїх адміністраторів на провідні посади, тоді з'явиться надія на добробут у 2009-му році. Виховуймо молодь!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про місця зустрічей

Здається, немов кожна генерація має свої місця зустрічей, які характеризують її вдачу, зацікавлення та спосіб життя.

Дітвора зустрічається звичайно на місцях ігор, публічних чи приватних, — і там на гойдалках, каруселях і ковзанках вони почувуються найкраще.

Підлітки збираються найчастіше на розі вулиці, де можуть годинами стояти, ніби розмовляючи, чи взаємно собі дошкулюючи.

Далі приходить пора зустрічей „сам-на-сам”, про які голосно не можна говорити. А відтак, у зрілому віці, місцем зустрічі стає „бара”, ресторан, або родинний дім. Цей дім для людини у дуже зрілому (щоб не сказати старому) віці заступає майже усі інші місця, байдуже чи це власний дім, Народний Дім чи організаційний дім. Це місце найкраще надається до дискусій, засідань та інших характерних для цього віку занять.

Аж вкінці дехто із нас доходить до часу, коли найчастішим і найбільше близьким місцем зустрічей є цвинтар у місті, де проживає. Таким для мене став цвинтар на Бавнд Бруку, на якому з останніми роками появилось більше близьких і знайомих, як в Народному Домі, чи у власному домі. Щораз частіше доводиться там їхати, щоб прощати когось із рідних, знайомих чи друзів. А при такій нагоді проходите цвинтарними доріжками та вітаєте раз-у-раз тих, що залишилися під нагробним каменем, а які були стільки довгих років близькими друзями.

„Тільки не розповідай знова, хто помер”, — нагадують мені молодші члени родини.

А як тут не згадувати, як кожний тиждень приносить нові сумні вістки та мимоволі хочете ними поділитися, хоча живучі дуже не люблять, як говорити про тих, що вже не живуть.

Думаю про це сьогодні, коли

бачу перед собою останню таку зустріч, чи пак прощання на тому, на жаль, так рідному Бавнд Бруку. Саме минає сорок днів від того часу, але так хочеться згадати свою довголітню подругу Ірену, з якою ми дружили ще від середньої школи і від тайного плакування. Ні, мої молоді члени родини, я не хочу згадувати її несподіваної смерті, а її живу, життєрадісну, завжди помічну в усіх наших задумах — Ірену. І про таку думала я перед сорока днями там, на тому місці наших зустрічей, і таку пригадувала, з дня коли ми спільно прощали нашу провідницю — Гандзю на тому кладовищі.

Скільки разів прийшлося нам останніми роками зустрічатися на тому місці? Не хочу навіть думати, а тільки згадати ті радісні молодечі переживання, які нам довелося колись спільно ділити. Але не тільки їх — на фільмі нашого життя залишилися і ті пізніші, коли ми вже не були веселими дівчатами, а статечними „матронами”, що в Гантері над озером розповідали собі про враження із відродженої України, про наш-наш Львів і про спільних подруг, яких так мало залишилося.

Немов бачу тихо заходяче сонце не березі озера, яке так інакше заходило на Соколі, на Брустурах в наших Карпатах... А може, тільки нам здавалося, коли ми гляділи на цей захід старечими очима, крізь неодмінні чорні окуляри? А може тільки у наших споминах це українське сонце інакше заходило, як тут американське?

Для Ірени зайшло на віки одне і друге, а я буду в думках співати там, на місці теперішніх зустрічей, це наше так добре знає зі спільних вечорів при ватрі:

...За верхом, ясне сонце зайшло
Тихо спи без тривоги
Тут є Бог, тут є Бог...

О-КА

Новорічне вітання Генерального консула України в Нью Йорку Юрія Богаєвського

Шановні читачі газети „Свобода”!
Я радий цій нагоді привітати всіх вас з 1999 роком, який вже розпочав відлік своєї історії.

За давньою традицією, з кожним новим роком, усі ми, незалежно від того, громадянами якої держави ми є, яку роботу ми виконуємо і які посади ми обіймаємо, завжди пов'язуємо наші найліпші сподівання. Гадаю, що це добра традиція, яка вселяє в кожного з нас віру в краще завтра, додає нам сили і насаги в наших робочих буднях.

Ми вступили в новий рік, передостанній рік нинішнього тисячоліття, з глибокою вірою в те, що наша держава Україна поступово вийде із складної кризової ситуації, подолає економічні негаразди і проблеми і зробить ще один важ-

ливий крок на шляху свого самостійного утвердження в світі. Головне, що ми маємо свою власну незалежну державу, вона існує, поступово міцніє, зводиться з колін, і це має бути найбільшою для всіх нас утіхою.

Бажаю всім, хто сьогодні лине думкою до України, щасливого і успішного Нового року. Нехай здійсняться всі ваші плани, задуми і сподівання. Доброго всім вам здоров'я, успіхів у ваших щоденних діяннях, благополуччя вашим родинам.

Із сподіванням на продовження нашої співпраці в ім'я єдиної для всіх нас України.

Юрій Богаєвський,
Генеральний консул України
в Нью Йорку.
4 січня 1999 року

ЗВІДУСІЛЬ

Американська пошта подорожчала

У неділю, 10 січня, пошта США впровадила в обіг нову поштову марку вартістю 33 центи, із зображенням зайця. Це значить, що оплату висилки звичайного листа, що важить одну унцію, збільшено на одного цента, кожна додаткова унція коштуватиме 22 центи. Хто має запас старих марок, може придбати на додаток одноцентову марку, або марку з літерою „Н“. Чи подорожчає закордонна пошта, буде вирішено найближчим часом.

Катастрофа рубля

За минулий рік російський рубль втратив 71 відсоток вартості. На початку року за долара платили 5.96 рубля, а в кінці року — 20.65 рубля. Цього року інфляція рубля становитиме 80 відсотків.

Монета в пам'ять Діяни

Королівська карбівня Великобританії випустила монету в пам'ять Діяни, принцеси Валії. Монета є офіційною валютою, з портретом Діяни з одного боку і королеви Єлисавети II — з другого. Вартість монети — 5 фунтів або приблизно 8 доларів. Офіційні чинники сподіваються продати понад 10 мільйонів таких монет по цілому світі, більшість з них напевно потрапить до колекціонерів.

Хібащо на дачу

Лікарі російського президента Бориса Єльцина не радять йому будь-яких подорожей, зокрема літаком. Єдину подорож, на яку йому дозволяють, то хібащо на відпочинок до його заміської резиденції. З цього приводу під знаком запитання поставлено закордонні візити російського президента, зокрема до Польщі, котру пляновано здійснити в січні.

Залізниця смерті

Американський кінодокументаліст Том Робертс створив у студії „Октобер філмс“ стрічку „Поїзд смерті“, присвячену прокладанню залізничної на полярних теренах СРСР. До тієї каторжної роботи були змушували політичні в'язні ГУЛА-гу, приречені на страшні страждання і знищення. Свідки, які пережили це страхіття, розповідають, як серед ночі примерзали до вагонів, як боролися за голодну порцію щойно померлих товаришів, як споживали машинове масло. Вже через 20 днів по смерті Сталіна будівництво було припинено. Було прокладено 800 із 1300 запланованих кілометрів траси. Статистики порахували, що на кожну шпалу залізничної припадає по одній жертві.

Рекомендують шоломи для лещатарів

Рік після того, як у лещатарському випадку від поранення голови і шиї загинув конгресмен Санні Боно, комісія безпеки виробництва товарів для споживачів рекомендує, щоб лещатарі вдягали шоломи, бо це зменшить поранення та збереже життя. Працівники згаданої комісії зробили висновки, що

уживання шоломів лещатарями зменшило б на 44 відсотки тяжкість поранень голови в дорослих і 53 відсотки у дітей нижче 15 років.

Допомога з Польщі та Болгарії

З польського міста Торуня до Закарпаття відправлено 40 тонн продуктів харчування (борошна, цукру, кави, чоколяди) і одягу. Гроші на ці дари зібрано під час свят серед мешканців, а 50,000 злотих дав міський уряд. „Дуже важливо, що допомога надходить з Польщі, яка є нашим найближчим сусідом“, — сказав з цього приводу Генеральний консул України в Гданську Микола Міщук. У болгарському місті Варні зібрано дарів для Радехівського району в Закарпатті (харчів, ліків і одягу) вартістю 15,000 німецьких марок.

Безкоштовні поради платникам податків

Цілодобовий телефон для безкоштовних порад платникам податків діє щодня впродовж року, згідно з програмою Податкового уряду (IRS — Taxpayer Help Line). А хто має комп'ютер, може дістати поради з Інтернету — www.irs.ustreas.gov. Ці послуги є частиною реформ Податкового уряду, започаткованих у 1998 році.

Нові пам'ятні 25-центівки США

Карбівня США минулого тижня почала вводити в обіг першу зі серії нових пам'ятних монет, 25-центівок, популярно називану „кводром“, котра присвячена стейтові Делавер, що перший затвердив Конституцію США. Профіль Джорджа Вашингтона зображений на одній стороні, а на другій по черзі будуть зображені кожний із 50 стейтів. Примірники монети для збирачів будуть в продажі цього літа.

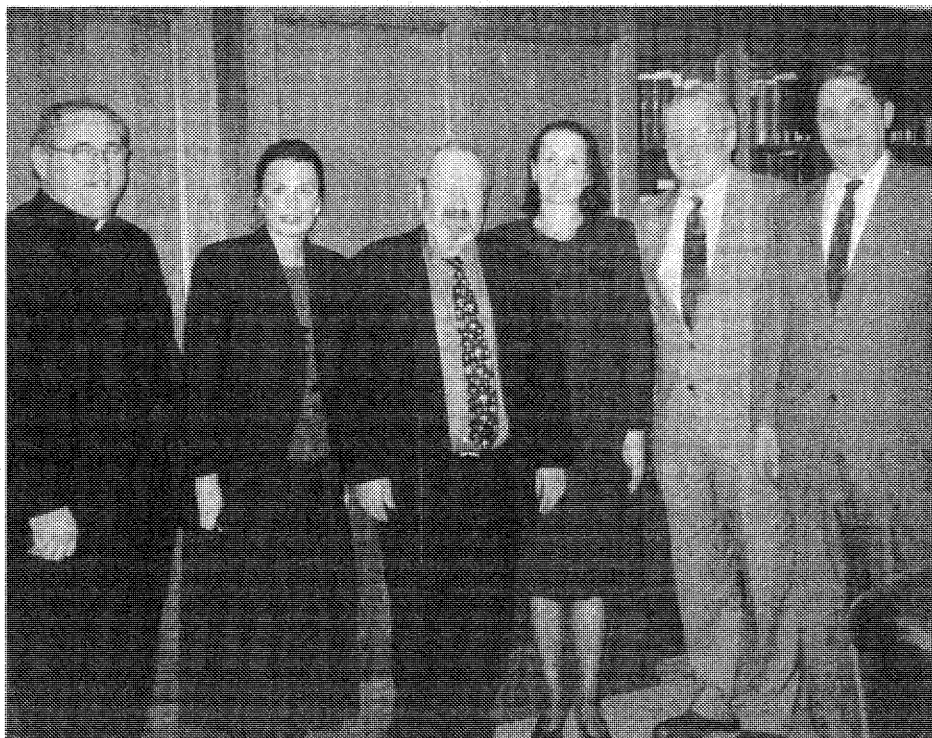
Естонія звільняє неестонськомовних поліцаїв

Майже 300 поліцаїв звільнено минулого тижня з праці в Естонії за те, що не стали громадянами до визначеного речення, кінця 1998 року, і тому, що не володіють достатньо естонською мовою. Більшість зі звільнених — це етнічні росіяни, з яких багато вже мають отримати громадянство, але до 1 січня 1999 року не дістали потвердження. Речник поліції сказав, що як тільки вони стануть громадянами, їх радо приймуть назад, бо є багато вільних місць у поліційних загонах.

Більше грошей для Росії

Незважаючи на економічну кризу, Світовий банк позичив Росії 400 млн. дол., що буде першим внеском твердої валюти для Росії від минулого серпня, коли уряд не спромігся заплатити своїх фінансових зобов'язань. Ці гроші призначені для поліпшення доріг, мостів і започаткування системи дорожнього податку, крім того, це є також ознакою, що міжнародні позичковці хочуть допомогти Росії виплисти з банкрутства.

Вячеслав Брюховецький в Америці

Президент Університету ДіПол о. Джон Міноуг, голова Комітету Міст-побратимів Чикаго-Київ Марта Фаріон, Президент НаУКМА проф. Вячеслав Брюховецький, виконуючий обов'язки генерального консула України Людмила Протасова, директор міжнародних зв'язків Марк Саліван, декан факультету бізнесу Рональд Патен.

Сьомий З'їзд Світового Конгресу Українців скликав на американський континент багатьох відомих політичних, культурних та громадських діячів з України. Серед них — Президент Національного Університету „Києво-Могилянська Академія“ (НаУКМА) професор Вячеслав Брюховецький. Успіхи, досягнуті Академією, що, мов фенікс із попелу, постала, відродилася і набула сили, доволі добре відомі українській громаді в Північній Америці. Багато з нас відвідували цей справді український за духом університет, де вчиться майбутня еліта української нації, і подивлялися результати, досягнуті протягом такого короткого терміну. За сім років відродити Академію і вивести її на високий європейський рівень — такого ще не осягали і в значно благополучніших з фінансового та економічного поглядів країнах. Багато з нас зустрічалися зі студентами та випускниками НаУКМА, які продовжують навчання на магістерських та докторських програмах у США та Канаді, і мали змогу переконатися, які вони високоосвічені, виховані в національному дусі, ідейні молоді люди. І таких є вже сотні: НаУКМА випустив у світ понад 600 бакалаврів і 150 магістрів.

Отож було цікаво почути думки професора Брюховецького на засіданні СКУ. Він виступив на двох панелях, присвячених проблемам української журналістики і стану міжцерковних стосунків в Україні.

У своєму першому виступі Вячеслав Брюховецький, в минулому сам журналіст, основний наголос зробив на необхідності зосередити увагу на якості української журналістики, вважаючи це одним із найдійовіших засобів підвищення впливу на суспільство і згуртування нації. Саме тому, зазначив Вячеслав Брюховецький, в НаУКМА з наступного академічного року відкриється факультет журналістики.

У виступі, присвяченому питанням взаємин між церквами в Україні, Вячеслав Брюховецький наголосив на надзвичайній важливості розв'язання проблеми Православної Церкви в Україні і створення

єдиної помісної Української Церкви.

Президент НаУКМА зустрівся з українською громадою Вінніпегу, розповів їй про життя Києво-Могилянської Академії. Нині тут діє шість факультетів — суспільних і гуманітарних наук, правничих наук, соціальних наук і технологій (соціологія та соціальна робота), та факультет комп'ютерних наук. Впроваджено бакалаврські, магістерські, аспірантські та докторські програми. Високий рівень студентів Академії її президент пояснив насамперед чесним і невідкупним способом їх прийому. Відбір студентів до навчання дуже жорсткий, він відбувається в тяжкій конкурентній боротьбі. У 1992 році до НаУКМА подалося 529 аплікантів, у 1993 — 873, у 1994 — 1,068, у 1995 — 1,496, у 1996 — 2,168, у 1997 — 2,895 осіб. А в 1998 році їх вже було 4,045. Конкурс сягав по 12-14 осіб на одне місце. Всього тут навчається майже 1,700 студентів у Києві і ще 1,000 у філіях Києво-Могилянської Академії в Острозі та Миколаєві. Готується відкриття третьої філії — в Симферополі. Отже, й у Криму буде український університет.

Крім того, НаУКМА має понад 6 тисяч учнів у дев'яти своїх колегіумах, а саме в Києві, Черкасах, Запоріжжі, Феодосії, Донецькому, Тернополі, в селі Рожків на Івано-Франківщині, Кременці, Сіверськодонецькому на Луганщині. Колегіуми — це середні школи, що працюють під патронажем і за узгодженням з програмами НаУКМА.

Студентів навчають виключно українською мовою. Другою мовою в університеті є англійська. Зарубіжні професори викладають англійською. У цьому році НаУКМА успішно пройшла державну акредитацію. Ліцензію на освітню діяльність академія дістала ще в 1992 році, і тепер НаУКМА акредитована за найвищим в Україні — четвертим рівнем.

У березні-травні 1998 року Міжнародна Кадрова Академія та Інститут Соціології Національної

(Закінчення на стор. 6)

Президентіві ...

(Закінчення зі стор. 1)

вання ставлення партії до нинішнього Президента буде „болісним для партії”.

У зверненні до Президента Леоніда Кучми НДП висуває вимоги у сфері економічної та соціальної політики, в боротьбі з корупцією, у питанні співробітництва з парламентом. При цьому НДП наголошує: якщо нинішній Президент погодиться втілювати запропоновані нею вимоги, партія співпрацюватиме з ним, незалежно від результатів виборів у жовтні 1999 року. У сфері економічної та соціальної політики НДП вимагає від Президента, зокрема, „відверто оголосити підтримку вітчизняного підприємництва”, подолати „підміну прозорих” приватизаційних процесів практикою роздання корпоративних прав держави „придворним бізнес-структурам”. Вимагається також „створити умови для поглиблення взаємодії та координації роботи уряду і Національного банку”. Окрім того, Президент має запропонувати парламентові розпочати поетапне зменшення податку на додану вартість. НДП також вважає, що Президент має „публічно визначитися” щодо підтримки ідеї реформування уряду на засадах політичної коаліції, якій би відповідала така сама коаліція в парламенті, а також заявити про готовність зформувати новий уряд у разі, якщо у ВР виникне коаліція парламентських партій. Крім того, Президент повинен сприяти ухваленню закону про вибори до ВР на чисто пропорційній основі.

Партія також вимагає від Л. Кучми на період виведення економіки з кризи ініціювати закон про особливий порядок розгляду урядових законопроектів, що стосуються стабілізації економіки. Президент має виступити з ініціативою різкого скорочення державних видатків в управлінській сфері, підняти відповідальність регіонів у здійсненні економічної політики. Крім того, Президент зобов'язаний припинити будь-яку приховану цензуру, особливо електронних засобів масової інформації, „покласти край переслідуванням недержавних засобів масової інформації за те, що вони займають критичну до існуючої влади позицію”. НДП вимагає провести вибори Президента України на партійній основі і вважає, що Президент повинен „сприяти подальшій розбудові політичної системи, піднесенні ролі та впливовості політичних партій у проведенні демо-

кратичних та економічних перетворень. Водночас Президент має „рішуче відмовитися від використання адміністративних методів у організації співпраці політичних партій з главою держави та урядом”, вважає НДП.

Глава президентської адміністрації Микола Білоблещий заявив на брифінгу, що Леонід Кучма не прийматиме умови, які висунула Народно-Демократична партія України у зверненні до глави держави щодо підтримки його кандидатури на майбутніх президентських виборах восени нинішнього року. Він, зокрема, нагадав висловлювання Президента на останній у минулому році прес-конференції для представників регіональних засобів масової інформації про те, що політичні партії сьогодні представляють лише 2-3 відсотки населення. „Партії — це ще не весь народ України, і вести з ними торг я не маю наміру”, — наголосив тоді голова держави. За словами М. Білоблещого, позиція Президента „залишається незмінною”.

Член Великої ради народно-демократичного об'єднання „Нова Україна” Володимир Філенко назвав „помилковою” заяву голови адміністрації Президента України Миколи Білоблещого про вимоги НДП до Президента України. На прес-конференції він наголосив, що „в оточенні Президента не розібралися у тому, що НДП висунуло умови не діючому Президентіві України, а персонально Леонідові Кучмі як можливому кандидату на виборах”. „Висувати умови кандидатам у Президенти — це наше право”, — наголосив В. Філенко і висловив сподівання на зустріч керівництва НДП із Л. Кучмою „ще у першій половині січня”. У свою чергу, голова народно-демократичного об'єднання „Нова Україна” Євген Кушнарєв наголосив, що „не бачить сьогодні у таборі демократичних сил альтернативи діючому Президентіві”, хоча „у демократичного табору може бути достатньо запитань до політики Президента Л. Кучми”. Є. Кушнарєв висловив переконання, що якщо Л. Кучма не висуватиме свою кандидатуру на виборах Президента, демократичні сили „ніколи не домовляться про єдиного кандидата”.

Голова „Нової України” відзначив, що очолюване ним об'єднання і НДП можуть піти двома шляхами: підтримати Л. Кучму і його курс, „але із серйозними корективами”, або „підтримати нового лідера і нову команду”, яка б зберегла курс, розпочатий Л. Кучмою.

При цьому він відзначив, що другий варіант обговорюється „виключно у теоретичному пляні”, оскільки „участь діючого Президента у виборчій кампанії дуже серйозно змінить розстановку сил на виборах”.

Народно-демократичне об'єднання „Нова Україна” пропонує створити широку коаліцію демократичних сил під умовною назвою „Блок демократичних ініціатив”, до якого б увійшли центристські партії і громадські організації з метою висунення і підтримки єдиного кандидата від демократичних сил на президентських виборах 1999 року. Велика рада об'єднання вирішила звернутися до усіх політичних партій та громадських організацій центристського спрямування із закликом підтримати ініціативу „Нової України”. Є. Кушнарєв відзначив, що на засіданні „не велася дискусія” щодо імовірного кандидата від центристських сил, оскільки „головним питанням було питання єдності демократів”.

Велика рада також визнала, що 1999 рік є „роком випробування для усіх демократичних сил на їх здатність об'єднати зусилля навколо єдиного кандидата на посаду Президента і зберегти демократичний шлях розвитку держави”. У резолюції Великої ради відзначається, що „неспроможність консолідації з іншими партійними угрупованнями, про що мріють численні патріоти України. Зокрема, відбулося блокування Руху з партією „Реформи й Порядок”, так що вже є підстави вести мову про блок НРУ-ПРП на час наступного передвиборного марафону.

Рух висуває на розгляд другого етапу з'їзду своєї партії двох претендентів у кандидати в Президенти України — голову партії Вячеслава Чорновола і голову Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин та міжнародних відносин Геннадія Удовенка. Триватимуть переговори з іншими партіями щодо спільного кандидата від усіх державницько-патріотичних сил та створення єдиної коаліції перед наступними виборами.

„Молодь України” вважає Вячеслава Чорновола вагомим претендентом поряд з Геннадієм Удовенком, але не виключає можливості появи й іншої кандидатури. Проти кандидата від націо-

лідувати зусилля на підтримку єдиного кандидата може стати фатальною для демократичного руху в Україні”.

Соціал-Демократична партія (об'єднана) заявила, що не підтримує вимог політвиконкому Народно-Демократичної партії до Президента України Леоніда Кучми як умови його підтримки на президентських виборах у жовтні 1999 року.

У заяві, переданій УНІАН, СДПУ (о) наголошує, що „нікого не уповноважувала робити такі заяви”. На прес-конференції лідер НДП Анатолій Матвієнко повідомив, що вимоги очолюваного ним політвиконкому партії до Л. Кучми усно підтримали лідер Руху Вячеслав Чорновіл, голова ЛПУ Володимир Щербань, а також „з певними застереженнями СДПУ(о)”. СДПУ(о) розцінила вимоги, висунуті НДП, як „імітацію деякої опозиційності” задля „проведення політичних торгів і тиску на Президента”. У заяві соціал-демократів відзначається, що лише за умови поєднання зусиль усіх гілок влади можна буде подолати економічну кризу. Однак „політичну плятформу для такого співробітництва ще треба будувати”.

(За матеріалами УНІАН)

Рух починає...

(Закінчення зі стор. 1)

солідація з іншими партійними угрупованнями, про що мріють численні патріоти України. Зокрема, відбулося блокування Руху з партією „Реформи й Порядок”, так що вже є підстави вести мову про блок НРУ-ПРП на час наступного передвиборного марафону.

Рух висуває на розгляд другого етапу з'їзду своєї партії двох претендентів у кандидати в Президенти України — голову партії Вячеслава Чорновола і голову Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин та міжнародних відносин Геннадія Удовенка. Триватимуть переговори з іншими партіями щодо спільного кандидата від усіх державницько-патріотичних сил та створення єдиної коаліції перед наступними виборами.

„Молодь України” вважає Вячеслава Чорновола вагомим претендентом поряд з Геннадієм Удовенком, але не виключає можливості появи й іншої кандидатури. Проти кандидата від націо-

нально-демократичних сил, пише газета, виступатимуть досвідчені конкуренти, які „послідовно тримаються державницького фарвату”. Рух ставить завдання зібрати якомога більше голосів на сході України, бо саме там вирішуватиметься доля президентської посади. Але там, застерігає „Молодь України”, „на тлі економічного падіння та падіння життєвого рівня постійно набирають сили можливі кандидати від лівих сил. Що ж казати: на те воно й Лівобережжя...”

Реалії, про які пише Роман Клим, звісно, вагомі, але на варто заздалегідь здаватися: схід України — це не тільки Лівобережжя, а й правобережні Поділля, Київщина, Житомирщина і, нарешті, Черкащина, з якої походить і сам Вячеслав Чорновіл. Невже земляки голосуватимуть проти „свого” кандидата? Якщо об'єднані національно-демократичні сили постараться переконати людей, то матимуть перевагу над „лівими”, котрі, що на кажуть, тягнуть свою політичну плятформу з учорашнього дня.

Фото Олександра Лепетухи
 („Молодь України”).

Вячеслав Брюховецький...

(Закінчення зі стор. 5)

казником якості підготовки спеціалістів, НаУКМА перебуває на другому місці серед усіх вищих шкіл України, поступаючи лише Київському Університетові ім. Т. Шевченка.

Попри значні успіхи НаУКМА постійно шукає шляхів підвищення рівня навчання студентів та дбає про розширення своїх зв'язків з іншими університетами. Саме цьому була присвячена візита Президента Брюховецького до Чикаго, де він мав зустрічі в університетах Нортвестерн, Нортістерн та ДіПол, які завершилися домовленням про обміни на рівні професорів та студен-

тів, як також співпрацю у укладанні спільних програм. Візиті Президента НаУКМА в Чикаго сприяв Комітет міст побратимів Чикаго-Київ. Саме через офіційне споріднення Чикаго зі столицею України можна поширювати дальший розвиток академічних програм.

Додаткову інформацію про НаУКМА можна отримати у представників академії на американському континенті — професора Ярослава Розумного, (204) 488-8693, та професора Івана Фізера, (732) 846-4847, а також виконавчого директора The Mohyla Academic Society Івана Даниленка, (609) 783-5105.

Марта Фаріон,

Голова Комітету міст-побратимів
Чикаго-Київ

СТОРИНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Питаєте, чому Союзівка не є прибутковою?

Недавно деякі члени мого відділу запитали мене, чому оселя УНСоюзу Союзівка не є прибутковою, а має все дефіцити.

Як радний УНСоюзу впродовж останніх 8 років, часто я сам собі задавав це саме питання. Я вже брав участь у багатьох дискусіях на цю тему і вважаю, що для нашого членства є дуже важливим, щоб воно запізналося якнайдокладніше про справи, які стосуються Союзівки.

Подібно, як і в інших підприємствах, Союзівка має прибутки і видатки, і нашим завданням є, щоб вона мала зиск. Наперед погляньмо на ту частину, яка відноситься до прибутків.

Прибутки Союзівки

Союзівка є сезонною оселею, і засаднича частина прибутків припадає на літню пору, коли є гості кожного дня в тиждень. З яких прибутків користується Союзівка? Відповідь дуже проста: гості Союзівки є засобом її прибутків. Підставові прибутки Союзівки — з винаймлення кімнат, їжі та алкогольних напоїв. Винайм кімнат дає найбільшу користь, описля слідує напої і їжа.

Як підприємство Союзівка робить постійні старання, щоб притягнути до себе якнайбільше число гостей. На цій оселі відбуваються плавацькі змагання молоді, тенісові змагання, різні табори молоді, весільні прийняття, бенкети, автобусові прогульки, як і священники відбувають свої реколекції. Тут корпорації мають наради, організації — свої зустрічі, та відбуваються спеціальні святкування, як Новий Рік, День Батька, Halloween, День Подяки, і т.д. В додатку до цього Союзівка дає гостям високої класу розваги, а також кожної суботи і неділі влітку на ній грають танцювальні оркестри, що коштують багато грошей.

Питання є, як підвищити прибутки? Підвищити прибутки можна шляхом збільшення числа гостей, які приїждять на Союзівку.

Наступним питанням є, чому люди не приїждять на Союзівку, як це вони колись робили? На це існує декілька відповідей.

Перша — від того часу, коли Україна стала незалежною державою, багато українців виїздить туди. Старші люди і студенти, хто в минулому приїздив на цей резорт, тепер відвідують Україну.

Друга — вартість канадського долара порівняно до американського (\$0.65US), робить приїзд гостей з Канади дуже коштовним, в порівнянні з тим, як це колись було.

Третя — число українців, які живуть на сході Америки, в межах досяжності авто до Союзівки, значно зменшилося. Нам всім дуже добре відомо, що багато наших пенсіонерів переселилися на Флориду, в Каліфорнію чи Арізону. Наші молоді спеціалісти поселилися у таких стейтах, як Невада, Джорджія, Техас і багатьох інших, де вони знайшли добру для себе працю. Тепер не так легко від-

відувати північний Нью Йорк, якщо у вас вже є родина і ви живете за тисячі миль від Союзівки.

Витрати Союзівки

Існує безліч витрат у провадженні Союзівкою. Це передусім zatrudнення працівників, платити за електрику, забезпечення, технічне обслуговування і різноманітне знаряддя. Не треба забувати про інші речі, такі як мило, папір для лазнички, рушники, шклянки, запаси для чищення, як і навіть вивіз сміття. Також мусять бути заплачені податки, які є досить великі в околиці, де знаходиться Союзівка.

Почнімо з працівників. Ми можемо контролювати їх заробітні платні, але тільки до певної міри. Для прикладу: державна підставка мінімальна платня нещодавно підвищилася, що в результаті, в цілому на Союзівці спричинило приблизний річний приріст платень на суму 25,000 дол.

Електрика, газ і олива в 1997 році коштували 52,700 дол. Не зважаючи на те, що проблема коштів ogrівання і охолодження була перевірена і методи збереження електрики були втілені в життя, фактом є те, що ціна на електрику в стейті Нью Йорк є серед найвищих в країні.

Союзівка знаходиться в стейті Нью Йорк, а це означає, що ми є виставлені на дуже суворі вимоги законів цього стейту. У зв'язку з тим, що я працюю управителем в ділянці, яка також підлягає тим самим законам в стейті Нью Йорк, я добре знаю якими коштовними може бути незліченна кількість здоровельних законів, пожежних законів, законів охорони води, законів, пов'язаних з електрикою, забезпеченням будівель і т.д. Розглядаючи це, подам, що ми витратили 300,000 дол. в 1992 році, направляючи структурну недосконалість у басейні. Інші 275,000 дол. ми витратили на нашу нову водяну систему, тому що ми були примушені до цього здоровельними законами стейту Нью Йорк.

Забезпечення — це ще одна витратна необхідність ведення підприємства. Тільки у 1998 році Liability премія зросла на 9,000 дол.

Уявіть собі скільки напоїв ви повинні продати, щоб мати змогу за це все заплатити!

Технічне обслуговування будинків і праця довоккола будинків — інша необхідність. Дахи потребують направ, так само як і водяні ogrівачі, помпи, холодильники, морозильні камери, знаряддя для кошення трави, для прання білизни, для кухні, телевізори, ліжка, килими і т.д.

Висліди

Околиця Кетскіл не є тепер такою, як була тридцять чи сорок років тому. Краса природи залишилася, але не економіка. Постійний ріст витрат і спад річних прибутків ввів колись процвітаючі резорти „Граніт“, „Невелі“ і „Кон-

корд“ у фінансові проблеми. „Граніт“, який розташований тільки декілька миль від Союзівки, був змушений зачинитися два роки тому. „Невелі“ продано, а інші резорти також мають фінансові проблеми. До сих пір Український Народний Союз мав можливість давати дотації для утримання Союзівки. Але як довго це може продовжуватися? У висліді — будучність Союзівки знаходиться в справжній небезпеці.

Ми не можемо загубити Союзівку! Я заохочую кожного з вас подумати про те, як знайти вихід з

цього становища. Якщо ви маєте якісь пропозиції чи ідеї, незважаючи на те, як далеко вони сягають, прошу прислати їх до Українського Народного Союзу на адресу: P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany NJ 07054.

На коверті зробіть позначку „Союзівка“.

Запевняю вас, що я особисто донесу всі ваші ідеї і пропозиції до Комітету. Ваша участь необхідна й побажана.

Володимир Корчинський,
радний УНСоюзу.

Не даймо людям замерзнути!

Триває допомога жертвам повені в Закарпатті

Зенон М'який, Петро Кулик, д-р Володимир Шкільник

Завдяки активній спонтанній допомозі парафіян українських католицьких церков, Святого Духа в Акроні й св. Миколая у Кентоні, 180-ий Відділ Українського Народного Союзу постарався вислати нашим потерпілим від стихійного лиха братам і сестрам у Закарпатті 52 пакунки з різним, переважно теплим, одягом, речами першої потреби та вітамінами.

Зенон М'який, Петро Кулик і д-р Володимир Шкільник сортували речі, пакували та доставляли пакунки до фірми Огайо Експорт („Міст“) у Пармі, Огайо.

Секретар відділу Наталія М'ягка організувала увесь проєкт і також сортувала речі та готувала пакунки до висилки. Крім того, вона займалася придбанням додаткових речей — головню одягу — для дітей. У Кентоні всю роботу координувала членка УНСоюзу Христиана Маланій-Кембрік.

Годиться висловити признання усім тим, хто не шкодував часу та зусилля, щоб успішно завершити це благородне діло.

Наталія М'ягка,
секр. 180-го Відділу УНС

ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ НАДАННЯ СТИПЕНДІЙ НА 1999/2000 р.

Згідно з рішенням Головного Уряду УНСоюзу в листопаді 1998 року, програма стипендій УНС буде значно упрощена з мінімальними вимогами документації.

1-ше ЧЕРВНЯ 1999 призначено як новий реченець для зложення стипендійного прохання та вимаганих документів. Нові аплікації висилатимуться при кінці місяця лютого ц.р. Щоб отримати аплікацію прошу вислати повнений купон:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SCHOLARSHIP COMMITTEE
2200 Rt. 10, P.O. Box 280, Parsippany, N.J. 07054

Please send me a scholarship application for the 1999/2000 school year

Name: _____

Address: _____

City: _____ State _____ Zip Code _____

I am a member of UNA Branch _____

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Юрій Шевельов – видатний мовознавець і літератор

Конференція на 90-ліття вченого

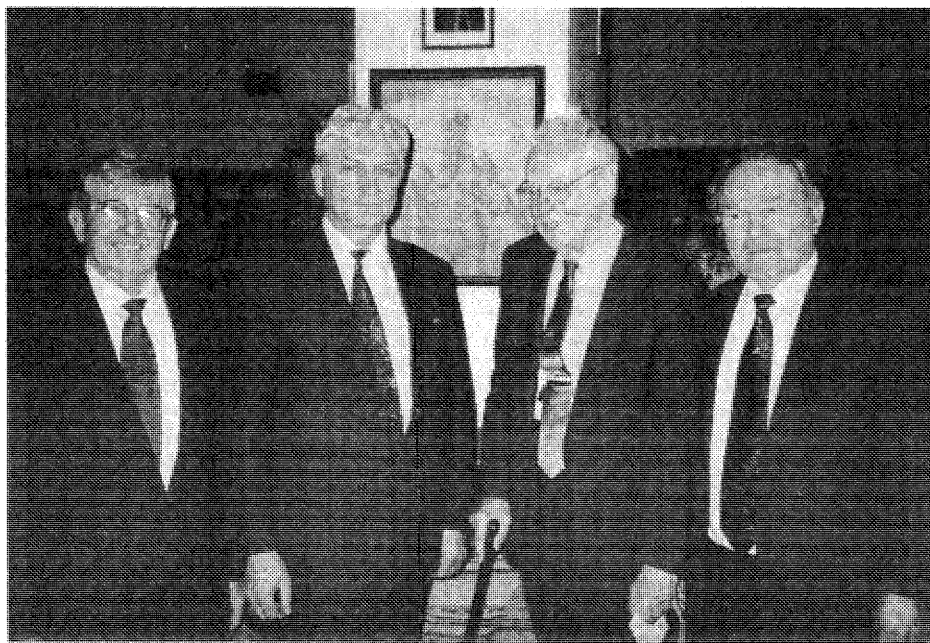
Урочиста конференція на пошану Юрія Шевельова відбулася в УВАН 13 грудня. Чисельні друзі, колеги й шанувальники заслуженого вченого зішлись на цю зустріч, щоб висловити йому свою шану. Конференцію відкрив президент УВАН Олекса Біланюк, привітавши ювіляра й усіх присутніх. Після цього ведучий конференції науковий секретар УВАН Євген Федоренко представив Петра Кононенка, директора Інституту українознавства при Київському державному університеті, який приїхав з Києва на цю урочисту подію. П. Кононенко щиро привітав ювіляра й побажав йому багато років плідної праці. Листовні привітання Шевельову надійшли від Президента України Леоніда Кучми, від Архієпископа Антонія, голови Консисторії Української Православної Церкви в США, від ректора Харківського університету В. Бакірова, від І. Прокопенка, ректора Харківського педагогічного університету, від академіка Леоніда Рудницького, ректора УВА і президента Світової ради НТШ; від професорів Петра Одарченка та Івана Фізера. Є. Федоренко сказав коротке слово про Ю. Шевельова, накресливши його життєвий шлях. Наступною була доповідь відомого українця-мовознавця, наукового співробітника канадського Альбертського університету та КІУСу, члена урядової Правописної комісії України Андрія Горняткевича. Він намалював прекрасний портрет Шевельова як мовознавця, зосередившись на головних працях ювіляра, які назвав „епохальними”. Це „Нарис сучасної української мови”, „Синтаксис сучасної літературної мови”, „Просте речення”, „Праісторія слов'янських мов” та „Історична фонологія української мови”. Доповідач подав коротку аналіз усіх цих праць і, підсумовуючи, сказав: „Не один мовознавець, написавши хоч одну таку працю, міг би спочити на лаврах, будучи певним, що його місце в історії цієї науки запевнене”.

Про Шевельова як літературно-

го критика говорив Богдан Рубчак, професор Іллінойського університету, поет і літературознавець, лауреат премії ім. Павла Тичини, широко знаний як в Україні, так і в діаспорі. Темою своєї доповіді Б. Рубчак вибрав теорію літератури раннього Шереха, яку сам автор колись відкинув, бо вона ніби не „спрацювала”, і яку Рубчак взявся „реабілітувати” і навіть розвинути далі. Вказавши на романтичні німецькі витоки цієї теорії, Рубчак показав, що „національно-органічний” стиль не тільки існував, але й продовжує існувати, і то не лише в українській літературі. Щодо останньої, то, на думку доповідача, цей стиль потрібний особливо сьогодні, „коли національна ідентичність культури стала пріоритетом і в Україні, і в діаспорі”. Серед продовжувачів цього стилю в сучасній українській літературі Рубчак назвав Голубородька, Герасим'юка та Римаука в поезії, і Медведя та Пашковського в прозі, проте зазначив, що в літературі, яка живе й розвивається, завжди співіснують різні стилі.

Конференція також включала презентацію книжки „Юрій Шевельов-Шерех. Матеріали до біографії”, яка подає повну бібліографію праць ученого і біографічний нарис пера Е. Соловей. Гарною несподіванкою для присутніх був виступ самого ювіляра. Він говорив про „білі плями” в нашій історії, такі як участь українців у польському повстанні 1830 року. Зокрема він назвав братів Олександра Потебні, які загинули як учасники того повстання. Інша „біла пляма”, яку недавно вдалося розкрити, це журнал „Харьков”, який виходив колись у Харкові. Хоч цей журнал був російськомовний, однак своїм духом і спрямуванням він був цілковито українським, і його таємним надхненником, виявляється, був Василь Мова. Шевельов закінчив своє слово закличком підтримати фінансово перевидання цього журналу.

Ася Гумецька

Зліва: проф. О. Біланюк — президент УВАН, проф. П. Кононенко — директор Інституту українознавства Київського університету, проф. Ю. Шевельов і проф. Є. Федоренко.

Відкриття бібліотеки українознавства

У 1992 році парохом парафії св. Константина в Міннеаполісі призначено о. Михайла Стельмаха. Він виявив зацікавлення у влаштуванні бібліотеки українознавства в залі шкільного будинку. Багато праці присвятили цій справі Дмитро Татарин, Юрій Гайнус, Василь Моцьо, Володимир Кузняк, Галина Мегиц. Книги пожертвували д-р Юліян Павлишин, Аліца Данилюк, Михайлина Реймонд, Ірина Плювак, Віра Канюка-Кенеді, д-р Петро Попадюк, Василь Домбровський, Славомир Луців і покійні вже Роман Король і Володимир Кос. Місцева українська кредитівка пожертвувала 250 доларів на

закупівлю видань Літопису УПА. За недовгий час бібліотека збагатилося на дві тисячі книг. Для забезпечення дальшого росту створено Раду директорів бібліотеки, яка дбає, щоб установа успішно працювала, а число книжок зростало.

6 грудня ц.р. в присутності багатьох парафіян і гостей відбулося урочисте відкриття і посвячення бібліотеки. Її названо іменем о. Маркіяна Шашкевича, батька українського письменства і національного пробутителя народу на західних землях України.

Д-р Михайло Козак

Рада директорів бібліотеки (зліва): д-р Петро Попадюк, Славомир Луців, бібліотекарка Галина Мегиц, о. Михайло Стельмах, д-р Михайло Козак, адвокат Володимир Анастаз, Мирослав Павлишин.

Українські журналісти у світі: потреба єднання

В ході роботи 7-го З'їзду Світової Конференції Українців в Торонто, який відбувся тут 3-7 грудня 1998 р. в готелі Вестін Гарбор Касел, українські журналісти, котрі зібралися на цей громадський форум, в четвер, 3 грудня, обговорили спільні теми і проекти.

Понад 100 журналістів та гостей з України, Північної Америки, Європи, Росії та інших країн, взяли участь у зустрічі, якою керував радіожурналіст Олександр Харченко з Торонто. В першій частині зустрічі учасники мали нагоду послухати три ділові доповіді. Олександр Гавриш, радіожурналіст Всесвітньої Української Радіослужби з Києва, розповів про роботу цієї державної служби і про фінансові труднощі, які загрожують дальшому існуванню цієї української короткохвильової радіослужби.

Михайло Ляхович, редактор „Нового Шляху” з Торонто, звернув увагу учасників на загальні ідеологічні перешкоди, з якими зустрічаються журналісти в Україні, а Ігор Дябога, генеральний мене-

джер Української Телерадіо Мережі (UBN) з Форт Лі, Н. Дж., проаналізував світло і тіні розвитку українських засобів масової інформації на північноамериканському континенті.

Після короткої дискусії над цими доповідями учасники приділили свою увагу скликанню формального світового з'їзду українських журналістів. Присутні ствердили, що таке відновлене міжнародне тіло, яке сьогодні включатиме колеги з України, Східної Європи та держав колишньої совєтської імперії, потрібне щонайменше для професійного спілкування українських працівників друкованого слова і захисту свободи преси та журналістських прав в Україні. До організаційного комітету скликання такого з'їзду покликані О. Харченко, М. Ляховича, І. Дябога, Юрія Пересунька, головного редактора часопису „Україна” з Києва, Тетяну Лебединську з С. Петербургу та д-ра Юлію Войцишин з Оттави.

Ігор Дябога

Видано бібліографію праць Юрія Шевельова

Українська Вільна Академія Наук в США разом з Інститутом Літератури ім. Шевченка НАНУ видала бібліографію праць проф. Юрія Шевельова, вшановуючи тим самим його 90-річчя. До книги увійшли дві передмови: від упорядників Андрія Даниленка і Лева Чабана та від самого Ю. Шевельова. Штрихи до

портрету науковця написали А. Даниленко та Елеонора Соловей.

Збірник на 199 сторінках з твердою обкладинкою коштує 20 ам. дол. і його можна замовити за адресою: Ukrainian Academy of Art & Sciences in the U. S. 206 West 100 TG Street, New York, N. Y. 10025, tel.: (212) 222-1866.

Напередодні другої наукової конференції про українську революцію

Проф. А. Процик, В. Стойко і М. фон Гаген обговорюють зміст консорціуму 22 січня.

Доба української революції в сьогоднішній інтерпретації — це незвичайно цікава тема, що викликає в істориків бажання не лише її прослідити, але й поділитися із слухачами своїми дослідженнями. Саме тому перша конференція на цю тему, яка відбулася 23 і 24 січня 1998 року в Колумбійському університеті і в Українському Інституті Америки, викликала широке зацікавлення і збила велику кількість доповідачів і слухачів.

Як продовження цієї теми незабаром має відбутися друга наукова конференція, організаторами якої є такі наукові установи, як Інститут Гаррімана при Колумбійському університеті, УВАН і НТШ при коопонзорстві Інституту ім. В. Липинського.

Конференція відбудеться у п'ятницю, 22 січня, в Колумбійському університеті. Ми зустрілися із проф. Марком фон Гагеном, директором Інституту Гаррімана:

— Скажіть, як це сталося, що ви так зацікавилися українською історією і так багато в цьому напрямі працюєте?

— Російська імперія цікавила мене ще в середній школі, а від 1975 року я почав їздити у Східну Європу, поволі вивчив українську мову та заглибився по вуха в історичні архіви. Тепер українське питання і навіть мова риків спричинилася до того, що питання України стало мені близьким.

— Хто із наших науковців співпрацює з вами?

— Це в першу чергу проф. Олександр Мотиль, який є моїм заступником в Інституті, а далі проф. Анна Процик, раніше був тепер покійний вже проф. Іван Лисяк-Рудницький, проф. Франк Сисин, проф. Володимир Стойко, проф. Мирослава Знаєнко і багато інших, які тепер активно допомагають, щоб наш інститут ріс та розглядав постійно проблеми, які торкаються України. Хочу зазначити, що тепер тут працюватиме проф. Франк Сисин, а на осінь ми запросили проф. Богдана Гаврилишина з Києва, що спеціалізується в економічних питаннях. Як бачите, стараємося

розбудовувати українську тематику.

— Скільки студентів в інституті вивчають українську тематику?

— Тепер на 200 студентів маємо чотирьох студентів з України, сподіваюсь, що прибуде більше, а також що поцікавляться навчанням в нашому інституті студенти, які живуть постійно в США.

— В програмі конференції 22 січня, яку ви організовуєте із проф. А. Процик, бачим доповідачів з України.

— Так, ми запросили трьох професорів НАНУ, а це І. Гирича, В. Верстюка і В. Ульяновського. Конференція складається із трьох панелів, з яких перший є на тему ідеології часів гетьманату, другий — на тему внутрішньої політики України в тому часі, а третій — про стосунки гетьманату із сусідами. Маємо 12 доповідачів, кожний панель буде провадити інший знавець тієї доби.

— Бачимо, що все підготоване дуже точно, як і належить науковій престижній інституції.

Проф. Анна Процик, що є співорганізатором консорціуму, подає до відома, що на весну, правдоподібно, на березень, вже запланована третя конференція, з українсько-польського питання, що обговорюватиме проблеми стосунків цих двох народів. Запрошені со співучасти інститути ім. Пілсудського і ім. Липинського. Як і цим разом, конференція відбудеться при допомозі Інституту Гаррімана. За інформаціями з питань обох конференцій можна телефонувати до п. Процик: (718)368-5216.

На закінчення відвідин проф. М. фон Гаген обдаровує нас гарно виданим альбомом „50-річчя Інституту Гаррімана” і журналом „Гарріман Рів'ю”. В альбомі можна знайти прізвища українських науковців, що навчалися у Колумбійському університеті. Треба лише, щоб в майбутньому було більше українських студентів, а маючи директором симпатика українства, вони можуть надіятися на поміч та підтримку.

Ольга Кузьмович

Загальні збори пластової станиці в Нью Йорку

В суботу, 5 грудня 1998 р. відбулися річні загальні збори пластової станиці в Нью Йорку. Збори відкрив станичний пл. сен. Андрій Ганкевич, а проводила президія: голова пл. сен. Юрій Савицький та секретар ст. пл. Ксеня Пясецька. Присутні одержали бюлетень зі звітами всіх членів Станичної Старшини, а станичний звітував усно. Станиця має тепер 347 членів, в тому 46 новацтва і 83 юнацтва.

Сеніорський курінь „Верховинки” влаштував разом з театром ім. Л. Курбаса вечір поезії Василя Стуса, а в листопаді ц.р. виставку графіки мистця Богдана Сороки зі Львова. „Лісові Чорти” влаштували дуже успішну костюмівку для дорослих.

Осередок Праці УПС відзначив 90-ліття Любомири Пежанської, однієї з перших пластунок (ще з України). Станичний також під-

креслив велику фінансову допомогу, яку уділяють пластова фундація, кредитівка „Самопоміч”, православна кредитівка та кредитівка СУМА в Йонкерсі. Також відзначив віддану виховну працю всіх пластових виховників, а особливо зв'язкових Мири Ганкевич та Юрія Кузьмовича, гніздових Каї Баранецької та Даня Савицького.

Вшановано однохвилинною мовчанкою пам'ять тих, що відійшли у вічність у звітному році.

Вибрано новий провід станиці: станичний Андрій Ганкевич, заступники Ксеня Пясецька та Стефанія Косович, писар Лада Бідяк, скарбник Тиміш Ганкевич, референт коляди Аскольд Хемич. До станичної ради увійшли: голова Володимир Корнага, члени Іван Біланюк, Христя Навроцька, Уляна Старосольська та Орест Декайло.

О. Ю.

На новосілля — тричі „Скоб”!

Друзям-пластунам д-рові Юліянові і Славі Павлишин, що осіли в місті Райдел

З Міннесоти в Пенсильванію

Полетіли друзі...

І нам серця залишили

У великій тузі...

Разом із журавлями відлетіли друзі-пластуни в „теплій край” Пенсильванії, щоб на схилі віку бути ближче до своїх рідних дочок, зятів та онуків.

Тож зібрався гурт пластунів та прихильників в одній із скромних кімнат школи св. Константина, щоб сердечно їх попрощати та подякувати за віддану працю.

„Бог і Україна” — не було для них порожньою фразою, і це вони засвідчили своїм трудолюбивим, чесним життям.

Подружжя Павлишиних було одним з перших засновників пластової станиці в Міннеаполісі, опікувалося пластовою молоддю, допомагало старшим, самотнім, опущеним особам. Помагали фізично і психологічно. Завдяки їх опіці дві старші сестри — Галина Кондрат та Антоніна Данилович — віддали свою скромну хатину для пластової станиці.

Рівнож опікувалися впродовж шмат часу хворою жінкою Софією Дмитренко, залишене майно якої після її смерті було призначене для Наукового Товариства ім. Шевчен-

ка...

Як лікар, друг Юліян і його вірна супутниця життя „Славця” завжди були готові працюю, пороною, турботою та фінансами творити добро.

Коли Юліянові довелося працювати в лікарнях менших містечок Міннесоти і його сім'я була віддалена від більшого скупчення громади, їхня хата стала твердинею українства, в якій вони виховали трьох дочок — Марусю, Фуню та Христю, які стали професіоналістками. Зараз в Міннеаполісі є невеликий гурт пластунів, очолюваний рухливим, енергійним другом д-ром Богданом Крамарчуком.

Нехай вам щастить, дорогі друзі — Юліян і Слава — в теплій Пенсильванії! На ваше новосілля співаємо вам, як колись при „вогнику” чи „ватрі”, зложені пластунами пісні.

На завершення нагороджено Славу Павлишин, за її довголітню працю, званням „Пластун Довір'я”. Теплими словами прощав їх друг Богдан Крамарчук від пластунів, Катре Гуцал — від сеньйорів, а Стефа Тисовська — від Пластприятю. Не забувайте нас і нашу громаду — ми напевно ще прийдемо до вас на пораду!

Друзі Б. К., К. Г., С. Т.

Зліва: С. Тисовська, І. Круг, д-р Ю. Павлишин, д-р Б. Крамарчук і С. Павлишин.

ДІЯСПОРА — ПРО УКРАЇНУ

ЯК ПОДОЛАТИ ЕКОНОМІЧНУ КРИЗУ?

Останнім часом багато пишуть і говорять про те, як подолати економічну кризу в Україні. Та, на жаль, підґрунтя пелеміки до великої міри є політичним. Уряд і Президента критикують всі. Недавно у Верховній Раді 202 депутатів КПУ, СПУ і „Громади” запропонували резолюцію про недовір'я урядові. На щастя, парламент резолюції не прийняв. Не бракує критиків з політичного центру і правого крила. Шкода, що за критикою не слідує жодних серйозних позитивних пропозицій, а якщо і трапляються конкретні поради, то часом можна дивуватись, як інтелігентні люди можуть пропонувати такі речі.

Однією з них є порада наукового консультанта Президента України, доктора економічних наук, професора Антона Філіпенка („Урядовий Кур'єр”, 8 жовтня 1998 р.): „Повзуча інфляція, зростання споживчих цін вимагають здійснення індексації зарплат і пенсій згідно з чинним законодавством за рахунок додаткових надходжень до державного та місцевих бюджетів внаслідок так званого сеньоражу та шляхом цільової дозваної емісії гривні. З метою збереження від знецінення банківських вкладів громадян та підтримки ліквідності банківської системи слід також запровадити індексацію банківських вкладів громадян та їх гарантування без кількісних та валютних обмежень”.

Індексація пенсій широко практикується в економічно розвинутих країнах. А індексація заборітної платні і банкових депозитів — це переважно дешеві політичні пропозиції, які робляться для того, щоб здобути прихильність виборців. Але в сьогоденній Україні? Та де ж уряд знайде гроші на покриття величезних коштів індексації? Філіпенко пропонує „цільову дозвану емісію гривні”, себто друкування грошей. В тому самому сенсі голова Бюджетного комітету Верховної Ради Юлія Тимошенко пропонує емісію на безпроцентні кредити підприємствам.

В сучасній економічній ситуації України того роду індексації та емісії — дуже небезпечна річ. Вони, без сумніву, спричинять інфляцію, яку буде дуже важко стримати. В 1997 році урядові вдалось перший раз прожити без емісії, себто без позичок в Національному Банку. Ціни тоді зросли на 10.2 відс., що аж так дуже зле не є. В 1998 році ріст цін був дещо вищий.

В основному ріст цін в Україні спричинений бюджетними дефіцитами. Причини дефіцитів усім людям добре відомі. Уряд України обклавав підприємства великою кількістю (біля 30 видів) податків. Коли б ті підприємства стояли сильно на ногах, тоді може все це не було б так зле. Та так воно не є. Кажуть, що за два останні роки половина підприємств була дефіцитною. Хто пробує їх рятувати? Як звичайно, держава. Минулого року державні субсидії для підприємств-банкрутів становили близько 28 відс. усіх бюджетних витрат. Та ж це колосальна сума грошей! Де ж у світі хтось щось такого робить?

Кажуть теж, що коли б всі підприємці були чесні і сплачували державі всі податки, тоді не мали б грошей не тільки на інвестиції (розвиток власних підприємств), але й на поточні видатки. Тому вони пробують робити усе, щоб в такому становищі не опинитись. Близько 40 відсотків промислових підприємств торгують не з допомогою грошей, а шляхом обміну товарами, себто за допомогою бартеру. Інші підприємці роблять все, щоб уряд не знав, що вони існують. Це так звана „тіньова” економіка. Таких підприємств теж є дуже багато.

За нормальних обставин здорові підприємства без найменших зусиль можуть „знайти” гроші чи на інвестиції, чи на поточні видатки. Для цього є і комерційні банки, і ринки, на яких підприємець може отримати гроші від продажу акцій чи облігацій. Того роду нормальні обставини є в Польщі і Чехії, в балтійських державах. Та не в Україні. Щоб позичити гроші в банку, підприємцю мусить платити 50 відс., а то й 80 відс. на рік. Чи вдасться йому заробити стільки грошей, щоб не тільки ту позичку повернути, але й заплатити проценти? Скільки часу потриває, поки процентні ставки в Україні зійдуть до рівня ставок Західної Європи?

Височезні процентні ставки ще в інший спосіб впливають на економіку України. Бюджетні дефіцити — це хвороба багатьох демократичних держав. Біда в тому, що уряди хочуть сподобатись виборцям за допомогою різних благодатей, а частина законодавців хоче сподобатись виборцям за допомогою якомога нижчих податків. В Україні зараз діється навпаки. Уряд, боячись інфляції, прагне зменшити навіть і соціальні видатки, а депутати, які хочуть бути переобраними, на це погодитись не можуть. В економічно стабільних державах покрити бюджетний дефіцит неважко. Уряд просто йде на ринок і позичає в людей та підприємств гроші (в Америці уряд недавно продав вигідно тридцятилітні облігації). А в Україні позичити гроші — незвичайно коштовна справа — 50-60 відсотків на рік, а тому не має ніякого сенсу.

Останнім часом уряд розпочав деякі акції (зокрема, пошук підприємств і громадян, які не платять податків), що спричинилось до збільшення приходу від податків. Найголовніший захід — це створення два роки тому (так пізно!) державної податкової адміністрації разом із податковою міліцією. Уряд Пустовойтенка суворіше вимагає від підприємств, які позичили у держави гроші, повернення боргу. Але гроші прийдуть лише тоді, коли економіка почне рости, а вона, економіка, покищо продовжує „стабілізуватись”.

Сьогодні розумні люди в уряді і Верховній Раді (хібащо крім провідника комуністів Симоненка) знають, що треба робити, щоб економіку України витягнути із „стабілізації”. Добрі настанови дав провідникам України Міжнародний Валютний Фонд. Вони були підкрі-

(Закінчення на стор. 21)

В Чикаго відбудеться мистецька виставка

Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаго буде місцем виставки мистецьких творів новоприбулих до США художників та різьбарів, під назвою „Нексус”. Вона відбудуватиметься від 17 січня до 21 лютого, в приміщеннях інституту (2320 Західна вулиця у Чикаго) і буде відкрита в середу, четвер, суботу і неділю від 12 до 4:00 год. по полудні. Відкриття з прийняттям — в неділю, 17 січня, від 12 до 4 год. по полу-

дні. Будуть виставлені твори Миколи Багана, Олексія Коваленка, Ніни Лапчик, Володимира Мельника, Юрія Олишкевича, Володимира Подлевського, Євгена Прокопова, Валентини Саніної, Олександра Ткаченка, Юлі Ткачук і Юрія Віктюка.

Інформації про виставку можна отримати від Олега Коверта, тел.: (773) 227-5522, або Наталії Домченко на Інтернеті (domchenko@aol.com.).

Школа професійного гарту

У кожного з авторів цієї статті своя історія, та об'єднало те, що мова йде про документ, який зберігаємо не з „обов'язку”, а виключно з почуття пошани та вдячності. Один уже з „поважним” 16-літнім стажем, другий — зовсім новенький, цьогорічний. Це наші членські квитки Малої Академії Наук м. Львова — організації, яка у жовтні ц. р. святкувала свій 20-літній ювілей.

Сьогодні вже багато хто знає про Малу Академію Наук (МАН) у Львові — позашкільну організацію учнів-старшокласників, бо за роки саме праці, а не існування вона стала одним з найпопулярніших навчальних закладів для української творчої молоді.

Метою заснування МАН „Еврика” (такою була оригінальна назва) для старшокласників Львова було виявити обдарованих школярів та залучити їх вже в молодому віку до наукової роботи, а першим президентом академії був обраний академік Ігор Рафаїлович Юхновський — людина надзвичайно творча та повна енергії й задумів. Первинно робота розгорталася на базі ЛДУ в 4-ох секціях: хемічно-біологічній, гуманітарній (суспільних та гуманітарних наук), технічній, фізико-математичній. Згодом приєднались й науковці-викладачі Політехнічного інституту, Львівської Ветеринарної Академії та Медичного Інституту — вищих шкіл з кращими традиціями світового рівня.

Сьогодні в МАН навчається 1460 учнів Львова та районів області, а саме Борислава, Буська, Самбора, Старого Самбора, Стрия, Червонограда...

Від квітня 1994 року Мала Академія Наук — самостійна обласна позашкільна установа. Навчально-методичне управління та керівництво здійснює Президія, до складу якої входять президент — ректор Львівського Державного Університету академік Іван Олександрович Вакарчук — відомий науковець та прихильник молоді. Директор МАНу — Іванна Антонівна Бородчук, по вісім віце-президентів і керівників секцій та методисти. Лекції читають провідні вчені львівських вузів, а практичні заняття в лабораторіях під керівництвом досвідчених наставників просто захоплюючі. Опрацювання наукової літератури в наукових бібліотеках, зокрема ім. Стефаника — виїзний привілей. Окрім цього проводяться сесії, турніри, конференції, конкурси, подорожі, очно-заочна школа та літній оздоровчий табір.

За вислідами конкурсу та часом перебування старшокласника у МАН присвоюється почесне звання

дійсного члена, або ступенем нижче — кандидата в дійсні члени МАН.

Тільки у 1997 році 225 старшокласників взяли участь у Всеукраїнському конкурсі науково-дослідних робіт, що проходив у Києві. 20 стало його переможцями та призерами, а понад 100 здобули право вступу у Львівські вищі учбові заклади без вступних іспитів. Гідна нагорода за працю!

Окремі випускники МАН, здобувши освіту, викладають у своїй Альма Матер.

Вихованці МАН гідно репрезентують інтелектуальне обличчя незалежної України в багатьох країнах світу — є аспірантами на високі наукові ступені у Гарвардському університеті (США), поважних школах Канади, Англії тощо.

Минулорічна зустріч з Директором МАН І. Бородчук та вже від давніх літ знайомою і шанованою методистом біологічної секції Ірино Степанівною Данилович — людьми щирими та надзвичайно дбайливими — відтворила аспекти сьогодення МАН. Запам'яталися слова: „Турбот вистачає, однак успіхи наших вихованців — це сила, яка надихає нас до праці”.

Пишучи ці рядки, подумки звертаються до нашої громади — люди доброї волі, особисто чи громадських, професійних, спортивних організацій: допоможімо посильно, підтримаймо духово незвичайну організацію молоді — Львівську Малу Академію в її 20-літній ювілей самовідданої праці. Ювілей юності, сили духу, творчої праці, вільної думки і вершин знань. Добро — для добра!

Дирекція Української Православної Федеральної Кредитової Кооперативи в Нью Йорку у складі голови Дирекції п. В. Олійника, голови Контрольної комісії п. І. Черний, головного менеджера в Нью Йорку п. А. Шевченка та менеджера п. Б. Лєсєва у філії в Бавнд Брук, Н. Дж., прийняла до уваги справу, по-діловому розглянувши запит на відкриття конта на цю ціль й заініціювала датком 250 дол. на добрий початок. Спаси Вас Бог, високоповажні добродії за цей дар на ювілей Малої Академії Наук м. Львова.

Датки можна складати в Українській Православній Федеральній Кредитовій Кооперативі на конто ч. 7392-01 для Small Academy of Sciences, 215 Друга Авеню, Нью Йорк, або 35 Мейн Стріт в Бавнд Бруку. Листовно — Р. О. Box 160 Cooper Station, New York, NY 10276 or Р. О. 375 So. Bound Brook, NJ 08880.

Оксана Сновидович-Мазяр,
Роман Бучко

ПЕРШОДЖЕРЕЛА НАШИХ СВЯТ

НА ЙОРДАНІ

У прадавні часи в Єрусалимі жив Ісая, син Амоса, радник царя Єзекиї, шанована усіма людина. Коли в 698 році до народження Христа царем став Манасія, Ісая потрапив у неласку і вже не міг проповідувати — блічно, але записував свої пророцтва. За наказом царя його вбили, розпилявши навпіл. А пророцтва залишилися, і вже на початку другої книги Ісаї ми читаємо про майбутній прихід Івана Хрестителя, Предтечі Христа: „Голос кличе: На пустелі вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!“. Цим голо- сом в пустелі й став через 700 літ Іван Хреститель. Пустелею він вва- жав світ грішних людей, які слуха- ли Боже Слово, але не чули Його.

Ізраїль чекав на Месію. В Кум- рані жили праведні есеї, які старан- но виконували всі обряди і вірили, що саме вони будуть спасенними. Коли на березі ріки Йордан почав проповідувати молодий пустельник Іван, есеї дізналися про це, але не могли нічого закинути Іванові, бо він не тільки закликав людей до праведного життя, але й сам жив скромно — носив чабанську гуню з верблюжої шерsti, їв сушену сара- ну і дикий мед. Іван народився в сім'ї священика Захарії і Єлисавети, яка за віком вже не могла мати дітей, але з волі Божої зачала і ма- ля ще в її утробі сповнилося Свя- тим Духом. Іван рано осиротів і жив в пустелі, але в 30 років Бог звелів йому проповідувати прише- стя Месії. Іван закликав людей до любови, до братерства. „У кого є дві сорочки, нехай дасть вбогому, а хто має поживу, нехай робить так само“, — навчав він. Якось Іван спробував промовляти в Єрусали- мі, але сановники посміялися з нього, вважаючи себе вченими, а Івана — неуком. Відтоді Іван вже ніколи не приходив до міста, пропо- відував на переправі через Йордан.

Символом переходу людей до месіянської ери, їхнього очищення і початку нового, спасенного життя стали сповідь кожного і занурення в святій ріці Йордані. Досі водою обмивали тільки інородців, які пе- реходили на юдейство. Для ізраїль- тян було достатньо обрізання у ма- лому віці. Але Іван зажадав зану- рення в ріку також від євреїв, і люди його послушали. Обурилися тільки вищі представники церкви й світу. Стривожився і йорданський цар Ірод Антипа (це був син того Ірода, який повбивав намовлять, перед них стратити Ісуса), який по- слав на Йордан делегацію духо- венства, щоб розвідати, чи це не Месія прийшов у світ? Іван сказав їм, що він і не Месія, і не пророк Ілля, а лише голос в пустелі, про- віщений Ісаєю.

— Я водою хрищу, — сказав Іван, — а між вами стоїть Той, що ви Його не знаєте. Він христитиме вас Святим Духом.

Ісус Христос теж прийшов на Йордан. Чимало мистців зображу- вали цей хвилюючий момент, по- казуючи Христа у незвичному одя- зі, виділеним серед людей. Але Ісус був Сином Людським і при- шов разом з усіма, невіддільний ними. Тільки Іван впізнав Христа і сказав, що це він має христитись від Спасителя. Але Ісус відповів, що має виповнитися уся правда. Ісус ні в чому не відходив від ста-

розаповітного закону, але усім ри- туалам надавав нового змісту. Пус- тельник в грубому одязі, виснаже- ний сонцем і вітрами, був символ- ом дохристиянської релігії, й від- нього, з хрищення в Йордані, почи- налася нова ера, нове Одкровення, починалося земне служіння Ісуса Христа. Після обряду водного хри- щення Ісус молився в ріці і Іван по- бачив, як Дух голубом зійшов на новоохрищеного, а Голос з неба сказав: „Ти син Мій Улюблений, що Я вподобав Тебе!“.

Іван на той час уже мав довкола себе учнів, і два з них, рибалки Ан- дрій та Іван, пішли за Ісусом. Він помітив це, зупинився й поцікавив- ся, чого вони шукають. Молодики розгубилися й запитали, де Він живе? „Ходіть і побачите“, — про- сто відповів Ісус. Вони пішли за Ним і стали першими учнями Христа. Іван чекав на людей біля Йордану і промовляв, коли вони приходили. Ісус йшов до людей і звертався навіть до одного, не че- каючи великих зібрань. Зовні Він був звичайною людиною, але учні і люди, які спілкувалися з Ісусом, відразу ж проникалися відчуттям Божої правди, їх осявало світло Євангелії. У проповіді Ісус уни- кав абстрактного розумування, оповідав випадки з життя і це за- пам'ятовувалося людям, пробу- джувало їхню уяву.

Коли Ісус вийшов на шляхи Галі- леї та Юдеї, Іван залишився на Йордані, навіртаючи людей до Ісу- са, але невдовзі цар Ірод Антипа ув'язнив його. Смертельним воро- гом Івана стала молода дружина царя — Іродіяна. Вона була племін- ницею царя і дружиною його брата, але жага влади привела її в палац Антипи у Махероні. Попередня дружина царя, побоюючись за своє життя, втекла до свого батька — царя Арети в Набатію. Іродіяда ста- ла повновладною володаркою. Арета порвав зв'язки з Антипою. Дізнавшись про ці події, Іван засу- див поведінку володарів як немо- ральну, і цим породив ненависть цариці до себе.

Одного дня в Махероні цар Анти- па бенкетував зі своїми друзями. Раптом у коло вискочила юна донь- ка Іродіяди Саломея й затанцювала такий запальний сирійський танець, що усі прийшли в захват. П'яний Ан- типа пообіцяв дівчині вдовольнити будь-яке її бажання. Щоб догодити матері, Саломея попросила принести з в'язниці голову Івана Хрестителя. Цар спохмурнів, але відступати було нікуди...

Страта пророка викликала за- гальне невдоволення. Антипа ж (він був у римлян тетрархом, тоб- то управляв чвертю країни, яка за- лишилася після смерті батька, Ірода Великого) вирішив, що Ісус є воскреслим Іваном, і злякався помсти Христа. Христос розумів, що гнів Антипи може обернутися бідою для Його учнів й звелів їм піти у підпілля, а Сам переправив- ся човном через озеро у володіння Ірода Пилипа.

Так скінчилося служіння Івана Хрестителя, який залишив нам ви- сокий обряд водного хрищення, яке має пройти кожна віруюча людина, перш ніж сподобиться хрищення свя- тим Духом, котре йде вже від Самого Ісуса Христа. Вічно акту- альними залишаються й заклики Івана Хрестителя до щирої сповіді й оновлення, без яких, як і без вод- ного хрищення, годі чекати на Спа- сіння.

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

Добродії зароблятимуть для бідних

Засновуючи на київському По- долі добродійний фонд „Благо- світ“, Іван Гуленко відразу мав нову, дещо незвичну концепцію його діяльності — самим зароб- ляти для бідних. Але її здійснен-

чинається наша розмова:

— Ви ризикували втратити ці кошти...

— Так, але я — віруючий, пра- вославний, тому вірив, що Господь через людей сприятиме добрій справі. І так стало- ся...

— Хто був із вами від самого початку?

— Фонд заснува- ли вчитель і пере- кладач з англійської мови Іван Темченко та колишній дирек- тор роз'їзного цирку Микола Фоменко.

— А хто ви?

— Звичайний український хлопець з села Маньківки на Черкащині. У Каневі є училище, де мене навчили грати на трубі і саксофоні, працював директо- ром Будинку культу- ри в Броварах, вчи- телем у Києві, але відчув, що бідні українці — старі, хворі, діти — чека- ють на мою допомо- гу і перейшов на цю нелегку ниву. Уже півтора року діє в Києві перший в Україні комплексний центр допомоги До- бродійного фонду „Благосвіт“. Влада виділила нам приміщення колишньої торговель- ної організації — два поверхи, під-

Київани отримують допомогу в „Благосвіті“. Зліва — Іван Гуленко.

ня вимагало часу і коштів, тому спершу почали, як роблять усі, із збирання пожертв. І щонайперше, призначили на добротинність влас- ні заощадження. З цієї деталі по-

ня вимагало часу і коштів, тому спершу почали, як роблять усі, із збирання пожертв. І щонайперше, призначили на добротинність влас- ні заощадження. З цієї деталі по-

(Закінчення на стор. 20)

Air Ukraine

Авіалінії України

ТІЛЬКИ „АВІАЛІНІЇ УКРАЇНИ“ ЗДІЙСНЮЮТЬ
ЛЕТИ МІЖ ЗСА ТА УКРАЇНОЮ
БЕЗ ПРОМІЖНИХ ПРИЗЕМЛЕНЬ
по вівторках, п'ятницях та неділях

НЮ ЙОРК-КИЇВ
НЮ ЙОРК-ЛВІВ-КИЇВ

- ❖ Тривалість лету на 4 години менше ніж будь-якою іншою авіакомпанією
- ❖ Висока класа пілотів
- ❖ Чудовий сервіс з традиційною українською гостинністю та високоякісним харчуванням на ваш смак
- ❖ Для вашої зручності літаки відлітають з летовища ім. Кеннеді вдень та ввечері.

Попереднє замовлення та придбання авіаквитків:

1-800-UKRAINE — 1-800 857-2463

або у свого турагента

Про розклад наших летів:
(718) 656-9896 (718) 632-6909

Air Ukraine

551 Fifth Ave., Suite 1002, 1005,
New York, N.Y. 10176

Відправлення вантажу:

Air Ukraine — Cargo

2307 Coney Island Ave. (Ave. T), Brooklyn, NY 11223

Tel.: (718) 376-1023; Fax.: (718) 376-1073

Даринка росте...

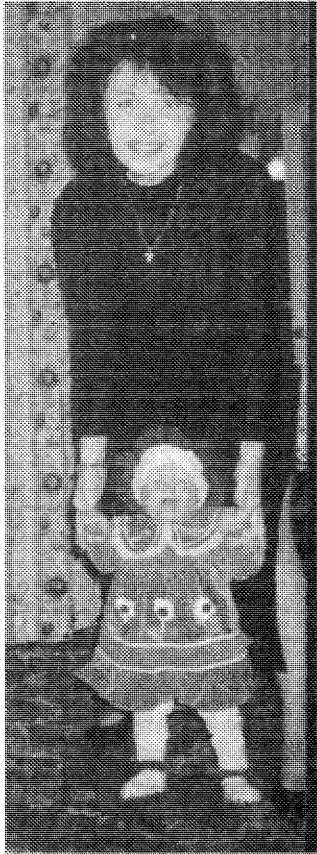

Минулого року „Свобода” розповіла про те, як Наталя Олійник з донецького міста Краматорського народила дівчинку, неспроможну до життя. Сталося так, що благодійна американська організація „Батьків дім” привезла Наталю й Даринку до США, вмістила до відомого

медичного центру, але лікарі не могли зарадити й сказали, що тільки Господь може врятувати немовля... І Господь врятував. В Українській Євангельській Церкві в Юніоні, Н. Дж., відбулось урочисте посвячення дитині Богові, уся громада молилася за неї і Даринка, яка в очах втрачала вагу, раптом почала повертатися до життя. З численними подарунками проводжали віруючі Наталю з дитиною в Україну.

І ось з Краматорського прийшов лист від молоді мами — Даринка росте, а Наталя дякує Богові за милість і церкві за молитву.

Наталя Олійник з немовлям в минулому й тепер, коли Даринка стає на ніжки.

Росте наша зміна!

Як добре, що відбувся VII З'їзд СКУ! Сотні представників українських громад світу з'їхались до одного будинку. Шуміло від нав'язування особистих контактів, виміни інформаціями, як усними так і друкованими, цінними доповідями, які слушно звертали увагу на наше теперішнє глобальне буття. В усіх відчувалась турбота за наше майбутнє. Так і повинно бути в людей з великим почуттям відповідальності за долю українського народу. І наступила зміна варті! Добре, що до проводу прийшла молодша генерація. Обрано молодого президента СКУ — д-ра Аскольда Лозинського. Бажаємо йому плідної праці для добра нашого народу!

Програмою Конгресу теоретично охоплено майже все наше життя. Обговорено не одне пекуче питання. І наша преса — газети та журнали — заповнені різними інформаціями про VII з'їзд СКУ.

Як скромний учасник, я звернув увагу на концерт, який був кінцевою точкою VII з'їзду СКУ. Програма була насичена і дуже вміло підібрана. Оркестра, капеля бандуристів, хори, солісти, музичні ансамблі, танцювальні групи і виступи дітей українських шкіл — все це ми побачили і почули на сцені у мистецьким виконанні. Це були шедеври нашого музичного мистецтва і прекрасні виконавці під проводом таких знаних керівників, як

диригенти Квітка Зорич-Кондрацька, диригент Іра Дрогобицька, диригент Василь Сидоренко, виконавці Віктор Мішалов, Ф. Даниляк, О. Баб'юк, А. Василевська, О. Розумний, О. Стадник, М. Дольницька, М. і І. Кречковські, Ю. Кречковський. Не можемо оминати прекрасних хорів „Веснівка” і „Бурлаки”. Їх „Боже Великий Єдиний” звучав піднесено і велично. Хочеться всім сказати: „Спасибі вам за такий мистецький пир!”

Та особливу мою увагу привернули виступи дітей українських шкіл під диригентурою Ірини Дрогобицької. Своєю появою вони підтвердили, що наростає молоде покоління, яке буде підіймати червону калину і розвеселяти рідну Україну. Добірною українською мовою виконували вони чудові українські пісні. Їх треба всіми силами підтримувати та допомагати, щоб більше і більше українських діточок, не тільки Канади, але й інших країн світу, ішли за їхнім прикладом. Тому всіх тих прекрасних юних виконавців запрошуємо стати членами світового руху Гуртів Плекання Української Мови (ГПУМ) під опікою Української Світової Спільки Професійних Учителів (УССПУ), яких II світовий з'їзд відбудеться у Києві 18-24 серпня цього року.

Зиновій Квіт,
Філадельфія

Я також хочу слухати Радіо України, але...

Олександр Севарин з Нью-Йорку пише в „Свободі”, що на східному узбережжі США дуже добре чути радіопередачі України на частотах 6030 і 7150 кілогерц. Частота 9785 спрямована на держави Південної Америки.

Справа в тому, що від 1 листопада минулого року я тільки інколи ловлю дуже слабкий сигнал південно-американської частоти, і то тільки о 10-й годині вечора, бо обидві північно-американські частоти заповнені іншими, звичайно еспаномовними або аматорськими передачами, а Радіо України зовсім не чути. В мене не тільки професійний комунікаційний приймач Кенвуд-1000, але ще й довга зовнішня антена. Крім мене, є ще два слухачі в районі Вашингтону, які, так як і я, намагаються слухати Київ, але марно. Тому твердження О. Северина видаються

нам тут, в метрополітальному Вашингтоні, занадто оптимістичними.

Крім того, Радіо України ніколи досі не повідомляло наперед, коли і на яких частотах будуть вестися передачі, як це робиться при зміні часу чи при зміні частот за приписами Міжнародної комунікаційної унії. Цієї звичайної практики міжнародних короткохвильових організацій та станцій Україна чомусь не дотримується. Часто потрібно шукати їхні програми по цілому короткохвильовому приймальному спектрі, а це займає багато часу і нервує. Ми, колишні радіожурналісти, радили це нашим колегам з Києва, але старі звичаї не так швидко міняються, коли йдеться про повагу до своїх слухачів та їхніх елементарних бажань.

Степан Максимюк,
Сілвер Спрінг, Мериленд

У зимовому Львові

Коли я наважився написати до вас про наше життя, то не думав, що це так важко зробити. Аж тепер, коли сів до столу, зрозумів, що вкрай нелегко розповідати про наші проблеми.

Мені 26 років, за фахом — столяр-паркетник. Живу з мамою, яка теж працює, але вже 10 місяців не отримує платні. Я працював в одній організації і теж за півтора року не мав платні за виконану роботу. За таких умов довелось звільнитися й шукати іншого місця. Але звільнення з власної ініціативи закрило переді мною шлях на біржу праці, і я не маю права на соціальну допомогу. Усе ж роботу мені вдалося знайти, хоча й тут грошей не платять, але керівник пообіцяв видавати, якщо матиме, в рахунок платні круп, макарони, цукор. Правда, за цінами вищими, ніж на базарі.

Відсутність грошей викликала

наступні проблеми: ми заборгували за використаний газ і нам його відключили. Вже два з половиною роки ми живемо без газу, який забезпечував в квартирі тепло і приготування їжі. Тепер мама готує їжу на маленькій електроплитці, але струм часто вимикають і тоді сидимо у темряві й холоді. Часто на вулиці буває тепліше, ніж у мешканні. Одягаємо на себе, що тільки можемо. Струм теж можуть відключити, бо за електрику немає чим заплатити. На оплату житла держава видає субсидії, але тільки тим, хто не має боргу. А нам для полегшення цих справ бракує 300-310 доларів.

Отаке зимове життя у гарному місті Львові. Чекаю на літо, коли прийде тепло і стане легше жити.

Руслан Мужилівський,
Львів 58, вул. 700-річчя Львова, 17/11

Вибрики „зразкових” учнів

20 листопада в „Свободі” була опублікована стаття „Не тільки знати, а й виховувати” довголітньої відданої учительки школи українознавства Любомири Крупи. Пані Крупа уболіває над долею „Рідної Школи” в повіті Моррис, Нью-Джерсі, і складає вину на поріг церкви св. Івана Хрестителя в Нью-арку, яка відмовила „Рідній Школі” у приміщенні.

На перший погляд, можна подумати, що сталася кривда зразковим учням школи ім. Лесі Українки. Але сама авторка пише, що місцева школа, де попередньо відбувалися лекції українознавства, не відновила контракту, і „як причину названо погану поведінку учнів, нищення шкільних предметів тощо”. Коли батьківському комітетові не вдалося знайти приміщення в жодній із довколишніх шкіл, п. Крупа не замислюється про істотність закиду щодо невідповідної поведінки українських учнів, а винус „погану славу”, що „розходиться швидко”. П. Крупа визнає: „Це правда, що чимало сучасних дітей часто не дуже шанують старших; вони розпещені добробутом, часто нездисципліновані, та отже є проблемою для вчителів”. Але в її очах це не суттєве.

Як мама дітей, які перейшли всі класи школи св. Івана Хрестителя, а також закінчили повну програму навчання суботньої школи українознавства, я впродовж 21 років працювала при батьківських гуртках як однієї, так і другої школи, багато бачила і чула. На мою думку, батьки і дирекція „Рідної Школи” мусять взяти на себе відповідальність за поведінку своїх дітей та учнів. Суботнє навчання не повинно супроводжуватись нищенням парафіяльного шкільного

майна. Учні суботньої школи українознавства не повинні дерти чужі книжки, обписувати чужі зошити, склеювати сторінки книжок, нищити макети в клясах, різати ножами чи запалювати вогонь в партах, писати на стінах, затикати кльозети. Немає причини, щоб діти, котрих вважають визначними учнями в цілоденних школах, так негарно поводитися суботами. Авторка статті не згадує, що це не перший випадок. Вже кілька публічних шкіл в повіті Моррис вигнали українських дітей зі свого приміщення. Наші діти бачать, що в американських установах не схвалюють вандалізму. Якщо ми хочемо, щоб парафіяльні школи приймали українських дітей без уваги на їх поведінку, лишень тому, що це „наші діти”, то чи не вчимо ми їх варварського ставлення до свого рідного?

Лиш те, що ми є членами церковної громади, не дає нам права вимагати від парафії того, чого чужі навіть за велику плату не хочуть терпіти. Вчимо дітей пошани і поваги! Діти поводитимуться так, як від них будемо вимагати. Не винуймо установ, що не хочуть приймати наших дітей, а краще припинимо, щоб поведінка наших дітей була такою, щоб наші установи хотіли з ними співпрацювати. Коли батьки та дирекція школи українознавства візьмуть на себе відповідальність за поведінку своїх дітей, поручаться, що їхня поведінка буде відповідною, тоді церква напевно не буде їх викидати, а прийме з відкритими обіймами.

Ксеня Гапій,
Лівінгстон, Н. Дж.

ПРОСЯТЬ ДОПОМОГТИ

У нас трапилась трагедія. Помирає двадцятирічний хлопець, який отримав травму на виробництві. Йому потрібна термінова операція – пересадка нирки. Операція коштує 10 тисяч доларів.

Ми звертаємось по допомогу до всіх небайдужих людей. Надсилаємо Вам номер рахунку, на який можна надіслати гроші: Інститут Урології та Нефрології АМН України, Рах. No. 35306311102, у філії НБУ Києва і області МФО 321024 код 02011918. За лікування хворого Школова А.В.

Іван Бурлака,
м. Літин Вінницької області.

Я маю рідкісне захворювання шкіри — іхтіозіформна еритродермія вроджена. Тяжка, деструктивна форма Брокка, зареєстрована як єдиний випадок в Україні. Я довго шукав тих, хто може мені допомогти. Знайшов в Америці клініку, яка береться мене лікувати безкоштовно, але необхідно доїхати до Bethesda, MD. Можливо, знайдуться добрі люди, які допоможуть мені в цьому.

Я відкрив валютний рахунок в Україні: Branch CB 'PRIVATBANK' S.W.I.F.T. PBAN UA 2X DON ACC. 001152118 acc. 070381 3900504. На чеках треба писати: in favour client Donetsk.

Микола Шитиков,
м. Донецьке,
бульв. Шахтобудівників, 16а, кв. 26

Ярослав Біневич 11-річним хлопчиком втратив обидві ноги — їх відірвало вибухом гранати. На протезах закінчив школу і медичний інститут, став лікарем. Але останнім часом нова загроза нависла над цією гарною людиною. Ярослав потребує операції на серці. Люди довкола нього зібрали невелику суму, але на повну оплату лікування грошей бракує. Доброзичливих людей просимо пожертвувати на добру справу. Для таких жертв відкрито рахунок:

SELFRELANCE UKRAINIAN FCU
558 SUMMIT AVE
JERSEY CITY, NJ, 07306
ACCOUNT #967651-000
BINEVICH VIRA

Ольга Миханцьо,
головний редактор
газети "Народне слово"

За фахом ми — художники-реставратори станкового та монументального живопису. Жанні 28 років, Юрію — тридцять. Ми вміємо малювати, але не можемо в Україні заробити на хліб щоденний. Якщо хтось може полегшити наше перебування в США, уклінно просимо написати до нас.

Юрій Пульків
Київ 71, вул. Лук'янівська, 69/71,
гуртожиток УАМ, кв. 20.

Жанна Куценко
Київ 215, вул. Світицького, 26а, кв. 196.

Кланяємося усією громадою

Вельмишановний і дорогий п. Зеновію Мандибуру, всечесна українська громадо!

Отець-декан Микола Мидляк, отець Ігор Комарницький, церковна управа і вся громада української греко-католицької церкви Всіх Святих Українського Народу, що в м. Підгайці Тернопільської області, складає Вам і всім жертводавцям сердечну подяку за велику благодійну працю, яку Ви здійснили, вже втретє зібравши кошти серед наших краян на будівництво нашої святині. У липні 1996 року передано 4,000 дол, у серпні 1998 року передано 4,000 дол, і у грудні 1998 року передано 2,300 дол. Разом — 10,300 дол.

Усією громадою кланяємося Вам, дорогим жертводавцям. Ви, шановні краян, є кращі сини і дочки української нації, наша гордість, слава, опора і надія — Ви

робіть все для того, щоб наша Христова Церква була джерелом і провідником нашого життя, щоб наш народ був християнським в політичному, суспільному і економічному житті. Ваша праця — це засів для Духа, а той, хто сіє для Духа, пожне життя вічне.

Нехай Боже Дитятко, що лежить на сні у Вифлеємі, простягне свою руку і поблагословить всіх жертводавців своїми ласками і щедротами на многії і благії літа!

Христос Родився!

Славимо Його!

З повагою і низьким поклоном — о. декан Микола Мидляк, о. Ігор Комарницький, голова церковного комітету Богдан Дюг, громадський організатор Марія Катерняк, касир Михайлина Хомич, бухгалтер Оріся Залуцька, старша сестриця Ганна Корпан.

Щоб народ знав...

Газета повинна більше писати про те, як світові спекулянти разом з їхніми українськими спільниками грабують український народ та українську державу, і цей грабунок приховують під іменем демократичної системи і „прискореної приватизації”, на що увесь український народ повинен звернути увагу.

Висловлюю подяку за редакційну статтю „Земля для українців”, яка була поміщена в газеті „Свобода” 6 листопада. У ній гово-

риться, що в Україні „підступно, крадькома формується кляса поміщиків”.

Таких статей потрібно більше поміщати, щоб увесь народ знав, що незалежність української держави проголошено не для того, щоб під іменем демократії грабувати український народ, та ще й співати при цьому „Ще не вмерла Україна”...

Василь Лупенко,
Сарасота, Фл.

Журналісти бідують

Звертаюся до Вас від імені журналістів-ветеранів Києва. Соромно на старості виступати в ролі прохача, але — не про себе особисто дбаю. Річ у тім, що серед 2,5 тисячі членів Київської Спільки Журналістів України понад 700 осіб — пенсіонери (по Україні їх близько чотирьох тисяч). При цьому майже половина з них інваліди, тяжко хворі, чорнобильці, старі, немічні люди, нерідко самотні. Як живуть вони сьогодні — і сказати страшно. Пенсія у багатьох ледь сягає 17-18 доларів на місяць, а ціни ростуть щодня. Аби якось зарадити цим людям, ми створили Благодійний фонд „Ветеран преси”. Ходимо, просимо, умовляємо, і все, що дістанемо, віддаємо людям.

Однак становище в Україні таке, що нині мало хто може дозволити собі благодійництво. Отож вирішили звернутися до своїх людей у діяпорі. Пишемо покищо туди, чиї адреси дістали. А вже ви, друзі, можливо, допоможете нам зв'язатися і з іншими журналістами. За будь-який благодійний внесок, за будь-яку суму будемо безмежно вдячні.

А може, Ви надрукуєте наш лист у пресі, і хтось відгукнеться на нього — словом, на вас, колеги, сподіваємося! Маємо рахунок у банку в гривнях та доларах США, в іншій валюті відкрити рахунки не можемо, бо коштів не маємо.

Наші координати:

в/р № 26005209801935 (у гривнях), Печерське відділення УСБ м. за, МФО 322090, код ОКПС 24089720, Благодійний фонд „Ветеран преси”.

р/р № 26002284001935 (у доларах США), Печерське відділення УСБ м. Києва, МФО 322090, код ОКПС 09322099, Благодійний фонд „Ветеран преси”.

Контактний телефон — (044) 228-05-91, факс (044) 224-52-09. Голова ради ветеранів Київської (і Всеукраїнської) Спільки Журналістів України, президент фонду „Ветеран преси”.

Валентина Зданевич

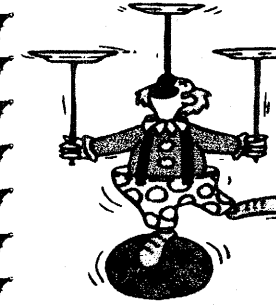
Хочу признатися...

Хочу вам признатися, що я закохався у тижневик „Свобода” і, як вже хтось писав, „маю на цілий тиждень щось гарного, цікавого читати”. І то вже півроку. А тижневик все цікавіший. Дай Вам Боже, на дальше старатись для загального добра. Цікава рубрика „Мову про мову”. Повчальна стат-

тя мого доброго приятеля Євгена Сверстюка.

Не буду перелічувати, що Ви подасте у „Свободі”, щоб Ви не викинули до редакційного кошика. „Свобода” всім сподобалась і на Флориді.

Роман Іваницький,
Флорида

Чи це ви
Так балансуєте
всі свої місячні рахунки?

**Тепер найкращий час,
коли відсотки найнижчі**

**Поєднати всі Ваші довги
в одну позику
для полегдження
всіх довгів.**

(DEBT CONSOLIDATION LOAN)

Звертайтеся до нас особисто або телефонічно.

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.
Main Office: 108 Second Avenue New York NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-MAIL: SRNYFCU@aol.com

Branch Office: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446
Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Outside NYC call toll free: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE: <http://www.selfreliancenyc.org>

Запитуйте — ВІДПОВІМО

“Мій родич в Україні має статус біженця з релігійних мотивів, але не поспішає до Америки. Комуністи, каже він, вже не чіпляються до віруючих, а в мене тут є майно, хата. Чи не втрапить він свого статусу?”

Державний департамент США з'ясовує причини, з яких люди з колишнього ССРС, які мають статус біженців, досі не приїхали до Америки. Звісно, уряд може припускати, що біженців не випускають “на волю”. Але можуть бути й інші причини. Тому Державний департамент написав до кожного із біженців листа з пропозицією впродовж 90 днів з'ясувати за тримку з виїздом. Адже видається дивною поведінка людини, яку переслідують з національних, політичних чи релігійних мотивів, а вона не поспішає позбутися переслідувачів. Американські закони не дозволяють позбавляти людину статусу біженця, але дають право урядові перевести її до розряду “неактивних”, після чого такі біженці можуть втратити право приїзду до США.

В нинішньому році квота для біженців з колишнього ССРС і країн Східної Європи становить 48 тисяч осіб.

“Я наймаю однокімнатний апартамент в приватному житловому комплексі, але бачу, що після оплати житла залишається мало грошей на прожиття. Чи є вихід в Америці?”

Конгрес США прийняв новий закон Federal Housing Bill, який передбачає широкую допомогу малозабезпеченим людям при наймі і купівлі житла. Для сімей, у яких працює тільки одна особа, будуть виділені квартири в будинках, субсидованих державою. Це дозволить також захистити таке житло від напливу бездомних і безробітних. Не зміниться фінансування житла за так званою 8-ою програмою.

“Мені було призначено інтерв'ю на громадянство в сусідньому місті, але запрошення запізнилося і я не потрапила на цю зустріч. Як бути?”

Треба поїхати за вказаною адресою, узявши з собою конверта з поштовим штемпелем, який може вас виправдати. На місці треба знайти відповідного урядника, пояснити йому ситуацію і попросити призначити новий термін. Закони передбачають такі випадки, тому кожне інтерв'ю призначається двічі. Вам треба попросити, щоб перше неприбуття вам не залічували, щоб мати резерв на випадок провалу, і постаратися вчасно приїхати на інтерв'ю, коли поштою приїде друге запрошення.

(За американськими інформаційними об'єднаннями)

Об'єднаймося при СКУ

На сторінках часопису „Свобода” появилася стаття „Чи нам потрібен СКУ”. Світовий Конгрес українців, безперечно, нам потрібен. Майже 20 років тому розкололася наша громадська організація УККА, постала УАКРада, і до сьогодні між цими двома організаціями немає згоди. А хто потерпів? Обидві організації і українська спільнота на еміграції, бо велике число українців, які платили національний даток, через це розбиття перестали бути платниками. Часто читаємо на сторінках української преси критику на адресу наших земляків у вільній Україні, мовляв, що там, в Україні, є багато партій. Але придивімося добре, від кого наші земляки в Україні навчилися творити партії? Від нас! Пригадаймо роки, коли ми перебували в таборах біженців в Німеччині, Австрії. Ми так само творили партії, а потім розколювали на дві, а то й на три. І цю хворобу ми привезли за океан. Замість боротьби з нашими ворогами, яких, на жаль, маємо більше, ніж приятелів, ми поборювали самі себе, очорнювали одних других, а вороги наші з цього були задоволені.

І так само тепер, в нашій самостійній Україні, через оті партії, які росли, неначе гриби по дощі, ми національно програли, бо комуністи об'єднали, через нашу засліплену багатопартійність, де кожний хотів буди гетьманом, виграли вибори до Верховної Ради України. Тепер вони відверто виступають проти самостійності України, баламутять народ, проповідують повернення до ССРС. Коли б наші земляки в Україні побачили, що ми об'єднані тут, за океаном, то не творили б так багато партій, бо це створило велику шкоду Українській державі. Тому ми тут мусимо нашим землякам дати приклад і позбутися окремих організацій, об'єднатися у СКУ, який повинен створити відділи по місцевостях. Можливо, наші земляки в Україні підуть за нашим прикладом і об'єднаються в один національний фронт, а тоді, напевно, вдасться уникнути небезпеки, яка загрожує Україні зі сторони комуністів і усіх лівих.

Осип Бандерський,
Астон, Па.

Благодійний концерт в Асторії

Ансамбль „Українська Родина”, створений представниками „четвертої хвилі” під керівництвом музиколога Оксани Лиховид при українській католицькій церкві св. Духа в Брукліні, Н. Й., започаткував серію благодійних концертів першим виступом в залі церкви Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., в неділю, 13 грудня 1998 року.

У програмі концерту, прибутки з якого підуть на допомогу потерпілим від стихійного лиха в Закарпатті, було зворушливо виконано ряд прекрасних українських колядок, пролунала в'язанка ліричних і жартівливих пісень фолкльору закарпатців і підкарпатців Карпатського регіону України.

Під кінець програми М. Шпонтак від імені земляків, згуртованих в організації Карпатський Союз, висловив признання й подяку Оксані Лиховид і всім хористам за ініціативу збірки фондів для допомоги потерпілим братам-сестрам в Закарпатті, в дусі „любим ближнього як самого себе”. Голова Карпатського Союзу підкреслив, що ансамбль „Українська Родина” може служити дороговказом для „четвертої хвилі”, як, попри турботи заробітку, можна і треба включатись до громадсько-суспільної діяльності української спільноти в Америці. Промовець висловив сердечне спасибі о. Филипові Сандрикові, пароху церкви Чесного Хреста, за його співпрацю і щедрі підтримку. Імпреза принесла 520 доларів прибутків, які будуть виділені студентам — дітям потерпілих родичів Обласної музичної школи Закарпаття. На звернення Карпатського Союзу дотепер надійшло понад 15 тисяч доларів, які будуть розподілені потерпілим від стихійного лиха в Закарпатті. Цей розподіл здійснить комітет допомоги, у який входять Іван Маргітич, єпископ УГКЦ, Павло Федака — голова Крайового товариства „Просвіта”, та Юрій Балега — голова Української Народної Ради Закарпаття.

Благодійні концерти ансамблю „Українська Родина”, „Верховино світку ти наш”, продовжуватимуться і протягом січня 1999 року по українських громадських зібраннях стейтів Нью Йорк, Нью Джерзі й інших.

Михайло Шпонтак

Як стати громадянином США?

Немає найменшого сумніву, що новоприбулий фахівець з України, не знаючи англійської мови, не будучи громадянином США, не може очікувати провідної позиції в американській індустрії, а то й звичайної фахової праці.

Якщо йдеться про вивчення англійської мови, то її граматика є відносно легкою. Труднощі полягають у написанні і вимові англійських слів. Їх найкраще вивчати через написання, голосну вимову і уявне зображення рівночасно.

Громадянином Сполучених Штатів Америки може стати кожний чужинець (чужинка) старший 18-ти років, який приїхав до США легально і на постійне проживання, має „зелену картку”, проживав п'ять років в країні, а якщо одружений з громадянкою-громадянином США — три роки, виповнить відповідну аплікацію (Petition for Naturalization, Form N-400) і біографічну форму (Biographic Information, Form G-325), подасть відповідні картки з відбитками пальців, долучить три фотокартки розміром два інчі на два інчі, складе усний іспит з історії США і федерального, стейтового і льокального урядування. При іспиті можуть вимагати написати якесь англійське речення. Якщо аплікант не складе іспит з першого разу, може спробувати ще два рази. В разі невдачі він мусить подавати нову заяву.

Після подання заяви треба чекати від чотирьох до вісьмох місяців на іспит. Після успішного іспиту заявник платить мито, видає свою „зелену картку” і в замін одержує документ про грома-

дянство. Всі вищезгадані матеріали треба висилати реєстрованою поштою, залишаючи собі копії. Відбитки пальців слід робити за вказівкою імміграційного уряду.

Кандидат перед іспитом повинен знати, хто, коли і як відкрив американський материк, назви 13 колоній, які утворили нову державу, мати уявлення про революційну війну проти Англії, Деклярацію незалежності, громадянську війну і Абрагама Лінкольна, конституцію США та її авторів; прапор і присягу США, про першого і нинішнього президентів, національний гімн.

Вимагаються знання про форми державного устрою — Федеральну конституцію, Хартію прав людини, поправки до конституції, форму федерального уряду, столицю США і структуру федерального управління. Кандидат на американського громадянина повинен дещо знати і про стейтові та льокальні форми урядування.

Громадянин США має право голосу під час виборів, може займати урядову (федеральну) посаду, мати американський паспорт, бути вибраним на урядову посаду, бути членом Лави присяжних. Американського громадянина не можна видалити з США всупереч його волі.

До відповідальних обов'язків громадянина належать: голосувати під час виборів, брати участь у Лавах присяжних, жити згідно з державними законами, намагатися поліпшувати правопорядок і шанувати права інших.

Додаткові інформації з цього питання можна одержати з книги

— Handbook for Citizenship by Margaret Seely, Alemany Press, Second Edition (Alemany Press, Division of Janus Book Publishers, Inc., 2501 Industrial Parkway West, Hayward, CA 94545, Tel. (415) 887-7070) або з „Підручника громадянства” (Citizenship Handbook, United Ukrainian American Relief Committee Inc., 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111, Tel. (215) 728-1630, Fax: (215) 728-1631). Їх опубліковано в українському альманасі — Miracle of America, Almanac of the Ukrainian National Association, 1976 (Ukrainian National Association, 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054, Tel. (973) 292-9800, Fax: (973) 292-0900).

В різних містах і місцевостях при публічних школах і при деяких українських громадах діють курси англійської мови і приготування до іспиту на громадянство. Вони теж дадуть необхідні поради.

Методій Борецький

Стипендії для іммігрантів

50 мільйонів доларів виділено на програму “Paul and Daisy Soros Fellowships for New Americans”, за якою виплачуватимуться стипендії студентам-іммігрантам на післядипломних студіях. Як видно з назви програми, кошти на її здійснення надало подружжя мільйонерів Соросів, які самі походять з Мадярщини.

„Рідна Школа” вшановує своїх матурантів

Випускники школи українознавства Товариства „Рідна Школа” у Пармі, 1998 рік.

Школа українознавства в Пармі, Огайо, тричі на рік вшановує своїх випускників. Не був винятком і останній, 1997–98 шкільний рік. Четвертого квітня 1998 року для наших одинадятикласників був останній день навчання у суботній школі українознавства. Це свято останнього дзвоника. Після шкільних лекцій до 11-ої класи підходять святково одягнуті в українських строях учні підготовчої класи і вручають випускникам школи букети квітів. Прощальні слова виголошує директор школи і бажає матурантам успішно здати іспити. Після цього малює з підготовчої класи беруть за руки випускників школи і ведуть їх коридором школи на вихід. Напереді йде з дзвоником один із малюків, який безперервним дзвонінням сповіщає всіх учнів, які вишикувались по обидві сторони коридору, що одинадятикласники покидають школу, і це для них — останній дзвінок. Перший етап прощання випускників рідної школи — закінчився.

Другий етап відбувся після того, як наші випускники успішно склали письмові й усні матуральні іспити з української мови та літератури, історії, географії та культури. Це був випускний вечір з участю вчителів, учнів та родин матурантів, який відбувся 7 червня 1998 року. Вступним словом вечір відкрила голова Батьківського комітету Марта Грушкевич. Далі наших матурантів вітали з успішним закінченням навчання голова Товариства „Рідна Школа” Андрій Дем'янчук, директор школи українознавства Петро Твардовський, голова іспитової комісії д-р Степан Воляник. Від імені опікунки 11-ої класи Ніни Кулакової вчителька підготовчої класи Дарія Крамарчук прочитала її прощальні поетичні рядки, присвячені випускникам школи. Після цього виступали абсолюенти, які щиро дякували вчителям рідної школи за довголітню і терпеливу працю з ними, родинам — за повсякденну турботу і допомогу у навчанні, українським молодечим і громадським організаціям, церквам — за опіку в ділянці патріотичного, морального та духовного виховання. Вони щиро і щиро дякували вчительці Софії Бурі за довголітню працю в рідній школі, яка тепер залишає вчительську роботу.

У заключній частині випускного вечора директор школи Петро Твардовський вручив випускникам свідоцтва кінцевого іспиту з матури, дипломи, сертифікати з іспитів на кредит, а також грошові нагороди від Українського Народного Союзу і Управи Станції Братства колишніх вояків Першої Дивізії УНА в Клівленді-Пармі, Огайо.

Матуральна забава була третім етапом вшанування випускників рідної школи. Вона відбулася 28 листопада 1998 року в залі парафії української греко-католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці у Пармі. Тут зібралися чисельні шанувальники української школи: батьки, родини матурантів, вчителі, учні, молодь, гості з різних міст Америки і Канади. Вступним словом забаву відкрив голова Товариства „Рідна Школа” д-р Юрій Яськів. З вітанням до абсолюентів і всіх присутніх звернулася голова Батьківського комітету Марта Грушкевич, а англомовний переклад її слова зробив Роман Ліщинецький. Далі програмою провадили колишні випускники Наталя Баслядинська і Наталя Кострик. Вони представили абсолюентів, які переходили через залю під звуки музичного маршу, в пишному одязі та в супроводі своїх ескорт. Представляючи матурантів, ведучі програмою розповідали про кожного з них, про їх успіхи у навчанні в українській та американській школах, про їх нахили та уподобання в процесі вивчення основ наук, про участь у громадській діяльності, зокрема в молодечих організаціях, в художніх і спортивних гуртках, про їх плани на майбутнє. Тепер ми назвемо наших матурантів поіменно, бо вони цього заслужили за 12 років навчання у школі українознавства: Марія Баслядинська, ескорт Петро Ломбардо з Брексвіл; Христина Дрозд, ескорт Микола Гішак з Норт Роялтон; Стефан Грушкевич, ескорт Лариса Готра з Дітройту; Меланя Кострик, ескорт Марко Мелимука з Дітройту; Віра Крамарчук, ескорт Микола Слободян з Міделбург Гайтс; Христина Ліщинецька, ескорт Руслан Трусевич з Чикаго; Тарас Михалевич, ескорт Наталя Куян з Дітройту; Ната Ріді, ескорт Дем'ян Сніг з Лондону, Канада.

Петро Твардовський

Ветерани дякують Лесі Падучак

Леся Падучак приїхала до Америки з України і перебуває тепер в містечку Байонн, Н. Дж. У своєму листі до Суспільної Служби Комбатантів в Америці пише: „Надсилаю свій даток на листопадову збірку ССК для потребуючих українських ветеранів нашої визвольної боротьби в Україні”. Далі продовжує: „Я з так званої 'четвертої хвили' імгрантів. Прочитала звернення ССК в часописі „Свобода” про листопадову збірку фондів і долучуюсь до всіх патріотичних жертводавців. Складаю подяку вам в ССК і всім причетним,

що не забувають про наших ветеранів в Україні і докладають багато зусиль, щоб зібрати ці дуже потрібні фонди. Людська вдячність — це наш обов'язок. Ми всі, що живемо в Україні, повинні бути вдячні ветеранам визвольних змагань, які ще живуть, і тим, котрих вже між нами нема”.

Дорога пані Лесю, до котрої „хвили” вас не зачислили б, ви є великою українською патріоткою. Дякуємо за Ваш лист і пожертву та бажаємо Вам всього доброго!

Ярослав Качай,
діловод ССК в США

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

DNIPRO SO.

0.65
за фунт

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України. До вибору 99 візців хусток! А також фірмове шкіряне зимове взуття від \$35.

NEWARK, NJ 698 Sanford Ave Tel. 973-373-8783 Free: 888-339-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel. 973-373-8783	PHILADELPHIA 1801 Cottman Ave Tel. 215-728-6040
---	---	---

ПОДЯКА

Весною 1998, заклик Сестрицтва Пресв. Діви Марії при Українській Православній Катедрі св. Володимира в Нью Йорку, який був опублікований в газеті „Свобода” та в журналі „Віра” зібрати гроші для купна пральних машин, які просила дирекція дитячого будинку Берізка в Києві, був сердечно прийнятий українською громадою. Відгукнулися люди для яких доля малих сиріт не байдужа. Пожертви приходили не лише з Нью Йорку, Нью Джерсі та Пенсильванії, але з далеких Тексас та Каліфорнії.

У вересні 1998 року, зібрані гроші по цей час (\$2,750.00) були доставлені в сиротинець парафіянами Катедрі Миколою та Діною Степаненко. Вони доглядали та розподіляли гроші на усі розходи.

Пральні машини, на які приходила головна збірка, в час приїзду Степаненків уже були недавно подаровані іншими спонсорами. Тому керівництво сиротинця просило щоби купили два холодильники, електроплитки для підігрівання дитячих харчів в нічний час, харчування для немовлят, продукти харчування для дітей старшого віку. Рівно було куплено 50 кг меду, бо діти в осінній час дуже простуджуються. Замовлено кімнатне дитяче взуття і зимові чобітки. Спеціально приїхав з Чернігова представник фабрики взуття щоби дешевше коштувало чим в крамниці.

Усі завезені гроші пішли на поліпшення умов життя дітей. Ніщо не було витрачено на адміністративні розходи. Ні одного цента не було передано „на ізволяще” для керівництва дитячого будинку.

Пожертви на суму \$1,070.00 надійшли пізніше, після від'їзду Степаненків до Києва. Ця сума буде доставлена іншим разом. Посвідчення на усі розходи знаходяться у Сестрицтва.

Щира подяка всім хто відгукнувся на прохання Сестрицтва допомогти ситорам в будинку Берізка, фінансово, працею при збиранні фондів, чи добрим словом.

Особлива подяка Миколі і Діні Степаненкам, за те, що вони віддали майже тиждень часу із їхнього перебування в Києві потребам сиротинця: що де можна дістати, і доглянули щоби все було як має бути. Керівництво Берізки також сердечно вдячне усім хто дав свою пожертву на покращання життя тим бідним ситорам. Хай Бог нагородить усіх Вас добрим здоров'ям за Вашу щедрість.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ

1,000.00 дол.		Українська Православна Кредитівка, Нью Йорк: 500.00 дол. з лотереї під час пікніку, 500.00 дарунок від Кредитівки;
по	500	Емілія Балабан в 20-ту річницю смерті мужа бл. п. Якова, д-р Федір і Доротея Трусевич;
	300	Петро і Марія Євчик;
	150	д-р Роман і Алла Трохимчуки;
	140	Замість квітів на могилу бл. п. Миколи Хоманчука: по 50 дол. — Марія і Ігор Зубрицькі, Анна Качмарська, по 20 дол. — Стефа і Михайло Зварич, Ярослав Січинський;
по	100	Василь Гусаковський, Олена Підгорецька, Оріся Гермак;
по	50	Женя Андре, Мирон Бучак, Ольга Керницька, Роман Дейнека, Гаврило Цимбалюк, Валентина Глух, Зіна Малиновська, Евстахій Держко, Артемій Никорович (25 дол. в пам'ять бл. п. Наталі Войновської), Оксана Трабако (25 дол. в пам'ять бл. п. Наталії Войновської);
	40	Емілія Гарасимчук;
по	25	Богдан Козак, Павло і Анна Слободян, Марія Андибур, Галина Паламар, Анастасія Оніферко, Інна Стратієнко, Геня Фесак, Евдокія Мартинів, Володимир і Катерина Вальчук;
по	20	Олександра Падучак, панімадка Надія Лишик, Євгенія Маткович, Н.Н.;
по	15	Марійон Бурбелла, Анна Вибачинська, Володимир Лисенко;
по	10	Андрій Фесак, Дарія Фесак, Данило Фесак, Андрій Прадишук.

СЕСТРИЦТВО ПРЕСВ. ДІВИ МАРІЇ
Нью Йорк, Н.Й.

ХРИСТИАНСЬКА ІНІЦІАТИВА

Виходьмо на шлях побратимства церков

У 2000 році парафія української православної церкви св. Михаїла в Мінеаполісі, Мінесота, буде святкувати свій 75-літній ювілей. В той далекий час, коли засновники-піонери вкладали перший камінь під нашу церкву, то було їхнє слово до світу про їхню віру, про те, що вони українці і що Україна живе. Тому хочемо відзначити цю подію в душі, гідному піонерів-засновників. Хто мав честь знати тих чудових людей, той може оцінити силу і глибину їхнього духовного зв'язку з Україною.

Ініціативний комітет в питаннях ювілейних святкувань запропонував, а парафіяльна управа схвалила ідею, щоб наша громада побраталася принаймні з однією церковною громадою в Україні. Таке братання є доброю справою для обох сторін. Поперше, нашій уже досить глибоко асимільованій громаді дуже потрібний зв'язок з церковною громадою в Україні. Це — найпростіша дорога до оновлення духа, який заклали в підвалини нашого життя піонери-засновники громади і який нас збереже, щоб ми і 100-річний ювілей відзначали, будучи ще свідомими свого коріння.

Взаємини між громадами-побратимами діють на іншому рівні, ніж приватні чи міжродинні. Зв'язок між парафіями відкритий всім членам обох громад, незалежно від того, чи вони добре володіють українською мовою, чи ні, є вони українського походження, чи стали членом громади через подружжя. Будучи частиною громади, люди автоматично стають заангажованими в усіх добрих починах громади. В мене була нагода спостерегти, як побратання містечка Ньютон в Айові із містом Смілою на Черкащині запалило американців ентузіазмом до співпраці з українцями. Таких прикладів можна навести багато, особливо тісний контакт існує між баптистськими церквами Америки і України. Без сумніву, братання нашої громади з парафією, або декількома, в Україні, коли буде добре організоване, піднесе наше духовне і культурне життя на вищий щабель.

Подруге, братання нашої парафії з церковними громадами в Україні матиме християнський благодійний сенс — значною мірою неврализує тиск недругів на ті українські церковні громади, які щойно починають ставати на ноги. Багато з нас їздили в Україну і мали нагоду чути від рідних, приятелів, пересічних людей або й самим бути свідками тиску на громади, які відроджують Українську Православну Церкву Київського Патріархату. Цей тиск роблять переважно несвідомі українські люди, підлеглі чужій, російській Церкві, і так само несвідомі місцеві чиновники. Належний опір у цьому тискові є цілком можливий, треба лише з нашого боку знайти вмілий підхід.

Це роблять вже американські баптистські церкви і їхні парафії, які відвідують України. Вони дуже успішно відвертають тиск на громади в Україні й тим сприяють розвитку баптистських громад в Україні. Парафіяни американських баптистських церков, хоч і не знають української мови, все ж таки знов і знов їдуть в Україну, знаходять там друзів, вчать їх проповідувати, головне — такою працею заангажовують своїх власних парафіян і тим зміцнюють свої громади тут, в Америці. Цього літа я перебував два місяці в Україні, щоб глибше

з'ясувати для себе стан Української Православної Церкви. Я знайшов, що Українська Православна Церква знаходиться там у різних стадіях її життя — де розвивається, а де зазнає переслідувань. Зокрема вразила і зажурила мене розпачлива розповідь отця Андрія з міста Скадовське над Чорним морем. Це чудове екологічно чисте побережжя, куди щоліта привозять тисячі українських дітей на відпочинок. Оскільки парафія св. Андрія тільки починає ставати на ноги, та ще й у не зовсім сприятливих умовах, тих українських дітей обслуговує Російська Церква, яка дістала в спадщину всі церковні будівлі.

Повертаючись до теми про братання парафій діаспори з парафіями в Україні, та як зробити це корисним для церков в Україні, я звернувся за порадою до отця Бориса, настоятеля Володимирського собору в Києві і рівночасно патріаршого канцлера. Коли отець Борис вислухав мене, то порадив поділитися ідеєю братання парафій з Патріархом Філаретом, і щоб не гаяти часу, взявся вштовпувати мені авдієнцію.

Ця зустріч мене окрилила, сповнила новим ентузіазмом. З великою радістю я переконався, що Патріарх Філарет має дуже високий авторитет серед православних українців, є надзвичайно ясно думуючою людиною. Він вислухав мене і вмить зрозумів всю суть моєї пропозиції. Схваливши ідею церков-побратимів, він відразу висловив практичні поради щодо перших заходів, щоб зробити такі братання якнайуспішнішими.

Отже, у випадку, коли парафія діаспори вже познайомилась з церковною громадою чи в Україні, з якою бажає побрататися, слід звернутися письмово до святишого Патріарха Філарета і сповістити його про такий намір. Патріарша канцелярія полагоди́ть справу з єпархією та зробить належні заходи для розголошення цієї міжцерковної акції. Планування і святочне відзначення братання та подальші взаємини між братніми громадами залишаються у компетенції обох громад.

Подруге, коли парафія в діаспорі не має наперед визначеної церковної громади в Україні, то також може звернутися до святишого Патріарха з проханням, щоб він запропонував їм можливих кандидатів-церков в Україні.

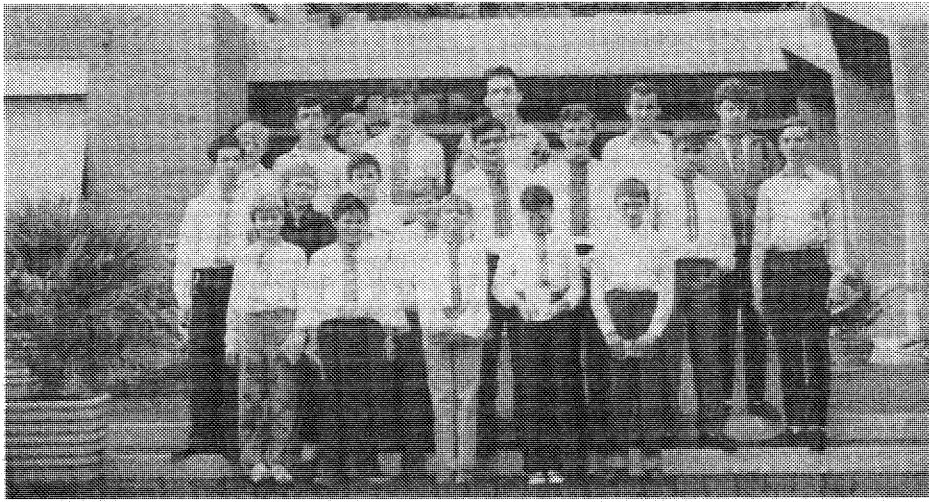
Певне ж річ, треба намагатися здійснити акцію братання, щоб вона відбулася в Україні урочисто, зі Службою Божою, щоб діаспору представляла поважна делегація.

За докладнішими інформаціями святиший Патріарх Філарет дозволить звертатися безпосередньо на його адресу: Україна 252004, м. Київ, вул. Пушкінська, 36. Святишому Патріархові Філаретові.

Олександр Полець,
Міннесота

ЛИСТ З РИМУ

Малу семінарію замінив інститут

Перша група семінаристів з України у 1990 році.

12 листопада минулого року в Римі відкрито Український Папський Інститут, який замінив Українську Папську Малу Семінарію. З цього приводу варто згадати про великий шлях семінарії в службі Української Церкви.

Мала Семінарія проіснувала 47 років. Це була єдина цілоденна середня школа і лицей в діаспорі, в котрій під проводом українських отців-селезіян вся наука велася українською мовою. З неї вийшли не тільки священники, але багато діячів на громадській та церковно-парафіальній ниві.

В 1909 році за дорученням Львівського Синоду та стараннями Митрополита Андрея Шептицького була заснована у Львові Мала Семінарія, ректором котрої став пізніший Владика Іван Бучко. На своїх початках вона була інтернатом, своєрідною цілоденною бурсою для студентів, бо на виклади семінаристи ходили до публічних шкіл, а пізніше мала власні виклади, на які ходили не лише семінаристи-мешканці, але також інші студенти, які з різних причин жили поза семінарією.

Після Другої світової війни, коли велике число українців опинилось у Німеччині, Австрії та Італії, закуплено Міжнародною організацією для скитальців, за гарантуванням Конгрегації Східних Церков, будинок в Люрі, близько Орлеану у Франції, де продовжила свою діяльність Мала Семінарія.

Офіційне відкриття Малої Семінарії в Люрі відбулося 29 червня 1952 року Службою Божою, яку відправив на площі перед семінарією Іван Бучко у присутності численних достойників. Семінарія отримала назву Український Інститут св. Івана Боска. В 1956 році, прикінці шкільного року, з огляду на те, що будинок вимагав докорінного дорогого ремонту, селезіяни, по

нараді з Східною Конгрегацією, вирішили замкнути семінарію в Люрі та перенести її до Італії.

16 грудня 1956 року Службою Божою відкрито другий осідок Малої Семінарії.

В серпні 1959 року семінарію перенесено до нового будинку в Римі. Семінарію відкрито з назвою Українська Мала Семінарія св. Йосафата. В 1963 році, заходами Патріархата Йосифа Сліпого, одержано Апостольський лист про надання Малій Семінарії титулу Папської з правами і привілеями, зв'язаними з титулом Папської Семінарії. Це піднесло рангу школи, поставило її між іншими папськими виховними закладами та відчинило двері для її випускників до дальших студій у різних університетах. Офіційною назвою стала Українська Папська Мала Семінарія св. Йосафата.

Мрії наставників виховувати рідну молодь здійснилися в 1990/91 шкільному році, коли до семінарії приїхали 22 юнаки зі Львова. Після них почали приїжджати інші групи хлопців з України.

Ціль Малої Семінарії — дати середньошкільне виховання українським студентам, майбутнім священникам і провідникам релігійного та культурного життя українського народу згідно з правдивими християнськими засадами. Українська семінарія в Римі гідно сповнила своє завдання! Українські отці-селезіяни розвиваються тепер в Україні з новими чисельними покликаннями.

Про історію Малої Семінарії вийшла у свій час книжка з численними знімками, яку можна набути за 20 ам. дол. (залучена поштова пересилка). Чеки на закуп книжки або на допомогу отцям-селезіянам в Україні посилати на адресу: Rev. Ewgen Nebesniak, Collegio Santa Sofia, Via di Boscea 478, 00166 Roma, Italia.

о. Євген Небесняк,
ректор семінарії

Слово і музика — дарунок церкви

20 грудня минулого року урочисто відзначено 25-ліття української католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі.

16 грудня 1973 року в маленькій церковній було відслужено першу Службу Божу новоствореної парафії. Основною причиною її заснування було дотримання старого, юліанського календаря, української мови і традицій українського Патріархату. Ще перед заснуванням парафії було утворено комітет оборони обряду і традицій та мови, духовним опікуном якого став о. Євген

Боднар. В короткому часі зібрано 70 тисяч доларів, за які було придбано землю під нову церкву. При церкві діяли братство, сестрицтво, хор. При церкві відбувалися доповіді визначних вчених, діячів освіти і культури з України, видавали „Парафіяльні вісті”, де головним редактором був Роман Данилевич. Близько 40 дітей взяли участь в збірних рецитациях, у сцені „Чари Свято-Миколаївської ночі”, Христя Дубчук прочитала вірш „Лист з неба”.

Д-р Володимир Боднар

Епархії св. Йосафата в Пармі — 15 років

20 грудня 1998 року минуло 15 років від проголошення Апостольською Делегатурою у Вашингтоні рішення Папи Івана Павла II про утворення у США четвертої епархії Української Католицької Церкви з осідком у Пармі, Огайо, і віддання її під покров св. Йосафата. Для нової епархії віддано з Філадельфійської Архиепархії її два західні деканати з 37 парафіями і станицями і 35 священниками, розміщеними у десятих стейтах, від озера Ірі біля Клівленду на півночі, до Флориди на півдні. На заході нова епархія межує з епархією св. Миколая в Чикаго, креованою в 1961 році.

Першим епархом епархії св. Йосафата Апостольська Столиця іменувала 46-річного Владика Роберта Москаля, який від 13 жовтня 1981 року був єпископом-помічником у Філадельфії. Його інсталяцію на епарха в Пармі провів в астродомі 29 лютого 1984 року Митрополит Американської Провінції Помісної УКЦ, Архиеп. Стефан Сулик з Філадельфії, при участі в урочистій Літургії єпископів нашої Церкви із США і Канади та Митрополії русинів із Закарпаття в Пітсбурзі, священників, монахинь і коло тисячі мирян з епархії, які прибули, не злякавшись великої сніговиї в тих стейтах.

Святочним бенкетом в готелі Стовфер на ринку у Клівленді

проводив о. Ярослав Данильчук з Карнегі, Па., якому Епарх завдячує віддання себе на служіння Христові і своєму народові.

Нова епархія не отримала ніякого майна, ні фондів, тому Владика Роберт мусів утворити окрему комісію, щоб допомагала у збиранні матеріальних засобів для цілей епархії. Та комісія, між іншим, влаштує в іншому місті баль, а епарх використовує його для вручення відзначень діяльним епархіанам.

Десятий благодійний баль 25 жовтня 1998 року у Пітсбурзі приготував місцевий комітет під кермою Люби і Петра Глутковських. Після Богослуження, на тому епархіяльному зібранні Папські Грамоти латинською мовою і медалі „За Церкву і Понтифікат” одержали з рук Владика Роберта Давид Годованець з Пітсбургу, Сестра Денис Попівчак, ЧСВВ, тепер у Філадельфії, Доротея Зигмунд з МекКіспорт і Степан Кікта з Клівленду, а 13 осіб — медалі „Бенемеренти”. За активну діяльність в парафіях нагороджено епархіяльними грамотами 14 осіб. Метою відзначування є вияв признання за довголітню і безкорисну працю в парафіях і для Церкви, а також заохота для інших, щоб заслужили собі подяку церковних влад.

С. Кікта

Владика Роберт Москаль і Степан Кікта, нагороджений Папською Грамотою і медаллю „За Церкву і Понтифікат”.

Дбаймо про національну культуру!

В неділю, 13 грудня, в Центрі Української Культури в Бавінд Бруку відбулось громадське віче з метою зібрати кошти для допомоги діячам науки і культури в Україні. Не є секретом, що Україна щороку втрачає висококваліфікованих фахівців, які через економічну скруту виїждять на межі України, а ті, що лишаються, не мають можливості використати свої знання і таланти для розбудови своєї держави. І тому Координаційний Комітет Допомоги Україні (ККДУ), склавши пляни праці на 1999 рік, організував це віче.

Організацію взяв на себе невторинний громадський діяч, голова місцевого Комітету Допомоги Україні інж. Дам'ян Геча, який розпочав це віче, представивши го-

ловного промовця, інж. Володимира Воловодюка, голову ККДУ на Америку, який від 1991 року очолює Фонд Допомоги Школам України при ККДУ. На 1999 рік ККДУ запланував 200 стипендій для України, в надії на підтримку наших фінансових установ та приватних спонзорів.

Відтак інж. Геча представив директора-емерита канадських шкіл мгр. Ростислава Василенка, який є також українським актором. Присутні почули хорову рецитацію „Живи, незалежна Україно”, зроблену у формі театрального монтажу, на основі величного твору Юрія Клєна „Попіл імперій”. Мистецьке виконання зробило велике враження на публіку.

Любомир Калинич

ДУХОВНІСТЬ

ІСТОРІЮ СВІТУ БУЛО ВІДКРИТО БІБЛІЙНИМ ПРОРОКАМ

У християнському світогляді до-роговказними зорями світять біблійні пророцтва, бездоганне здійснення яких постійно переконує нас у правомірності цього — воістину неземного походження — світогляду. „Пророцтва, — справедливо наголошує відомий вчений-теолог Д. Муді, — це майбутня історія, а історія — пророцтва, що справдилися. Близько 600 пророцтв Старого Заповіту здійснилися дивовижно і буквально, з них 200 тільки стосовно Ісуса Христа. Не було жодної події у житті Ісуса, яка б не була передбачена за багато століть, від IV до XVII перед Його народженням”.

Особливий інтерес становлять пророцтва загальнопланетарного характеру, тобто вселенського масштабу. Таких пророцтв найбільше міститься у книгах пророка Даниїла та Об'явлення, хоча й усі інші книги Біблії не позбавлені їх цілковито.

Чи не визначальним щодо всесвітньої історії серед теологів вважається пророцтво-видіння величезного боввана, описане у другому розділі книги пророка Даниїла і датоване приблизно 602 роком до н.е. Статуя боввана, яка складалася із золотої голови, срібних грудей, мідних стегон, залізних гомілок та частково залізних, частково глиняних стіп, є по суті ретроспективним прообразом основних віх світової історії. З часу проголошення пророцтва минуло вже більше 2500 років, але ми не можемо не погодитися із Х. Хейнцом, котрий зауважує: „Хто уважно досліджує даний текст, той без особливих труднощів зрозуміє, що колосальна статуя — це наочне зображення нашої земної історії”.

Єдине, чого ніби бракує тому пророцтву, — так це хоча б орієнтовної вказівки на час зруйнування боввана каменем, „що сам одірвався, не через руки”. Наголошуємо, що мова йде виключно про орієнтовний час, бо точного часу, за словами Христа, не знає ніхто, окрім небесного Отця (Мт. 24:36). Але разом з тим Христос учив спостерігати за фіговим деревом, яке є символом Ізраїля, залишив нам ознаки наближення кінця цього гріховного віку (а не світу загалом!). Тому якщо час кінця відсутній у пророцтві Даниїла, то це ще не означає, що він не визначений приблизно у якомусь іншому місці Писання.

Біблійний довідник Геллея у зв'язку з цим подає надзвичайно цікаву теорію „Тисячоліття суботи”: „В посланні Варнави, яке було написано на початку християнської ери, згадується, що деякі люди вірили, що, мовляв, оскільки від Адама до Авраама — 2000 років і від Авраама до Христа — 2000 років, то скільки ж років буде продовжуватись християнська ера, а потім прийде Тисячоліття, подібно до того, як після шести днів створення Богом світу прийшов день відпочинку. Оскільки ми тепер наближаємось до кінця християнської ери, то ми бачимо багато різних подій, які говорять нам про те, що той Великий День може прийти скоріше, ніж ми думаємо”.

Тепер безпосередньо звернемося до Біблії. Теорія „Тисячоліття суботи” повинна бути або підтвердженою, або ж спростованою на її сторінках, якщо не прямо, то хоча б

опосередковано.

Припустимо, що Святе Письмо так чи інакше підтверджує згадану гіпотезу із послання Варнави. Тоді виникає ряд почергових, логічно вибудованих запитань, на які Писання вже зобов'язане відповісти чітко і невдвозначно, насамперед:

„Кому у Біблії дано Всевишнім з'ясувати таку животрепетну для кожної людини проблему?” Скрупульозно досліджуючи її, вірячи, що „хто шукає — знаходить” (Мт. 7:8), віднаходимо відповідь на перше запитання: „Не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам-пророкам” (Ам. 3:7). Отже, розв'язку слід шукати у самих пророків. Але оскільки до них зараховують навіть Авраама (Ім. 20:7), то виникає друге питання:

„Ким із пророків відхилена завіса таємниці майбутнього, адже від Авраама до останнього — Малахії — все такий період понад 1500 років? Котрому ж об'явлена воля Небес?” Вельми ймовірно, що на це нам відповідає пророк Авакум: „Господи, звістку Твою я почув та й злякався! Господи, оживи Своє діло в середині років, у середині літ об'яви” (Ав. 3:2). Якщо за основу приймаємо теорію „Тисячоліття суботи”, то при загальній тривалості цього віку у 6000 років його середина припадає приблизно на 1000 р. до н.е. В той час провіщали такі пророки як Йоїл, Амос, Осія, Ісаї, Міхей. Тож пильніше пригляньмося до їхніх пророчих книг, і з'ясуємо наступне:

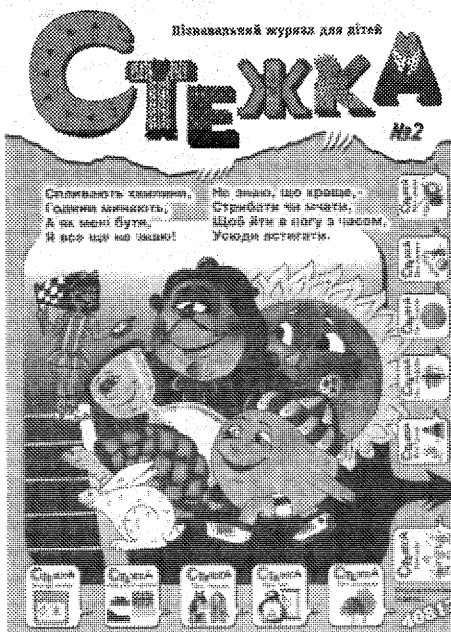
„Відколи наш Творець почав говорити про Свій існуючий план розвитку людської цивілізації та її завершення задля переходу у нову якість?”. Насамперед звернемося до книги „великого” пророка, або, як його ще називають, месіанського пророка Ісаї. У 41-45 розділах він 5 разів стверджує, що про майбутнє Всевишній звістив від початку, розповів віддавна (Іс. 41:4; 22:26; 43:9; 44:7-8; 45:21). А у 46 розділі надзвичайно чітко і лаконічно конкретизує, тим самим вичерпно відповідаючи на наше найважливіше запитання: „Пам'ятайте про давнє, відвічне, бо Я Бог, і немає більш Бога, й нікого, як Я, що звіщаю кінець від початку, і наперед — що не сталося ще”. Що можуть означати Господні слова: „... звіщаю кінець від початку”? Згадаймо, що було на початку. За словами автора першої книги „Буття” „на початку Бог створив небеса та землю” (І М. 1:1), і далі йде оповідь про шість Днів творення видимого світу!

Що таке припущення зовсім не перебільшення, натякає 3-й вірш 48 розділу, який мовби відтворює загальний механізм творення світу, вже детальніше описаний у першому розділі книги „Буття”: „Що давно сталося, Я наперед прорікав: воно виходило з Моїх уст; Я те прорікав, та й зараз чинив, й все сповнялось”. Для доказу цього факту існує і конкретніший вірш, який просто неможливо трактувати двозначно, а саме, що відлік часу йде від створіння перших людей — Іс. 44:7!

Якщо сучасна наука має можливість воскресити фізичне людське тіло з більшою подібністю, ніж однопійцеві близнята, то які після цього

(Закінчення на стор. 21)

В Україні видається журнал для дітей „Стежка”

Журнал „Стежка” призначений для дітей дошкільного та молод-

шого шкільного віку, і видається в Україні з 1997 року. Цей пізнавальний журнал появляється кожного місяця, а добірка матеріалів кожного числа пов'язана однією загальною темою, яка подається в формі й у кольоровому вигляді.

Журнал враховує у змісті вимоги навчальних програм та інтереси дітей, які виявились під час зустрічей працівників редакції з дітьми, вихователями та вчителями. Широко використовується український фольклор та мовно-літературні завдання. Головний редактор „Стежки” — Г. Г. Шецин, а адреса редакції: 254123, м. Київ — 123, вул. Западинська, 5. (Поштова скринька: 254123, а/с 29), тел. 430-01-80. Можна також звертатися за інформацією до українського посольства у Вашингтоні, (тел.: (202) 333-0606).

У Львові появилася новий культурно-мистецький журнал

У березні 1998 року Клуб українських мистців (КУМ) Львова почав видавати новий мистецький місячник під старою, та добре відомою старшому поколінню назвою „Назустріч”. Раніше під такою назвою у Львові появлявся журнал як двотижневик, до 1939 року — під редакцією відомого журналіста Осипа Боднарівича, із співпрацею передових літераторів Львова.

У першому числі відновленого журналу редакція пригадує про свого попередника і надіється, що він пробудить інтерес до проблем культури. Журнал має намір виходити раз в місяць, а його перше число — справді культурне, видане на дуже доброму папері, із кольоровими і чорно-білими світлинами. Довгі, але цікаві статті порушують долю

архітектурного ансамблю площі А. Міцкевича, рецензують осінній мистецький сезон „Високий Замок”, інформують про членів Клубу мистців та його прихильників, про нових меценатів культури, зокрема про д-ра Михайла Марковича, починаючи якого встановлено пам'ятник І. Трушеві у Львові і видано величезну книжку німецькою мовою про нього. Далі знаходимо статті на музичні теми, зокрема про Львівську Оперу, а на закінчення — проголошення мистецьких виставок і згадка про несподівану смерть молодого мистця Миколи Андрушака.

Місячник можна замовляти за адресою: 290008, Львів, вул. Підвальна, ч. 3, а ціна, як тепер частенько вживають, „договірна”.

„Люстра пана Севастіяна”

Нова збірка добре відомої письменниці з Канади Марії-Анни Голод появилася цього року в київському видавництві „Дніпро” у невеликому об'ємі — 140 сторінок. В першій частині знаходимо „Старосвітські легенди”, що вже друкувалися два роки тому в збірці „Янгол у наймах”, яка викликала живе зацікавлення і позитивну критику у рецензентів. Це фольклористичні легенди, які авторка знала ще в дитинстві. Домінує в них типове для українського народу почуття справедливості змагання між добром і злом, з перемогою добра. Дія цих легенд відбувається на західних землях, де колись з'їжджалися нащадки давніх боярських родів, як також приїжджали західно-європейські купці, завдяки яким запізнав шляхтич Тусановський нашу землю з плодами нововідкритої Америки.

Друга частина книжки „Люстра пана Севастіяна” — це мажорична історія, що відбувається у малому галицькому містечку, де двоє

шляхтичів відкривають на своїх лісових посістях фабрику скла. Герой розповіді із прибраним іменем Севастіяна, вишколений в альхемії чорнокнижниками Австрії, відкриває там же робітню люстер-дзеркал, вбиває власників фабрики у особистій помсті, але і сам гине від власної зброї — люстра.

Останнє оповідання у збірці це „Юліян” — про виховану в монастирі Студитів дитину-сирітку, що стала монахом-священником, незважаючи на бажання помститися за невинну смерть батьків. Оповідання спирається на точно записаних архіварями даних.

Нова збірка Марії Голод цінна не лише цікавою розповіддю і побідою моральних засад, але також тим, що написана прегарною розмовною мовою, без дивовижних мовних новотворів, що так засмічують деякі видання.

Марія-Анна Голод:
„Люстра пана Севастіяна, Київ,
Видавництво „Дніпро”, 1998 р.

Альбом малюнків Тараса Шевченка

Малюнок з альбому — „Вознесенський собор в Переяславі. 1845”.

Більшість шанувальників творчої спадщини Тараса Шевченка, безперечно, знає, що він був талановитим художником, але далеко не всі, з чисто технічних причин, могли милуватися його малюнками. Таку нагоду створює новий альбом факсимільних видань з унікальної колекції рукописної і малярської спадщини Шевченка.

Це відтворення альбому з 1845-го року, в якому зібрані на 20 аркушах 35 малюнків і тексти поета. До альбому ввійшли унікальні пам'ятки української архітектури, більшість яких була знищена в роки комуністичного режиму. Відповідність копії оригіналу засвідчено підписами хранителів Шевченкового архіву та печаткою Інституту літератури ім.

Т.Г.Шевченка Національної Академії Наук України. До альбому додається брошура українською, англійською, німецькою та французькою мовами, у якій вміщено наукову розвідку щодо його історії та каталог.

Академіки Микола Жулинський та Іван Дзюба, завідувачий відділом рукописів Інституту літератури Сергій Гальченко пишуть до „Свободи”: „Перше видання цього альбому як меморіальної пам'ятки — ще один крок у розкритті багатогранного таланту Тараса Шевченка”.

Замовити альбом можна за адресою: Україна, 252001, Київ 1, вул. М.Грушевського, 4, Інститут літератури. Видавничий центр „Спадщина”. Тел. (044) 228-13-78, факс (044) 228-52-81.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Що таке „radar”?

Слово „radar” має англійське походження. Воно є акронімом (скороченням з початкових літер) від слів „radio detecting and ranging” (радіовиявлення і визначення віддалі). Радар є „інструментом”, який виявляє і вимірює віддалі, вживаючи радіосигнали.

В українській технічній термінології на означення слова „радар” вживаються також слова „радіолокатор” і „радіолокація”. Радіолокатор складається з потужного радіопередавача, антенних пристроїв, високочутливого радіоприймача, вказуючого пристрою і допоміжного обладнання.

Великої потужності радіолокатор називається радіолокаційною станцією. За місцем розташування та призначенням радіолокаційні станції поділяються на наземні (рухомі і стаціонарні), корабельні та літакові.

Радіолокаційні станції поділяються на активні, напівактивні і пасивні. Активна радіолокація здійснюється шляхом опромінювання об'єкта радіохвилями і при-

йому відбитих від нього сигналів. При активній радіолокації з активною відповіддю на об'єкті встановлюється відповідач, який є приймально-передавальним приладом, що відповідає на сигнали активного радіолокатора. Напівактивна радіолокація відрізняється від активної лише тим, що опромінювання об'єкту радіохвилями і його виявлення відбуваються в різних пунктах. Принцип пасивної радіолокації базується на властивості землі та наземних об'єктів випромінювати електромагнітні хвилі при температурі, вищій від абсолютного нуля, та відбивати космічне радіовипромінювання.

Радіолокація широко використовується у війську, повітряному та водному цивільному транспорті, астрономії, метеорології, геодезії і астронавтиці. Отже, радар є інструментом, який вживається для виявлення об'єкту, вимірювання відстані до нього, обчислення швидкості його руху.

Методій Борецький

В залі
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО ДОМУ
в НЮ ЙОРКУ
грає оркестра
„ВОДОГРАЙ”
Добірний буфет

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛУБ та хор „ДУМКА”
влаштовують

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

16 січня 1999 р.

Квитки замовляти
на тел.:
(201) 433-3980
у Марійки Решітнік
або в п'ятницю по пробі хору.
Вечірній стрій.
Вступ 25 дол.

Обрано НОК в новому складі

IX Генеральна асамблея 10 грудня 1998 року обрала новий склад НОК України — 151 особу. Президентом обрано Івана Федоренка, який запевнив, що робитиме все для того, щоб співпраця НОК України і УСЦАК в Америці набула подальшого розвитку.

Денис Силантьєв та Ігор Снитко — віце-чемпіони Європи

Недавно в м. Шефільді, Англія, відбулись змагання на першість Європи з плавання, в яких взяли участь провідні плавці України. Денис Силантьєв здобув звання віце-чемпіона на 200 метрів метеликом і бронзову медалью на 100 м цим же стилем. Його осяг, відповідно — 1.54.13 хв. і 51.58 сек. Ігор Снитко теж став віце-чемпіоном Європи у плаванні на 1500 м вільним стилем, осягнувши час — 14.51.70 хв. Світлана Бондаренко здобула бронзову медалью на 100 м брасом в часі — 1.07.86 хв.

„Реал Мадрид” — суперник київського „Динамо”

Вже відбулося жеребкування пар футбольних клубів Європи, що зустрінуться в чвертьфінальних іграх за першість в Лізі чемпіонів Європи. Київському „Динамо” припав „Реал Мадрид”, з яким українські футболісти проведуть дві гри: 3 березня 1999 року в Мадриді, Іспанія, і 17 березня 1999 року в Києві.

У тому, що „Реал Мадрид” — серйозний суперник українського клубу, немає сумніву. Ця команда — національний чемпіон світу, двічі клубовий чемпіон світу, 7 разів клубовий чемпіон Європи, два рази володар Чаші футбольної Федерації Європи, мала срібні і

бронзові нагороди в Чемпіонатах світу, у ній грають 11 футболістів національних команд Іспанії, Франції, Бразилії, Хорватії, Голландії, Італії та Камеруну. Ось як прокоментував призначену зустріч „Реал Мадрид” — Київ „Динамо” тренер полтавської „Ворскли” Анатолій Коньков: „Слабких суперників в чвертьфіналі Ліги чемпіонів немає. Тому не можу сказати, що жереб був до киян прихильним або навпаки. На мою думку, те, що перші змагання пройдуть в Іспанії, немає ніякого значення, адже, гадаю, різниця між обома іграми буде дуже відчутна, хоча в кожній з них киянам потрібно грати на перемогу. У складі „Реала” більше яскравих індивідуальностей, а сила „Динамо” в дружинній грі, ігровій дисципліні, швидкісному переміщенні футболістів. Це буде поєдинок гідних один одного суперників, тому шанси команд розцінюю як 50 на 50”.

Прихильників київського „Динамо” тривожать відходи з дружини ряду провідних гравців. Перейшов до Гамбургу в Німеччині Максимов, до одного з клубів Туреччини виїхав капітан дружини — Калитвинцев. Виїхали на оглядини — Олег Лужний до „Бенфіки” в Португалії і Олександр Головкин до „Ліверпулю” в Англії. Цих футболістів буде нелегко замінити. Як недавно відмітив почесний президент київського „Динамо”, апетити західноєвропейських клубів щодо киян зростають. Практично усі футболісти „Динамо” мають „покупців”. При такому стані нелегко втримати стабільний склад. Однак висока репутація цього провідного українського футбольного клубу значно полегшує йому пошук найкращих талантів в Україні і навіть за кордоном. На місця вибулих гравців узяті молодших майстрів, що розпочали вже в складі дружини підготовку до нового сезону, яка традиційно проходить в Руйт, Німеччина. Між цими новобранцями відбуваються оглядини Дмитро Романенко з Чернігова, Андрій Спєвака з Донецького, Дмитро Балашов, Володимир Єзерський з львівських „Карпат”, Сергій Серебрянников з клубу „Шинник”, Росія, і кілька інших футболістів. Хто з них ввійде до складу „Динамо”, покаже недалеке майбутнє.

Українські діти люблять футбол

Наймолодша футбольна дружина клубу „Крилаті” — діти віком 7—8 років.

Спортивний клуб „Крилаті” при осередку Спілки Української Молоді ім. 30 червня в Йонкерсі восени 1998 року організували п'ять футбольних дружин. Засновник клубу Роман Глушка продовжує своє довголітнє головування у ньому.

Перша дружина клубу змагається у Східній окрузі Футбольної ліги (Eastern District Soccer League), де займає перше місце в найвищій дивізії. Керівниками цієї дружини є Тарас Щур, Стефан Щур і Стефан Гованський, а спонсором — кредитівка СУМ-Йонкерс. Дружину зміцнили кілька змагунів, які приїхали з України: серед них Сергій Райко з Дрогобича — колишній змагун „Динамо” Київ. Кілька змагунів навчаються в семінарії Св. Василя при Стемфордській єпархії.

Минулого року 4 юнацьких дружин клубу змагалися в йонкерській Молодіжній футбольній федерації (Yonkers Youth Soccer Federation), яка складається з 65 дружин. Голова Осередку СУМ в Йонкерсі Орест Козіцький є координатором юнацьких дружин „Крилатих” і керівником найстаршої юнацької Команди-А у віковій групі 13—15 років. Спонсором цієї команди є бюро подорожей Данвуді Травел (Dunwoodie Travel Bureau), яке провадить Леся Козіцька.

Керівником Команди-Б у віко-

вій групі 11—12 років є Любомир Щур, спонзоруює її будівельна фірма Анмед Контрактінг (Anmed Contracting Corp.), де власником є Андрій Медвідь.

Керівником Команди-С вікової групи 9—10 років були Мирон Періх, Михайло Глушко і Ярослав Палилик, спонзорувало дружину підприємство Со Мил Лікорс (Saw Mill Liquors), яким провадять Володимир і Міля Щур.

Змагун цієї дружини Роман Палилик встрілив найбільше голів в лізі. Керівниками Команди-Д вікової групи 6—8 років були Стефан Щур і Дарек Дзвінчик, а спонсором є фірма Майко Електрик (Muso Electric), — власник Мирон Періх.

В юнацьких командах „Крилатих” разом є 75 змагунів. Усі — члени Спілки Української Молоді. „Крилаті” й осередок СУМ-у в Йонкерсі залучають до своєї діяльності українських дітей з усього Вестчестерського і сусідніх повітів, з сусідніх стейтів Коннектикат і Нью Джерсі. Юні змагуни плекають надію колись увійти до Першої команди.

В здоровому тілі є здорова душа, тому спортивні програми футболу і відбиванки притягають дітей до української спільноти при Осередку СУМ в Йонкерсі.

О. Козіцький

Появилось нове число „Нашого Спорту”

За ініціативою клубу „Чорноморська Січ” в Ньюарку, за редакцією завжди активного пресового референта Омеляна Твардовського, появилось чергове число журналу „Наш Спорт”, з датою січня 1999 року. В гарній півтвердій обкладинці з численними світлинами журнал справляє добре враження, а коли переглянути його зміст, то можна бути справді зачудованим, скільки цікавого може у ньому знайти кожний читач — спортсмен чи ні. З журналу довідуємся, що в цьому році клуб „Чорноморська Січ” буде відзначати своє 75-річчя, що є неабияким досягненням, і з того приводу буде багато цікавих імпрез.

Журнал на 56 сторінках містить багато звітування за переведені змагання, так із футболу, як і плавання, легкоатлетики, та

про спортивні школи, актуальні вістки із численними світлинами, вістки про спортивні успіхи в Україні, включно із зверненням до футболістів прем'єр-міністра України В. Пустовойтенка. Пишуть також про шахи, про особливі персонажі українського спорту (до 80-річчя О. Скоценя) і про майбутні спортивні події в 1999 році.

Як бачимо, кожний читач може в „Нашому Спорті” знайти щось цікавого для себе, і можна лише привітати, що цей журнал входить із 1999 роком у 25-ий рік своєї, хоча і не періодичної, появи. Цю тяглість завдячуємо таким ентузіястам спортивної журналістики, як О. Твардовський, що рівночасно від довгих років є редактором „Спортивних Вістей” у „Свободі”.

О. Кузьмович

Пакунки та долари в Україну

\$ 0. 69 lb*

\$ 1.89 lb*

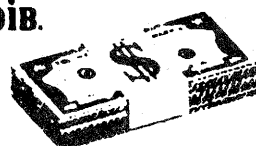
79 с LV при пересилці через UPS

* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка доларів.

Доставка американської готівки

в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Ми є свідками...

(Закінчення зі стор. 1)

нув головного суддю на керівника сенатського розгляду та зійшов з підвищення. Тоді В. Ренквіст запрягнув сенаторів, які виконуватимуть обов'язки лави присяжних, і кожний з сенаторів по черзі підходив і підписував Книгу присяг.

Немає сумніву, що всі ці офіційно-поважні церемонії залишили свою відбитку в душі кожного із 100 присутніх сенаторів, які напевно були свідомі, що є творцями історії — другого з черги розгляду оскарження Президента США — першим в 1868 році був Президент Ендрю Джонсон.

У п'ятницю, 8 січня, після надзвичайних закритих зборів провідників обидвох партій, що тривали приблизно три години, Сенат одноголосно схвалив плян розгляду оскарження Президента Клінтона, котрий дозволяє на початкову дискусію, але відклад рішення про викликання свідків на пізніші дні місяця. Це одноголосне схвалення Сенату відвернуло дальші конфронтації щодо суперечних плянів розгляду оскарження республіканців і демократів, які загрожували Сенатові таким самим заколотом, як у Палаті Репрезентантів, де обидві сторони дуже різнилися в поглядах щодо виклику свідків. На короткій сесії під головуванням головного судді В. Ренквіста, пізно по полудні, сенатори схвалили плян, який вони раніше визначили на зборах. Офіційний виклик з вимогою до Б. Клінтона відповісти на обидві точки оскарження був

доручений Білому Домові.

Грегори Крейг, спеціальний дорадник Білого Дому, заявив, що „згідно з прийнятим Сенатом порядком, ми плянуємо в імені Президента представити сильну, успішну і вичерпну оборону“. Білий Дім сподівався, що Сенат обмежиться до скороченого розгляду без свідків і базуватиметься виключно на матеріялах, переданих незалежним прокуратором Кеннетом Старром.

У понеділок, 11 січня, Б. Клінтон формально відповів на оскарження: „Не винний“, і вперше виступив проти намагань усунути його з посту Президента. Він підкреслив, що він не вчинив будь-якого злочину, а оскарження проти нього є такими недостатніми і заплутаними, що є неконституційними.

Після цілого ряду формальностей зі сторони оборони та оскаржувачів упродовж середи, 13 січня, Сенат в четвер, 14 січня, розпочав розгляд оскарження Президента. Після вступних дискусій Палата Репрезентантів представить аргументи своїх оскаржень, котрі не можуть тривати довше, ніж 24 години. Такий сам час матимуть оборонці-адвокати Президента для представлення своїх оборонних аргументів. У дальшому тягу розгляду сенатори ставлять питання обидвом сторонам — для цього визначено 16 годин. Після цього сенатори можуть голосуванням відкинути оскарження, а якщо це не перейде, тоді доведеться їм голосувати чи викликати свідків.

Х.В.- Ференцевич

Добродії ...

(Закінчення зі стор. 11)

вали, окремі склади. Самі його ретельно відремонтували. Були й труднощі: якимсь недоброзичливці нас усіх „замурували“ в будинку, заваривши газовим пальником вхідні двері. Довелося вибиратися через вікно... Але нас підтримали преса, голова міської адміністрації Олександр Омельченко, громадськість. Почали збирати пожертви. В „Укркиївенерго“ виділили нам грошей, дали харчів і одягу. Були й інші дари. Ми маємо безкоштовні їдальню, перукарню і кабінет медичної діагностики для бідних людей, лікуємо їм зуби, проводимо безкоштовні поховання самотніх, ремонтуємо взуття, подаємо правничі консультації, нотаріальні послуги. Відкриємо також пральню, аптеку, ремонт побутової техніки. Ось відгук 72-річної Марії Осадчої: „Тричі на тиждень ми маємо тут гречану кашу з ковбаскою, булочку з маслом, компот або чай. Де тепер у Києві можна так пообідати?“

— Чи багато людей перебуває під вашою опікою?

— На терені нашої діяльності проживає 56 тисяч ветеранів війни і праці, а ще — спеціалізовані школи, громади багатодітних сімей, інвалідів. Щоб люди мали про нас чітке уявлення, ми укладаємо угоди як з підопічними, так і з опікунами фонду. Ось угода з Суспільною Службою України, яку підписала її директор Надія Самуляк. А це — угоди з організаціями людей, які потребують допомоги.

— Ви згадали про самозабезпечення...

— Це наша мета. Маємо вже підприємство оптово-роздрібної торгівлі „Добродії“, засновуємо майстерні, де впроваджуємо новітні технології, зокрема талановитого київського досліджувача Івана Кравця. Один з його патентів — модерні захисні покриття механізмів з металу — наша надія. Є й інші... Фармер Микола Штрикер виділяє нам у Василькові під Києвом гектарів з 15 землі під вирощування овочів, які підуть як на обіди для бідних, так і на продаж з цією ж метою.

— Що привело вас в Америку?

— Знову ж такі пошук можливостей допомоги хворим і бідним людям. Через Інтернет звернувся до російськомовної організації, яка реклямувала допомогу. Вони мене запросили і кажуть: „Давай гроші і бери допомогу“. Коли назвали суму, у мене перехопило подих. Але в українській громаді зустрів багато доброзичливців і не вважаю свою поїздку марною. Українська кредитівка „Самопоміч“ виділила для бідних киян щедрі суми, за яку ми красно дякуємо. Тепло прийняли мене Микола Бойчук, а також провідники Православної Кредитівки.

— Залиште свої координати?

— Охоче. Адреса: Україна, Київ, 254123, Западницька вулиця, 9. Телефон (044) 4605337, телефон-факс (044) 2740826, e-mail ivant@ukrpack.net.

— Хочу сказати, що, як на мене, найцінніше у вашій діяльності — це спроби власними силами розв'язувати проблеми. Успіху вам і щедрих дарителів!

З гостем розмовляв
Левко Хмельковський

XINCON TECHNOLOGY SCHOOL (N.J.)

1-888-XINCON8 (1-888-946-2668) • (732) 248-8488

One Ethel Road 108A, Edison, NJ 08817 • www.computerny.com

Registered by
the New Jersey
State Board of Education

Authorized
Technical
Education
Center
Microsoft®

Microsoft
SOLUTION PROVIDER

Solaris

Ласкаво просимо!
Ми відчинені 7 днів на
тиждень

Незалежна приватна школа з 5-річним досвідом, готує кваліфікованих спеціалістів для найбільш перспективних ділянок комп'ютерної галузі.

Наш відділ в Edison, N.J., щойно поширився і займає площу 8 тис. кв. футів. У 10 класах до послуг студентів — сотні нових комп'ютерів.

Школу закінчило понад 5 тис. осіб і всі вони знайшли працю.

Реєструйтесь на наші курси і перед вами відкриються великі перспективи у галузі, яка стоїть на порозі свого практично необмеженого росту!

MCSE, MCT Trainer
MCSD, MSVB/SQL, C++
Unix, Oracle Adm/Dev
A+ PC with LAN
CNE, CPD, Java, HTML
Free PC Fundamental
Web Developer

БЕЗПЛАТНІ СЕМІНАРИ

вівт. і четв. 6:00 веч. — 7:30 веч.; суб. і нед. 12:00 і 2:30 по полудні

За детальнішими інформаціями телефонуйте 1-888-XINCON8
і спитайте Сергія Миронюка

Допомагаємо
в отриманні студентських
віз F-1, M-1(I-20)

зручні вечірні (серед тижня) або денні (в суботу чи неділю) години

гнучкий розклад: пропустили заняття — можете надолужити його в іншій групі в інший день

безплатне повторення курсів

висококваліфіковані інструктори

курси англійської мови

необмежений і безплатний доступ до лабораторій — ми відчинені 7 днів на тиждень

контрольні тести, які дають змогу якнайкраще підготуватися до іспитів

допомога у працевлаштуванні

Адреса центрального бюро в Нью Йорку: 101 West 31st St., 4th Fl. 1-800-508-3596; (212) 465-8833

ІСТОРІЮ СВІТУ...

(Закінчення зі стор. 17)

го ще можуть бути сумніви у здатності нашого Творця до віддавна прокованого воскресіння з мертвих?

Ми вже згадували, що Ісус Христос учив пильно спостерігати за фіговим деревом як прообразом Ізраїля у питанні часу кінця (Мт. 4:32; Ос. 9:10). Отже, Ізраїль, без перебільшення, є стрілкою на Господньому світовому годиннику. Варто зауважити, що знавці Писання, юдеї, переконані, що Бог заснуванням держави Ізраїль у травні 1948 р. ввів його у початковий ювілей-ритм. Вони вірять, що після 49 років знову буде проголошений ювілей, як за часів Мойсея. За їхніми обчисленнями 1998 рік — ювілейний. Повернення ізраїльського народу в землю обітовану за необхідністю „включає” усе, що йому визначено. Для Христової Церкви це означає тривогу у вищій мірі, тому що перед тим, як Всевишній розпочне історію спасіння з Ізраїлем, повинен завершитися Його план спасіння з Церквою із народів світу, тобто її підхоплення.

Але час так званого „включення” вищезгаданого механізму відомий лише небесному Отцеві, і не виключено, що він розпочався не з 1948 р., а із червня 1967 р. — періоду отримання ізраїльським народом усієї своєї столиці Єрусалиму з храмом та „стіною плачу”, внаслідок переможної шестиденної війни. Симптоматично, що саме після цього чуда головний раввин Шломо Горен прорік пророчі слова: „Ми увійшли в месіанський час”. До речі, приблизно на цей період вказував і відомий український дослідник проф. М. Чмихов, вважаючи 1996-2015 рр. часом переходу до наступної епохи.

Не можна й оминати версії профе-

тологів Старого Заповіту, найяскравішим представником яких є Д. Черч, автор бестселера „Пророкування Псалмів”. На його думку, ця книга є путівником по історії ХХ століття, починаючи з 1901 року — псалму першого, а кожний псалом відповідає черговому рокові. У 97-му псалмі містяться пророчі слова „Огонь іде перед лицем Господа... Освітили Вселенну Його блискавиці, — те бачить земля та тремтить! Небо розповідає про правду Його, й бачать славу Його всі народи” (Пс. 97:3-6), які неможливо не пов'язувати з кометою Хейла-Боппа.

Загалом же не варто вгадувати непосильного для можливостей людини часу періоду трансформації існуючого буття, а слід цілковито погодитися зі словами І. Лангхаммера: „Усякий благочестивий єврей в Ізраїлі очікує тепер кожного дня приходу Месії, так само, як усякий істинний християнин кожного дня очікує другого приходу Христа”, і керуватися ними у повсякденних випробуваннях жорстокого сьогодення.

Серйозність нашого ставлення до біблійних передбачень щодо кінця віку пояснюється насамперед тим, що усі попередні пророцтва точно й у визначений строк збулися без зволікань і запізнь. Про що це говорить? Безперечно про те, що нашу світову історію контролює Вища Сила, котра попереджує нас про можливі перипетії цієї історії й допомагає нам будувати свої життєві плани у чіткій відповідності до майбутнього розгортання історичних подій. Знехтувати цими передбаченнями неземного характеру було б щонайменше нерозумно.

Володимир Кухарський,
бакалавр теології
м. Тернопіль.

(Публікується із скороченням)

ПОДОЛАТИ ЕКОНОМІЧНУ...

(Закінчення зі стор. 10)

плени попередженням про те, що Україна, коли влада не буде проводити реформи, затримає на низькому рівні бюджетний дефіцит та інфляцію, грошової допомоги не дістане. Та згоди між урядом і Верховною Радою в справі дальших реформ та економічної і соціальної політики немає. А без такої згоди народ буде ще добрих кілька, а то й кільканадцять літ терпіти. А чи це потрібно? Чи не можна щось зробити, щоб економіка в Україні почала зростати?

Президент Кучма закликає до такої згоди уряд і Верховну Раду. Навіть голова Верховної Ради О. Ткаченко час до часу робить якісь

натяки про це. Та мені здається, що того замало. Потрібне формальне домовлення (щось на взірць Конституційного договору) між Президентом, урядом і більшістю у Верховній Раді щодо основного плану акції на економічній і соціальної ділянках впродовж, скажімо, чотирьох літ. Леонід Кучма мав би у погодженні з Верховною Радою створити уряд національної злагоди.

В Німеччині існувала така коаліція соціалістів і християнських демократів. У повоєнній Франції президент обирався від одного крила, а уряд — від іншого. Невже в Україні в такій критичній ситуації не можна створити подібну коаліцію?

М. Мельник,
Толлмедж, Огайо

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку як приватну, так і публічну.

Том 175.00 дол. (було 95 дол.)

Том 275.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ — 130.00 дол. (було 170.00 дол.)

Плату за пересилку включено.

Замовлення просимо присилати разом з чеком або грошовим переказом на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку.

ГАРАНТУЄМО НАЙШВИДШУ І НАЙЛІПШУ ОБСЛУГУ

Доставляємо в УКРАЇНУ, Білорусь, Молдову, Прибалтику, Росію, Узбекистан, Казахстан, Киргизстан та інші країни

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН

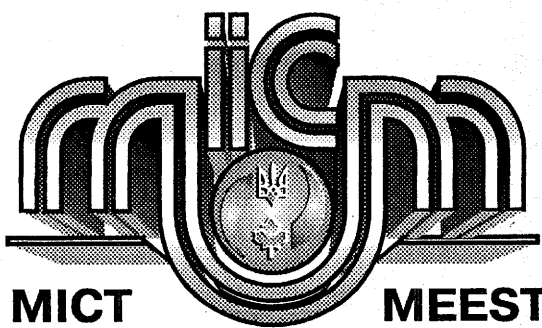
ДОЛЯРИ

Доставка особисто
в руки від
3 до 20 днів
Експрес 1-2 дня

Надійшло і
конфіденційно
20% OFF

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

Великий вибір
якісних продуктів
з каталогу
Доставка до рук
від 1 до 4 тижнів

MIST MEEST

817 Pennsylvania Ave.,
Linden, NJ 07036

Tel.: (908) 925-5525

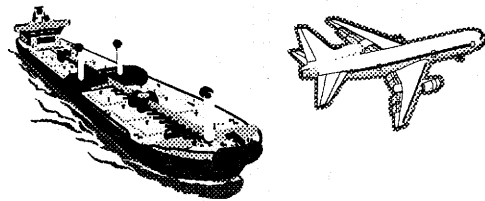
Toll Free: 1-800-288-9949

Дзвоніть безкоштовно:
1-800-361-7345

ПАЧКИ В УКРАЇНУ 69¢/lb.

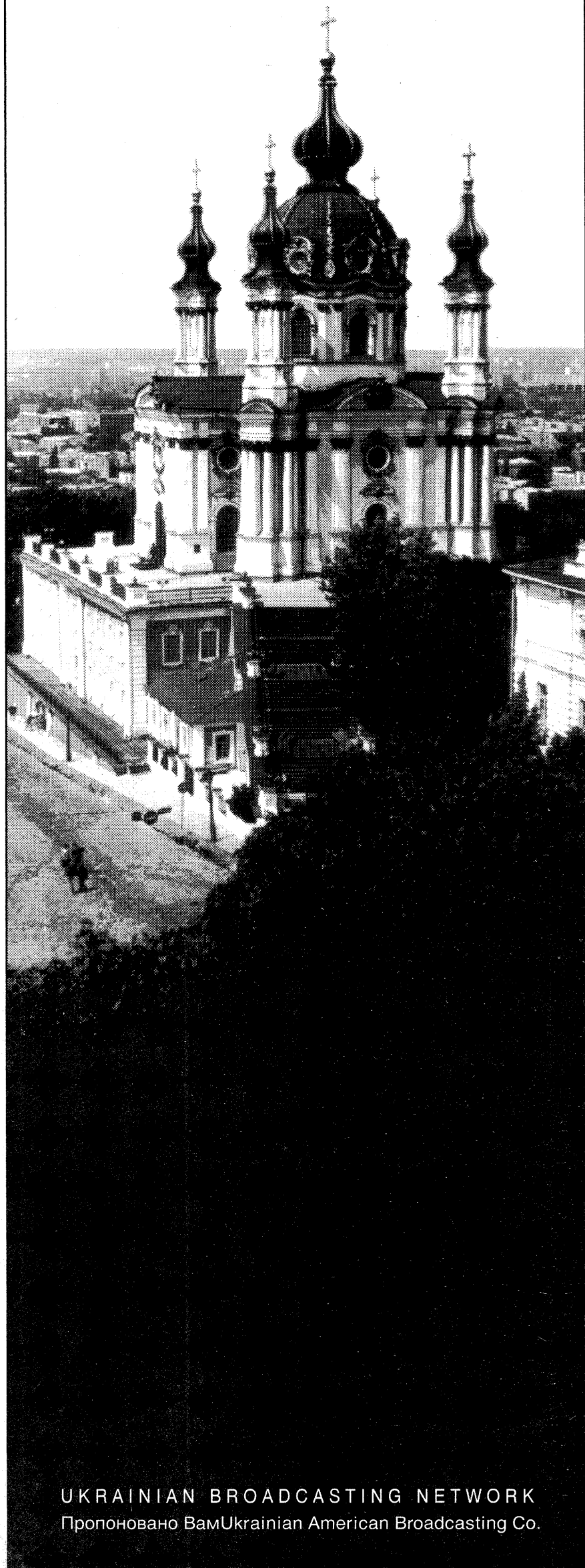
При пересилці через UPS - 79¢/lb.

Відправляємо контейнери
щотижня
Гарантуємо найшвидшу
і надійну доставку
Підбираємо пакки з кожної хати
Дзвоніть за наліпками UPS

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ! НАЙКРАЩА І НАЙШВИДША ОБСЛУГА ТІЛЬКИ У ФІРМІ МІСТ
для ліпшої обслуги клієнтів маємо понад 250 АГЕНТІВ У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

За інформацією або агентом у Вашій місцевості дзвоніть безкоштовно: **1-800-361-7345**

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK
Пропоновано Вам Ukrainian American Broadcasting Co.

ubn

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK™

Нарешті. Прямий етерний міст з України до тепла Вашого дому.

ЦІЛОДОВОБЕ, ЩОДЕННЕ УКРАЇНСЬКЕ
ТЕЛЕБАЧЕННЯ З УКРАЇНИ ТА ДІЯСПОРИ.

ЦІЛОДОВОБЕ, ЩОДЕННЕ УКРАЇНСЬКЕ
РАДІО З УКРАЇНИ ТА ДІЯСПОРИ.

UBN представлятиме Вам такі програми у Вашому домі:

- Всенациональні новини
- Обласні новини
- Документальні фільми
- Дитячі програми
- Концерти
- Спорт
- Художні фільми
- Громадське життя

UBN задовільняє всі потреби української громади та пропонує їй всі свої послуги.

UBN також є Вашим мостом до всіх американських телевізійних програм, каналів та послуг з огляду на наш унікальний зв'язок з DIRECTV®—провідним американським циферним супутниковим телесервісом.

UBN пропонує Вам повний об'єм українських та американських телевізійних розвагових та інформаційних програм, які Ви хочете.

Телефонуйте негайно:

ubn 1-800-75-UKRAINE

В КІНЦІ НОМЕРА

При кінці кожного року економісти та директори автомобільних фірм роблять прогнози стосовно автомобільного ринку на наступний рік. Передовими з них є економісти Мишигенського університету і провідники Дженерал Моторс, Форда та Даймлей Крайслер (колись Крайслер), колишня „велика трійка”.

Самозрозуміло, економічний клімат матиме вагомий вплив на автомобільний ринок в США. Існує загальна думка, що в 1999 і 2000 роках економічний ріст сповільниться в порівнянні з 1998 роком. Мишигенський університет передбачає, що валовий домашній прибуток піднесеться в 1999 році на 1.5 відсотка, а в 2000 році — на 1.6 відсотка, в порівнянні з 1998 роком, якого зріст передбачають на 3.6 відсотків.

Перепитування 29 чільних економістів Національної асоціації ділових економістів дає більш оптимістичну прогнозу, бо вони передбачають економічний ріст в США на 1999 рік на 2.1 відсотків. Автомобільний ринок протягом наступних років буде під впливом двох важливих чинників, — продовження економічного безладдя в Азії і Південній Америці та психологічною розплатою нового тисячоліття.

Економісти Мишигенського університету вважають, що безробіття почне зростати в 1999 році і становитиме 4.9 відсотків, а в 2000 році — 5.4 відсотків, в порівнянні з 4.5 від-

ПЕРСПЕКТИВИ АВТОМОБІЛЬНОГО РИНКУ В США

сотка в 1998 році. Інфляція також піднесеться з 0.8 відсотка в 1998 році до 1.5 відсотка в 1999 році і 1.9 відсотка в 2000 році.

Беручи до уваги основні економічні дані, які передбачаються на наступні роки, Мишигенський університет прогнозує лише мінімальний вплив на автомобільний ринок США, який встановляють в 1998 році на 15.4 млн., 1999 році — 15.0 млн. і в 2000 році — 14.8 млн. штук.

Суміж продукції продовжуватиметься в користь навеликих вантажівок, більших розміром і дорожчих авт та спортивно-утилітарних машин, з яких виробники мають більшу користь.

Передова технологія є на агенді кожної автомобільної фірми світу. Однак, фахівці вважають, що електричне авто може стати конкурувати з традиційними моторами шойно за чотири роки. Дехто думає, що не раніше, як за 10 років.

Число юнійних робітників в автомобільній промисловості США постійно меншає і тепер становить біля 750,000, майже половину того, що було 20 років тому. Беручи до уваги продовження глобалізації, цей напрям продовжуватиметься.

Наприклад, в корпорації Дженерал Моторс число юнійних робітників десять років тому було біля 370,000, тепер є біля 218,000. Передбачають, що до 2003 року біля 100,000 їхніх робітників піде на пенсію і не всі з них будуть заступлені новими.

Як юнія, так і Дженерал Моторс стараються виплекати більше взаємного довір'я, яке вони втратили в

минулому, головнo в 1998 році, через довгий страйк.

У 1999 році вигасають юнійні контракти з трьома великими автомобільними компаніями. З огляду на вище сказане, стасовно втрати робочих місць, юнійні провідники будуть агресивними у своїх вимогах, що може спричинити перерву у виробництві автомобілів.

У 1998 році автомобільні фірми знизили ціни на свої продукти. Вони передбачають, що в 1999 році ціни будуть ці самі, а може навіть дещо нижчі, беручи до уваги різні маркетингові програми.

Щоб протидіяти цьому і збільшити заробітки, кожна з автомобільних фірм продовжуватиме скорочення втрат через консолідацію адміністрації, технічного персоналу, зміни продукту та використання нових джерел закупів складових частин.

Головні закордонні конкуренти продовжуватимуть свою експансію на американському ринку.

Олександр Серафін

Український “магеллан”

Пошта України випустила нову марку на честь видатного мореплавця Юрія Лисянського, який був командиром корабля “Нева” у першому російському плаванні двох суден довкола світу і в 1803 році першим привів свій корабель в Америку, на Аляску, де урядова більше року. Командиром другого корабля був Крузенштерн, який дістався Камчатки.

Юрій Лисянський народився

1773 року у Ніжині на Чернігівщині, звідки потрапив до Морського кадетського корпусу. На честь Лисянського названо остров на Гаваях і півострів в Охотському морі.

РЕЄСТРАЦІЯ НА ПОЧАТКОВИЙ НОВАЦЬКИЙ ТАБІР

Сеніорський Курінь „Спартанки” проголошує реєстрацію на початковий новацький табір „ПРИРОДНА ЗАБАВА” для новаків/новачок, віку 6-7 літ

Табір відбудеться двома турами на оселі „ВОВЧА ТРОПА”, Іст Четгем, Нью Йорк (Прошу зазначити тур)

Від 18 до 24 липня 1999 р. або від 25 до 31 липня 1999 р.

Табір є обмежений до 16 таборників, тому приймаємо учасників в порядку одержання зголошень.

Просимо виповнити подану нижче форму і прислати враз із чеком на 100 дол., виписаний на „Plast Spartanky” на адресу:

Petrusia Paslawsky, 190 Prospect Street, Ramsey, N.J. 07446.

Ім'я учасника	_____
День народження	_____
Пластова станиця	_____
Адреса	_____
Телефон	_____
Ім'я батьків	_____
Прошу зазначити чи буде друга дитина на звичайному таборі _____ так	

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в ЗСА
з метою упорядкування правописної практики та уніфікації правопису українських видань у діаспорі та в Україні видає в 3-ох томах поширений і осучаснений

ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК української мови

Відповідальний редактор — БОРИС БЕРЕСТ

Група співробітників ІУМ уже закінчила укладання і друк 1-го тому. Це монументальне видання матиме понад 1,440 стор. друку, міститиме понад 125,000 слів і буде опрацьоване в полотно, тиснене золотом. ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК можна замовляти тільки за попередньою передплатою

Ціна \$90.00 За всі 3 томи вкл. пересилку

Через високі кошти видання, ціна ПРАВОПИСНОГО СЛОВНИКА після виходу з друку 2-го тому буде значно вищою, не рахуючи коштів опакунання та коштів пересилки до кожної країни зокрема.

Надсилайте передплату вже тепер — готівкою, чеком чи поштовим переказом (тільки в амер. доларах) на адресу: UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE (U.S.A.) P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York, N.Y. 11354

**75 ЛІТТЯ
КАРПАТСЬКОГО
ЛЕЩЕТАРСЬКОГО
КЛЮБУ**

УПРАВА • КЛК • НЬЮ-ЙОРК • США

**ЗАПРОШУЄ ЧЛЕНІВ, ЇХНІ РОДИНИ
ТА ДРУЗІВ - ЛЮБИТЕЛІВ
КАРПАТ
НА ЮВІЛЕЙНУ ЛЕЩЕТАРСЬКУ
ПРОГУЛЬКУ І ЗМАГАННЯ
В СЛАВСЬКУ
(БІЛЯ СКОЛЬОГО НА БОЙКІВЩИНІ)
17. - 21. ЛЮТОГО**

**21. ЛЮТОГО - 3. БЕРЕЗНЯ 1999 Р.
ЛЬВІВ В ГОТЕЛІ "ЖОРЖ" АБО "ГРЕНД"**

**ТА ЮВІЛЕЙНИЙ БАЛЬ
КЛК У ЛЬВОВІ
В СУБОТУ 27. ЛЮТОГО 1999 Р.**

ДОКЛАДНІШІ ІНФОРМАЦІЇ ДАЄ:
OREST "GOGO" SLUPCHYNSKYJ
40 WATERSIDE PLAZA #23J NEW YORK NY 10010
(212) 889-9488

ПОДЯКА І ВІДГУКИ НА КНИЖКУ „ВЕСНА НА ВІКИ“

Другого листопада минув рік від появи моєї книжки. До цього часу були поміщені рецензії і „Наукові оцінки“ в одинадцяти газетах: „Свобода“ — ЗША, „Українські Вісті“ — Едмонтон-Канада, „Новий шлях“ (два рази): наукова оцінка д-ра Ю. Войчишин і рецензія д-р Юліана Мовчана — Торонто-Канада, „Вечірній Київ“ і „Літературна Україна“ — Київ, Україна, „Народне слово“ і „Вежі“ — Кіровоград-Україна, „Тернопільська газета“ і „Русалка Дністрова“ — Тернопіль-Україна, „Славія“ — Чеський Міжнародний Славистичний Журнал — Чеська Республіка. Я одержала (77) сімдесят сім листів з „Відгуками“, „Грамотами вдячності“ і подяки. Тому вважаю, що найбільше відповідний і гідний спосіб, подякувати тим усім любителям творчості Е. Маланюка, тут на сторінках „Свободи“.

Щиро дякую д-рові Ю. Войчишин за її „Наукову оцінку“ моєї книжки. Це листи з нашої переписки з бл. п. Е. Маланюком 1953 — 1968 р. Як рівнож, що подала це до „Літературної України“ в Києві, „Вежі“ в Кіровограді, „Нового Шляху“ в Торонто, „Українських Вістей“ в Едмонтоні і „Свобода“ в США. Мені написала: „Виспалаю Вам рецензію на Вашу книжку. Уважало це „науковою оцінкою“ і прошу Вас, також так дивитись на ці справи“. Один з листів загубився під час друкування книжки. Віднайшовся запізно і нема його в книжці. Я опісля післала д-р Ю. Войчишин його копію. Вона вважає, що власне цей загублений лист „треба було помістити на початку книжки, щоби познайомити зі мною, як співучасницею листування між мною і Е. Маланюком, що і є найважливіше в цій книзі. Цей лист з 10/31/1967 р. Згадка про нього є на стор. 205 під неточною датою 10/25/1965. А якщо читачеві цікаво пізнати відношення Е. Маланюка до мене, то прошу переглянути листи з 24/3/56 р., 2/4/57 р., 29/4/62 р., 10/1/64, 21/1/65 р., 25/10/65 р., 24/4/67 р.

При цій нагоді хочу поправити ще дві великі друкарські помилки. На 154 стор. має бути ЛІПІНСЬКИЙ, а на стор. 204 є неточність. Е. Маланюк прилетів до Чикаго і його вітали на лаві. Другого листопада минув рік від появи моєї книжки. Мене радує, що за цей час були поміщені рецензії і наукові оцінки в одинадцяти газетах та журналах.

Моя найщиріша подяка Високопреосвященному Владиці Любомирові Гузареві, Владиці Михайлові Єп. Апостольському Екзархату у Великій Британії, ректорові Вищої Духовної Семінарії, Тернопільської Дієцезії, о. Митратові Василеві Семенюкові і Стемфордському музеєві.

Рівнож моя щира подяка усім науковим інституціям, науковцям, письменникам, журналістам, університетам, бібліотекам і читачам.

Сердечно дякую Могиллянській Академії в Києві і Науковому Товариству ім. Шевченка в Нью Йорку, що подали мою книжку на Інтернет, за листа д-р Ляриси Онишкевич, заступника голови НТШ, за листа від Конгресової Бібліотеки — Кеннет В. Картерові, а також д-р Юрієві Добчанському з тієї ж бібліотеки за прислання бібліографічного запису моєї книжки.

Дякую Українській Вільній Академії Наук в США, Українсько-Канадському Дослідно-Документальному Центрові в Торонто, рівнож Г.О. Сороці директорів Державного Музею Літератури України за акт прийому, проспект Музею і два милі листи, за посвідку реєстрації від Національної Парламентської Бібліотеки, директорів Державного Архіву Тернопільської обл. Богданові Хаварівському, редакторів тернопільських часописів Б. Мельничукові і Василеві Вітенко директорів Тернопільської Державної Обласної Універсальної Наукової Бібліотеки за грамоту вдячності.

Моя подяка за листи від слідуєчих університетських бібліотек в США: Урбана-Шампейн — Славистична і Східно-Європейська Бібліотека, проф. Штогрин — Принстон, університетська бібліотека, Принстон, Н. Дж., Гарвард — Український Дослідний Інститут, Кембридж, Масс., Діоцезальний Музей і Дослідний центр — Стемфорд, Конн., Мінесотський університет — Еміграції Історичний Центр, Галина Миронюк, куратор, Стейтський університет, Східно-Європейські Студії в Огайо, Колорадський університет в Бульдер. Ейпль Унів. Слов'янських і Східно-Європейських колекцій, Колумбія університет, Нью Йорк, Вейн університет, Дітройт, Мишиген, університет Оф Мишиген, Анн Арбор.

В Канаді: Альберта університет, Канадський Інститут Українських Студій, Манітоба університет — Центр Українських Канадських Студій, Вінніпег-Манітоба, преса о. Василіян в Етотікоке Он., Оттава університет, Дослідний Центр Українських Студій, Онт., св. Андрія Коледж при університеті Вінніпег, Манітоба, Карлетон університет, Оттава.

На Україні: Бібліотека Могиллянської Академії, Наукова Бібліотека Київського університету ім. Тараса Шевченка, Національна Парламентарська Бібліотека, Обласна бібліотека міста Тернополя, Головне Управління Культури, бібліотека ім. Лесі Українки, Тернопіль, Львівська Наукова Бібліотека ім. Стефаніка, обласна бібліотека Олени Пчілки, Луцьк, Харківська державна обласна універсальна наукова бібліотека, Кіровоградський Державний Педагогічний університет ім. Винниченка, Державна Наукова Бібліотека ім. В.Г.Короленка.

Франція: Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, Сарсель, Бібліотека ім. Симона Петлюри, Париж.

Польща: Інститут філології Слов'янської при університеті у Вроцлаві.

Чеська Республіка: Народна Слов'янська Бібліотека в Празі.

Невтомно зворушило мене, що все хтось хотів зробити мені присмність і написав кілька милих слів підтримки, чи зробив дарунок. Син. Е. Маланюка Богдан прислав листа: Прага 20/12/97 р. „Спасибі Вам за дуже гарну книгу, та за те, що Ваша книга взнала на світі“ і чотири знімки. Свою з родиною (вони обоє з дружиною проф. університету в Празі) і три зі святкувань в честь батька в Кіровограді. Він стоїть коло погруддя батька, посвячення пам'ятника Е. Маланюка перед Домом Культури, і діти в народних строях по виступі в честь Е. Маланюка і переіменування їхньої школи на школу ім. Е. Маланюка. Д-р Ю. Войчишин подарувала свої дві книжки: Іван Багряний, Літературно-бібліографічна студія і „Ярий крик і біль тужавий“ — поетична особистість Е. Маланюка, чудово ілюстровану мистцем Лопатою. Редактор Леонід Куценко передав через кіровоградських журналістів свої дві книжки про Е. Маланюка: „Боян стенової Еллади“ і „Невичерпальність“. Гол. редактор „Вечірнього Києва“ Віталій Карпенко колонку статей: „Як повернути Манкурту пам'ять“. Василь БОНДАР (а не Боднар, як було написано під його статтею в „Свободі“ свою книжку „Одвідини“. Редактор Світлана Орел привезла цикл гарно виданих кольорових карток з видами Кіровограду (16). На кожній із них хтось із визначних людей, які там перебували: Карпенко-Карий, Кропивницький, Винниченко, Е. Маланюк, лавреат Нобелівської премії І.Є. Там і другі. Д-р Ю. Мовчан прислав мені невідому статтю про мою книжку, яка була поміщена в канадському „Новому Шляху“, поетеса Леся Храплива-Шур потішила своїми чудовими віршами на спомин книжку „Евген Храпливий“ з циклу Українські вчені, а д-р Січкоріс передав мені зі Львова український дарунок. Це все зробили шанувальники Великої людини. І с наглядним доказом, якою цінністю для кожного українського патріота і для нашої літератури є творчість Е. Маланюка.

Наприкінці хочу додати короткі уривки із деяких листів. І так, 14/12/97 р. першою ластівкою був лист могого шкільного товариша проф. Торонтського університету д-ра Богдана Будуровича: „Гратуюлю тобі за такий блискучий успіх. Тобі вдалось належно вшанувати Великого поета, який дружив з тобою і зберіг від забуття, важливу частину його листування, яке стане колись справжнім скарбом для літературознавців. Все це вміло поєднане з багатою документацією, фотокопіями листів, та ілюстраційним матеріалом. Не менш цікавими були для мене твої спомини, хоч твою присутність можна відчутти скрізь, бо листи були писані до тебе і для тебе, а твої коментарі дозволяють читачеві відкрити частину твоєї душі. Це поєднання твоєї особистості з Е. Маланюком вдалось досягнути тільки тому, що ти сама зайнялась редакцією і виданням книжки. Бо ніяка постороння людина, навіть досвідчений редактор не зумів би цього доконати. Тому можеш справді гордитись твоїм досягненням. Здоров'я Богдан“.

Високопреосвященний Владика Любомир Гузар: „Мені передано Вашу книгу. Сердечно дякую. Добре, що Ви зафіксували його пам'ять. Бажаючи многих Божих ласк, остаю Відданий в Христі і вдячний ї Любомир“.

Національний Університет Києво-Могиллянська Академія. 13 березня 1998 р. „Були приємно зворушені, коли одержали примірники Вашої книги „Весна на віки“. Це дійсно цінний внесок до нашого фонду, що дасть змогу нашим читачам досліджувати творчість і життя визначної людини — Е. Маланюка, ознайомлюватись з унікальними документами, що вміщені у Вашій книжці. Дякуємо за Вашу працю, яка безумовно є цінною для всіх, кому небайдужа доля України. На кожному примірнику буде вміщений спеціальний штамп „Дарчий примірник від Авторки“, а також інформація буде поміщена на домашній сторінці бібліотеки в Інтернет. Щастя Вам Боже! З повагою Тетяна Ярошенко — директор Наукової Бібліотеки“.

5/3/1998 р. д-р Ляриса Онишкевич заступник голови НТШ „Щиро дякую Вам за присланий примірник зібраних листів Поета. Ви зробили велике діло цим виданням. Це дуже цінне видання для дослідників творчості Поета. Щира Вам подяка за це!“

д-р Ляриса Онишкевич

18/3/1998 р. д-р Ярослав Грицак (автор Нарису України, виданого в Києві в 1996р.). „Щиро дякую Вам і поздоровляю з виходом такої гарної і потрібної книжки... З найкращими побажаннями щастя і здоров'я. Захоплені Вами Ярослав Грицак“.

1/21/1998р. Гол. редактор „Вечірнього Києва“ — Віталій Карпенко. „Одержав від Вас цінну книжку „Весна на віки“. Я люблю поезію і публіцистику Е. Маланюка. Я степовик і розумію степовика. Отож ще раз дуже дякую. Навзаєм посилаю мою книжку „Як повернути Манкурту пам'ять?“ Це мої статті, тому матимете уявлення про позицію часопису і мою особисто. Дякую за Вашу наполегливу працю, за те, що відкрили ще одну сторінку з біографії поета, додали цікаві штрихи до його образу. З повагою Віталій Карпенко“.

3/2/1998 р. Маю уповноваження від обл. бібліотеки ім. Чижевського висловити Вам подяку за цінний дарунок. Аспірантка пише кандидатську дисертацію про творчість Е. Маланюка. Видані Вами листи — то Ваш життєвий подвиг і, я переконаний, данина пам'яті великому поетові. Йй Богу, Ви ще не до кінця не збагнули, що за цінний дарунок зроблені Вами поетової творчості і життєпису. Саме ця обставина поклікала мене відгукнутись в рідному поетовому місті в газеті „Народне Слово“, яка буде ще одним доказом моєї вдячності. 3/17/1998 р. Особливо вдячний за підпис на книзі, адже вона тепер, „паспортизована“, що для мене, як дослідника творчості Е. Маланюка дуже важне... Мене повідомили з Кракова, з Ягелонського університету, що вже одержали Вашу книгу. Незмінно зі щирою повагою Леонід Куценко.

Д-р Юліан Мовчан. 12/1/1997 р. „Книжка дуже цікава і важлива, бо в ній висвітлили не тільки те, що писав у своїх приватних листах наш видатний і талановитий поет і патріот Е. Маланюк, але також описали і з його життя, яке не раз було трагічним і тому, напевно, зворушуючим для читача. На все добре — Юліан Мовчан. П.С. Окремо дякую за гарну авторську дедикацію 2/12/9... Радію, що Ваша п. Оксана, книжка в Україні має такий великий успіх“.

Храплива. Грудень 1997 р. Поетеса Леся Храплива-Шур: „Щира Вам вдяка за книжку „Немає сумніву“, що такий важливий документ-причинок до вивчення Людини такої, як був Імператор Строф — видати було обов'язково. І цим Ви вчинили велику прислугу нашому літературознавству. Ще більше зворушили мене Ваші спомини, такі близькі й зрозумілі мені! За них Вам особлива подяка. Братислава“

1/30/1998 р. Словацький україніст Микола Неврлі: „Повернувся з Праги, де в сина Е. Маланюка, інж. Богдана, бачив Вашу книжку. Дещо з Вашої книжки хочу перекласти для чеського „Славія“ (міжнародний славистичний орган). Там же хочу її зреферувати. Крім того готую монографію про Е. Маланюка. А про генія — кожна найменша згадка — вельми важлива. Україна повинна Вам за цей щедрий дар (так щедрий, бо ж нині видати таку книжку — це майже люксус!) Щиро подякувати. 10/17/1998 р. Ваше ім'я на вікі з'єднане з ім'ям Євгена Маланюка, геніального поета, так як і ім'я Варвари Репніної з ім'ям Шевченка. Розумійте в найкращому розумінні цього вислову. З найглибшою пошаною Микола Невр'лі“.

2/25/1998 р. Поза всяким сумнівом, Вам забезпечене місце в життєписі відомого поета. Зробили Ви добру справу, опублікувавши його листи, що дають повну уяву про нього, як людину. З правдивою пошаною Ваш Ярослав Славутич“.

3/12/1997 р. Поетеса Володимира Демус: „Цікавий підхід, оригінальний, а може й унікальний. Все писане під кутом Вашої весни. Також добре віддзеркалена буденщина самотнього поета, його погляди й підхід до суспільства. Видання елегантне, усе прецизно обдумане і упорядковане. Ви вложили багато труда. Я говорю правду. Це, що думаю, а не компліменти. Щиро вітаю Вас — Влодзя“.

2/26/1998 р. Чернівецька обл. наукова бібліотека, Буковина: „Цінну і благородну справу Ви вчинили, видавши книгу „Весна на віки“. З листів і Ваших спогадів повстає образ Е. Маланюка не тільки, як великого патріота-поета, але і людини, яка болісно переживала втрату родини, самоту і жалю. З хвилюванням ми читали третю частину книги, яка яскраво доповнює головну частину. І ми ще раз (крім листів) пересвідчуємося у тому, з якою непересічною жіночою спілкувався поет. І чим були для нього листи „Вишневоокі Оксани“ — підтримкою і віткою. Вони підбадьорювали його в тузі за Батьківщиною і родиною. Щодо Ваших оригінальних творів, на нашу думку вони є зразком справжньої української поезії, близької до народної. З повагою Антоніна Іваничча, директор Чернівецької Обл. Наукової Бібліотеки“.

Проф. Струк. Травень 1998. — Торонто. Ви зібрали переписку Е. Маланюка з Вами. Для всіх хто цікавиться творчістю Маланюка — це неабиякий дар. Від себе і від всіх майбутніх студентів творчості Євгена маланюка Вам спасибіг. З правдивою пошаною Д.Г.Струк“

4/27/1998 р. Академік Іван Дзюба: „Щиро дякую за книжку-дарунок „Весна на віки“. У ній зворушливий доказ людського благородства, не кажучи вже про важливі подробиці з життя нашого видатного поета. Добре, що Ви так дбайливо зберегли і видрукували ці листи. Бажаю Вам здоров'я і добра. З повагою Іван Дзюба“

1/8/1998р. Українська бібліотека ім. С. Петлюри, Париж. Потверджуємо одержання Вашої унікальної праці і щиро дякуємо за пам'ять про нашу установу. Вона буде показником майбутнього дослідницької еміграційної української дійсності на дуже цікавій орбіті Вашої епістолярної ініціативи, та особистих і суспільних відносин із Співцем (так мило відміченим Юзефом Лободовським) про Українську Революцію і про її генія — Симона Петлюру. У Вашій книзі дослідник знайде інший профіль. І саме під тим кутом, думаю значіння книги. Інж. Василь Михальчик, директор“.

Александр Скоп, Каліфорнія 4/12/1998 р.: „Випадково прочитав у Торонто Вашу книжку. Це дуже вартісні відомості для повного образу Великого поета, і мислителя. І епістолярний жанр дуже цікавий та інформативний з його особистими роздумуваннями. Добре, що Е. Маланюк мав духовну і моральну опору у Вашій особі“.

Людмила Почтар, грудень 1997 р.: „До певної міри належу до шанувальників Е. Маланюка, а також була його ученицею в Регенсбурзькій гімназії. Хоч ми в той час знали, що Він відомий поет, оцінити змогли значно пізніше. Я збагнула його велич може за 10 років після гімназії. Недавно десь читала, що в архівах Варшави є листи Е. Маланюка до Ю. Липи, якого він дуже шанував“.

3/7/1998 р. Надія Т. з Чернігівщини, студентка: „Спасибіг, що Ви видали таку цінну книжку для України. Нажаль, мало видають його книг, тим більше про його долю. Коли я читала „Мої спогади“ більше дізналась про Вас, як людину. Дуже рідко бувають такі люди, як Ви. Добра люба донька, дружина, мати, вірний друг. Боголюбива людина (це головне!) і до того осталась вірною своїй Батьківщині. Ви є взірцем для усіх жінок могого покоління. І не можу втриматись, щоб не сказати: „Спасибіг Вам, що Ви є!“ Ви є дійсно патріотка своєї Батьківщини, коли там на чужині намагались зробити щось для неї. Велике Вам Спасибіг. З повагою Надія“.

3/9/1998 р. Професор університету в Торонто, д-р Богдан Будурович: „Я був зворушений широким і ентузіастичним відгуком на появу Твоєї книжки. Хоч, здається, я оцінив правильно її значення, як важливого джерела до вивчення літературної біографії. То все ж таки, я не сподівався, що вона буде прийнята з таким захопленням і пересіченими читачами і літературознавцями. Мені здається, що публікація цієї книжки, яка коштувала Тебе стільки труда і матеріальних витрат Ти сповнила свою життєву місію і зробила доступними цінні матеріали про життя однієї з найбільших постатей нашої літератури. І рівночасно пов'язала з ним на все нерозривно своє ім'я. Як колись писав Іван Франко в „Зів'ялому листі“: „Цвісти меш, поки мій спів лунає“, Богдан“.

Від себе можу тільки додати, що Господь дав мені ласку пізнати, розуміти і моти потішити людину в самотньому горю і тяжких життєвих переживаннях. І, що „нічого не може дати більшої сатисфакції для людської душі, як нав'язати зв'язок з другою душею“.

Оксана Сембай-Галицька

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МІЛДРЕД (СОФІЯ) МАЛЛАЛІЙ член УНС. Померла 7 квітня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. у Балтиморі Мд. Залишила у глибокому смутку чоловіка Русселла, сина Йосифа, трьох дочок Джаніс, Джейн і Лісу, чотирьох сестер Марію, Доріс, Алл і Гелену, сімох внуків і одну правнучку. Похорон відбувся 9 квітня 1998 р. на Ветеранс цвинтарі у Arnytown Н.Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ОЛЕНА КЛИМИШИН член УНС Відд. 174 Т-ва „Ватра“ в Дітроїті. Померла 7 лютого 1998 р. на 87-му році життя. Нар. в 1911 р. в Україні. Членом УНС стала в 1962 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Миколу. Похорон відбувся 11 лютого 1998 р. на Маунт Олівет цвинтарі в Дітроїті.

Вічна їй пам'ять!

Віра Крива, секр.

КРИСТИНА ПІН член УНС Відд. 407 в Торонто. Померла на 95-му році життя. Нар. в 1905 р. в Україні. Залишила у глибокому смутку внука Стефана і невістку Анну. Похорон відбувся 18 березня 1998 р. на Парк Лоун цвинтарі в Торонто.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АНАСТАЗІЯ ФЕЩУР член УНС Відд. 209. Померла 10 березня 1998 р. на 94-му році життя. Нар. в 1904 р. в Україні. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила у глибокому смутку брата Антона і велику союзову громаду. Похорон відбувся 13 березня 1998 р. на цвинтарі св. Гертруди в Колонія, Н.Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА ДРВІНГА (КРУПА) член УНС Відд. 481 Т-ва ім. Івана Франка в Карнегі, Па. Померла 21 жовтня 1997 р. на 75-му році життя. Нар. в 1922 р. Членом УНС стала в 1953 р. Залишила у глибокому смутку трьох дочок Еву, Гелен, Джоанн і п'ять внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Mc Kees Rocks, PA.

Вічна їй пам'ять!

Анджела Гончар, секр.

АННА БІШКО член УНС Відд. 422 Т-ва ім. С. Петлюри у Філадельфії, Па. Померла 11 грудня 1997 р. на 98-му році життя. Нар. в 1899 р. в селі Запаниж, Україна. Членом УНС стала в 1924 р. Залишила у глибокому смутку дочок Етел, Линн і Сюзан, двох внуків, шість правнуків. Похорон відбувся 15 грудня 1997 р. на Oakland цвинтарі у Філадельфії, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЕЙЛИН БУДНИК член УНС Відд. 26. Померла 14 березня 1998 р. на 70-му році життя. Нар. в 1927 р. в Ньюарку, Н.Дж. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила у глибокому смутку синів Генрі і Венніс, дочку Ненсі. Похорон відбувся на цвинтарі св. Катерини в Sea Girt, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ПРОКОПИК член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгставні, Н.Й. Помер 1 червня 1997 р. на 82-му році життя. Нар. в 1914 р. в селі Стрілки, Старий Самбір, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку трьох синів Конрада, Івана і Вілліяма, дочку Стефанію в Україні, дев'ять внуків і чотирьох правнуків. Похорон відбувся 5 червня 1997 р. на цвинтарі Tod Homestead в Янгставні.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАНІЯ ШВЕЦЬ член УНС Відд. 131 в Чикаго. Померла на 75-му році життя. Членом УНС стала в 1973 р. Залишила у глибокому смутку двох дочок Іру та Лідію. Похорон відбувся на цвинтарі Homewood, IL.

Вічна їй пам'ять!

Управа 131 Відділу

РОМАН ЧОРНОБІЛЬ член УНС Відд. 437 Т-ва „Самопоміч“ в Рочестері, Н.Й. Помер 11 березня 1998 р. на Фльориді на 90-му році життя. Нар. в 1908 р. в Станиславові, Україна. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, синів Андрія, Юрія з дружиною Деббі,

внуків: Христину з чоловіком Джаном, Богдана, Карлі Джена, Юрія, правнучку Світлану К. Сайкс, сестер Марту і Олену з чоловіком Мироном і родиною. Похорон відбувся 16-го березня 1998р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Лідія Хом'як, секр.

МИХАЙЛО БИКОВСЬКИЙ член УНС Відд. 171 Помер 6 лютого 1998 р. на 72-му році життя. Нар. в 1925 р. в Джерзі Ситі, Н. Дж. Членом УНС став в 1961 р. Залишив у глибокому смутку дочку Карин і сина Михайла мол. Похорон відбувся 12 лютого 1998 р. на цвинтарі св. Хреста в North Arlington, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ САМОФАЛ член УНС Відд. 12. Помер 23 березня 1998р. на 84-му році життя. Нар. в 1913 р. в Україні. Членом УНС став в 1973 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, сина Олександра з родиною, дочку Лідію з дітьми та ближчу і дальшу родину в США, Англії і Україні. Похорон відбувся 30 березня 1998 р. На Веніс цвинтарі на Фльориді.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН ОРЕСИК член УНС Відд. 164 Т-ва ім. М. Грушевського у Бервик.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар

СТЕФАНІЯ ЛЯХОВИЧ член УНС Відд. 131 Т-ва ім. А. Шептицького в Чикаго. Померла 14 квітня 1998 р. на 91-му році життя. Залишила в глибокому смутку приятелів. Похорон відбувся 16 квітня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Вічна їй пам'ять!

Управа 131 Відділу

АННА ФЕСКОВ член УНС Відд. 407 в Торонто. Померла 10 жовтня 1997 р. на 89-му році життя. Нар. в 1907 р. в Україні. Членом УНС стала в 1952 р. Залишила у глибокому смутку дочок Катерину і Марію. Похорон відбувся 13 жовтня 1997 р. на цвинтарі St. Maunt Nore в Торонто, Онт.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН БІЛОБРАМ член УНС Відд. 407. Помер 18 лютого 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС став в 1965 р. Залишив у глибокому смутку дочку Маріанну. Похорон відбувся на Prospect цвинтарі в Торонто, Онт.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

КОНСТАНТИН КУЗЬМЕНКО член УНС Відд. 42 Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассейк, Н.Дж. Помер 25 березня 1998 р. на 81-му році життя. Нар. в 1917 р. в Україні. Членом УНС став в 1965 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, пасинка Богдана і його дружину Марію, внуків Константина, Андрія і Бориса. Похорон відбувся 28 березня 1998 р. на Township цвинтарі в Глен Спей, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ЖУКЛА член УНС. Помер 11 квітня 1998 р. на 82-му році життя. Нар. в 1916 р. в Дрогобичі, Україна. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, дочок Ірину і Донну. Похорон відбувся 14 квітня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, IL.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ЙОРДАН член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність“ у Філадельфії, Па. Помер 5 квітня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1923 р. в селі Ожана, Ярослав, Україна. Членом УНС став в 1987 р. Залишив у глибокому смутку дружину Беті, дочку Беті з родиною, сестру Кароліну і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 13 квітня 1998 р. на цвинтарі North Cedar Hill у Філадельфії, Па.

Вічна йому пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

РОЗМАРІ ДИНКА член УНС Відд. 39 Т-ва „Українська Січ“ в Сиракюзах, Н.Й. По-

мерла 8 січня 1998 р. на 70-му році життя. Нар. в 1927 р. в Сиракюзах, Н.Й. Членом УНС стала в 1981 р. Залишила у глибокому смутку декількох племінників і племінниць, а також кузинів. Похорон відбувся 12 січня 1998 р. на українському цвинтарі в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЛАРИСА ДОНЧУК член УНС Відд. 397 Т-ва ім. св. Ольги у Філадельфії, Па. Померла на 89-му році життя. Нар. в 1909 р. в селі Кошманівка, на Полтавщині, Україна. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила у смутку приятелів, родину Трипупенків і союзову громаду. Похорон відбувся 17 грудня 1997 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Михайло Нич, секр.

МАРІЯ СТЕК-ГЛІЦКІ член УНС Відд. 155 Т-ва „Запорозька Січ“ в Перт Амбой, Н. Дж. Померла 3 квітня 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1918 р. в Перт Амбой, Н. Дж. Членом УНС стала в 1938 р. Залишила у глибокому смутку дочку Елані і сина Бернарда. Похорон відбувся 14 квітня 1998 р. на цвинтарі st. Gertrude's в Колонія, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Я. Завійський, секр.

ОКСАНА РАК член УНС Відд. 5 Т-ва св. Миколая в Асторії, Н.Й. Померла 21 лютого 1998 р. на 89-му році життя. Нар. в 1908 р. у Львові, Україна. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила у глибокому смутку сестру Марту з родиною. Похорон відбувся 26 лютого 1998 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Маріон Климишин, секр.

МАРІЯ ГАПІЙ член УНС Відд. 39 Т-ва „Січ“ в Сиракюзах, Н.Й. Померла 21 січня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1914 р. в селі Берездівці, Україна. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила у глибокому смутку брата Йосифа, племінника Ігора, племінницю Богданну. Похорон відбувся 24 січня 1998 р. на цвинтарі в Глен Спей, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ПІНЧАК член УНС. Помер 9 квітня 1998 р. на 35-му році життя. Нар. в 1962 р. в Анбурн, Н.Й. Членом УНС став в 1965 р. Залишив у смутку дружину Еленн Пінчак.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

БОГДАН ГУЦАЛ член УНС Відд. 345 Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Мінеаполісі. Помер 14 квітня 1998 р. на 93-му році. Нар. в 1905 р. в селі Золота Слобода, Україна. Членом УНС став в 1958 р. Залишив у глибокому смутку Катерину Гуцал, сина Маркіяна з дружиною Женею і ближчу та дальшу родину в Україні, США і Канаді. Похорон відбувся 18 квітня 1998 р. на Гілсайд цвинтарі в Мінеаполіс, Мінн.

Вічна йому пам'ять!

Михайло Каркоць, секр.

ПАВЛО БУБНІВ член УНС Відд. 221 Т-ва св. Стефана. Помер 22 лютого 1998 р. на 78-му році життя. Нар. в 1920 р. в селі Стінка, Бучацького р-ну, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, синів Ореста з дружиною, Романа з дружиною, дочку Дарку з мужем, та сім внуків. Похорон відбувся з церкви свв. Володимира і Ольги в Чикаго на цвинтар св. Миколая.

Вічна йому пам'ять!

Галина Карачевська, секр.

ВОЛОДИМИР ФЛОНС член УНС Відд. 59 Т-ва „Січ“ у Бріджпорт, КТ. Помер 27 квітня 1998 р. на 73-му році життя. Нар. в 1924 р. в селі Коропатники, Україна. Членом УНС став в 1973 р. Залишив у глибокому смутку дружину Гелену і дітей Давида і Ненсі. Похорон відбувся 29 квітня 1998 р. на цвинтарі св. Івана в Стратфорд, КТ.

Вічна йому пам'ять!

Богдан Добожерак, секр.

ЕВГЕНІЯ СКРИПНИК член УНС Відд. 239

у Філядельфії, Па. Померла 17 липня 1997 р. на 89-му році життя. Нар. в 1908 р. в Україні. Членом УНС стала в 1964 р. Залишила у глибокому смутку сина Євгенія. Похорон відбувся 23 липня 1998 р. на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СТЕФАН ВАСИЛИК член УНС Відд. 353 Т-ва Запорозька Січ в Нью Брансвик, Н.Дж. Помер 22 квітня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1912 р. в Нью Брансвик, Н. Дж. Членом УНС став в 1957 р. Залишив у глибокому смутку двох синів, двох сестер і приятелів. Похорон відбувся 25 квітня 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Нью Брансвик, Н.Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЕВА ІЛЕМСЬКИЙ член УНС. Померла на 74-му році життя. Нар. в Україні. Залишила у глибокому смутку чоловіка Івана, сина Юрія, двох дочок Марію і Ольгу, братів Василя і Стефана, обидва в Україні, сімох внуків і двох правнуків.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІУМ ФРАЙДА член УНС Відд. 39 Т-ва „Січ“ в Сиракюзах, Н.Й. Померла 27 квітня 1998 р. на 68-му році життя. Нар. в 1930 р. в Сиракюзах, Н.Й. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Павла і дітей Івана, Джеймса, Паулу, Сюзан, Михайла, Патрицію, Павла і Алісу, а також чотирьох братів і двох сестер. Похорон відбувся 30 квітня 1998 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Іван Коць, секр.

ВОЛОДИМИР ЛОПУШАНСЬКИЙ член УНС Відд. 268 Т-ва ім. Дмитра Вітовського у Франкфорд, Па. Помер 2 березня 1998 р. на 75-му році життя у Філадельфії, Па. Членом УНС став в 1995 р. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію, дітей Джин і Роберта, трьох внуків, братів Стефана і Йосифа, сестру Катерину. Похорон відбувся 6 березня 1998 р. на цвинтарі St. Marys Fox Chase, Pa.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИРОН КАЛНІЦЬКИЙ член УНС Відд. 240. Помер 9 квітня 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1918 р. в Клівленді, Ог. Членом УНС став в 1937 р. Залишив у глибокому смутку дружину Філіс, синів Григорія і Мирона. Похорон відбувся 17 квітня 1998 р. на Bargaracas National Cemetery в Pensacola, FL.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА БАБІЙ член УНС Відд. 55 Т-ва св. Михайла в Antis Bay. Померла 29 березня 1998 р. на 73-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила у глибокому смутку двох дочок Марію і Марту, а також внуків, родину і приятелів. Похорон відбувся 1 квітня 1998 р. на українському католицькому цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вічна їй пам'ять!

Маріянна Ціздин, секр.

ЕВГЕНІЙ ТЕОДОР МАЛИК член УНС Відд. 45 Т-ва „Любов“. Помер 24 березня 1998 р. на 78-му році життя. Нар. в 1919 р. у Філадельфії, Па. Членом УНС став в 1957 р. Залишив у глибокому смутку дружину Маргарет. Похорон відбувся 26 березня 1998 р. на цвинтарі Ashes Scattered в Chesapeake Bay.

Вічна йому пам'ять!

Марія Рад, секр.

МИХАЙЛО ГАМІВКА член УНС Відд. 288 Т-ва св. Дмитрія у Бетлаге. Помер 22 травня 1998 р. на 87-му році життя. Нар. в 1911 р. у Frugality, Pa. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку внуків. Похорон відбувся 26 травня 1998 р. на цвинтарі св. Йосафата в Hellertown, Pa.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Помер д-р Б. Гнатюк — визначний громадянин і науковець

Українська громада в Америці з відходом у засвіти д-ра Богдана Т. Гнатюка втратила ще одного із своїх визначних і активних діячів.

Д-р Б. Гнатюк був членом Головного Уряду Українського Народного Союзу, де від 1970-1986 займав становище контролера УНС, а від 1982 року був почесним членом Головного Уряду УНС.

Д-р Богдан Тарас Гнатюк народився 28 листопада 1915 року в Заліщиках, Західня Україна. Диплом інженера-аеронавтики, включно з докторатом у 1945 році, здобув у Технічному університеті Данцігу в Німеччині. У студентські роки в Данцігу Б. Гнатюк був головою Українського Студентського Товариства та заступником голови Українського Національного Об'єднання.

Під час Другої світової війни д-р Б. Гнатюк працював у Віденському університеті в ділянці швидкохідної аеродинаміки та турбореактивних двигунів. Зі зближенням фронту і наступом советської армії його перенесено до великого авіаційного виробництва близько швейцарської границі. По війні, до 1949 року, д-р Б. Гнатюк працював у французькому

міністерстві військово-повітряних сил, у французькій зоні окупованої Німеччини. Крім того, він був директором і учителем Механічної школи у Теттанж, Німеччина, спонсорованої Допомогово-реабілітаційною адміністрацією Організації Об'єднаних Націй (UNRRA).

У 1949 році д-р Б. Гнатюк емігрував до ЗСА. Тут від 1951 до 1957 року займає становище ад'юнкт-професора (помічника професора) в Нотрдамському Університеті, а від 1957 до 1960 року він був професором Університету Вест Вирджинії. У 1960 році включається до професорського складу Дрексел, де викладав механічну інженерію та був дорадником аж до 1995 року.

Проживаючи у стейті Індіана, д-р Гнатюк працював дорадником для фірми Бендікс Авіейшен Корп., Відділу керування ракет Талос-проекту американської морської флотії. Згодом він був також дорадником Аллегені Баллістік Лябораторії американської морської флотії та Пневмо-Дайнемік Корп. у Вашингтоні. Від 1967 до 1969 року д-р Б. Гнатюк був zatrudнений в наукових дослідках космосу для Крайового

управління аеронавтики і дослідження космосу (NASA) в Алабамському центрі космічних полетів ім. Джорджа С. Маршала.

Д-р Б. Гнатюк був членом багатьох професійних організацій як: Американський інститут аеронавтики і астронавтики (AIAA), Американської спілки інженерської освіти, Американської асоціації поліпшення знання, Американської спілки університетських професорів, Асоціації військово-повітряних сил, Американської асоціації артилерії і Наукової спілки Західньої Вирджинії.

Серед багатьох нагород отриманих д-ром Б. Гнатюк були: Нагорода AIAA за 40-річну працю та постійний вклад в ділянку астронавтики і космонавтики (1993), крім того, в 1972 він отримав в Дрексел університеті нагороду визначного дорадника того ж інституту.

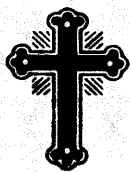
Будучи активним членом українсько-американської громади, д-р Б. Гнатюк належав до Українського Інженерського Товариства Америки, Науково Товариства ім. Шевченка, Українсько-Американської спілки університетських професорів і Української Американської Координаційної Ради.

Він був членом Організації Українських Націоналістів, членом-засновником Світового Конгресу Вільних Українців, почесним членом президії та довголітнім президентом Організації Державного Відродження України, віцепрезидентом і скарбником З'єданого Українського Американського Допомогового Комітету, головою ради директорів Фондації ім. Ольжича і членом виконавчого ко-

мітету та головою філіяльній-ського відділу Краєвого Комітету Вшанування Тисячоліття Християнства в Україні. Помер д-р Б. Гнатюк у суботу, 28 листопада 1998 року. Панахиду за спокій душі покійного відправлено у Філядельфії 3 грудня. У п'ятницю, 4 грудня, Службу Божу і чин Похорону відслужено у катедральному храмі української католицької церкви Непорочного Зачаття у Філядельфії, а опісля — на українському католицькому цвинтарі св. Марії у Фокс Чейс, Па.

Залишені в смутку дружина Ірина (з Томківих), дочки Володимира та Ірина, син Олег, 14 внуків і шість правнуків; брат Мирослав з дружиною Анною та синами Богданом, Юрієм і Андрієм з родинами, і рідних в Канаді та Україні.

Ділимося сумною вісткою, що 18 жовтня 1998 р. після тяжкої недуги відійшла від нас на 74-му році життя наша дорогенька ДРУЖИНА, МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

ОЛЯ ГРАБОВСЬКА з дому ПОПОВА

Нар. в Дніпропетровську, Україна.

Залишила пригноблену у смутку родину:

мужа — ЮРКА
дочку — ДАРУСЮ КЕРН з чоловіком ВАСИЛЕМ
сина — ВАСИЛЯ з дружиною ЛИНДОЮ
внучку — САНУ
багато племінників в Україні.

ПОХОРОН відбувся 21 жовтня 1998 р. з церкви Пресвятої Трійці, Керганксон. Похована на місцевому цвинтарі.

Нехай Бог дасть царство небесне,
нехай їй земля стане пером!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 12 січня 1999 р. на 84-му році життя з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

св. п.

КАТЕРИНА ГОНЧАРІВ

нар. в селі Розгульне, Костунайська губернія, Сибір.

ПАНАХИДА буде відправлена 15 січня 1999 р. в похоронному заведенні Taggart-Chamberlain в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. о год. 7-й веч.

ПОХОРОННІ відправи відбудуться 16 січня 1999 р. в Церкві-Пам'ятнику св. Апостола Андрія Первозваного і на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. о год. 10-й ранку.

Залишила в глибокому смутку:

сина — АРКАДІЯ ГОНЧАРІВА
дочку — ЛЮСЮ СІМОН з чоловіком МАРШАЛОМ
внучок — НІНУ БРАВН з чоловіком і синами
— МІШЕЛ СОРГЕР з чоловіком і дітьми

ПОДЯКА

З волі Всевишнього після тяжкої недуги відійшла від нас у вічність 31 липня 1998 р. наша найдорожча ЖІНКА і МАМА

бл. п.

РОЗАЛІЯ ТРУШ

Цією дорогою висловлюємо подяку всім, які прибули на похоронні відправи, та своєю участю вшанували пам'ять покійної, та всім які з'єдналися молитовно в цей день з нами.

Дякуємо о. Леонідові Малькові парохіві церкви св. Івана Хрестителя в Нью-арку, Н. Дж. за переведення похоронних відправ на Панахиді і в церкві, а о. Володимирові Баранові за похоронні відправи на цвинтарі в С. Бавнд Бруку.

Ми вдячні нашим приятелям, які під час невимовно тяжких хвилин життя піддержували нас усно, телефонічно і листовно.

Дякуємо всім за пожертви на Служби Божі, квіти чи благородну ціль.

Муж — ОСИП

Син — РОНАЛД ТОМА

НА ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ пожертвували:

Євген Лука Бреніч, Євген і Стефанія Бренічі, Любомир Калинич, Ігор і Розалія Ляшки, Оксана і Дам'ян Ліщинські, Антін і Уляна Тимкевичі, Богданна Худьо і Ксеня Дереш.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Самопоміч Українська Американська Кредитова Спілка, Ньюарк, Н. Дж., Григорій Псуй і Р. і А. Томки.

НА ЗБЕРЕЖЕННЯ АРХІВУ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ зложили:

по	100 дол.	Дарія Кузик, УАКР і УСВТ „Чорноморська Січ“;
	55	Володимир Сенежак;
по	50	Петро Буняк і Богданна Худьо;
по	40	Микола і Люба Галіви, Дарія Твардовська-Вінсент;
по	25	Олександр і Ірена Білевичі, Уляна і Володимир Дячуки, Віра Сендзік, Тетяна Кривулич, Мирон Стебельський і Анна Шмуляк;
по	20	Василь Марущак і Роналд Труш;
по	10	Кость Гречак, Ярослав Закаляк, Іван Іванчук, Лев Колєнський, Василь Пелєхатий і Омелян Твардовський.

НА УСЦАК — ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ СПОРТУ В УКРАЇНІ зложили:

	100 дол.	УСВТ „Чорноморська Січ“;
	60	Дарія Твардовська-Вінсент;
	50	Володимир Різник;
по	25	Мирон і Александра Стебельські, Дмитро Бобеляк, Юліан Котляр, Орест Цяпка, Олександр і Ірена Білевичі, Орест Лисинецький, Євген і Євгенія Івашків;
по	20	Омелян і Анна Твардовські, Євген і Стефанія Бренічі, Євген і Рен-та Саламахи, В. і С. Шпирки і Роналд Труш;
по	10	Емілія Питван, Володимир Потєжний, Євген Шипайло, Володимир Боднар і Кость Гречак;
	5	Василь Пелєхатий.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 26 листопада 1998 року відійшов від нас після довгої і тяжкої недуги на вічний спочинок наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ЗЯТЬ, БРАТ, ШВАГЕР І ВУЙКО

бл. п.

ВАСИЛЬ К. ФАРРЕЛ

Vice President Physical Distribution Kids „Я“ Us, Div. of Toys „Я“ Us

Цією дорогою складаємо сердешну подяку всім, що в наш тяжкий і болючий час виказали нам багато серця і співчуття в нашому безмежному горю.

Дякуємо сердечно о. Франку Шадаку, о. Леоніду Малькову і дякові Михайлові Стащишину за переведення похоронних відправ у похоронному заведенні в церкві св. Івана Хрестителя у Ньюарку, на цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку та за щирі слова прашання, а також щира подяка Сестрам Василянкам, директорці школи Сестри Хризиастамі Ч.С.В.В., Сестрі Дем'яні Ч.С.В.В., учительці першої класи; Сестрі Вернарді Ч.С.В.В. та всім вчителям школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

Дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за сумлінне і вірцеве переведення похорону.

Всім нашим рідним, приятелям, знайомим і співпрацівникам Василя з Kids „Я“Us & Toys „Я“Us, які прибули здалека, навіть із Каліфорнії, щоби своєю присутністю вшанувати пам'ять покійного, та всім тим, що не могли прибути до нас, але своїми думками і молитвами з'єдналися з нами в ці дні — складаємо щирю подяку.

Сердечна подяка Senior Vice President Stores and Distribution Center Operations Kids „Я“ Us Mr. James G. Parros за зворушливі, теплі, щирі і змістовні слова, спогади зі співпраці з покійним Василем після Панахиди у похоронному заведенні.

Щиро дякуємо родині і приятелям за численні листи і телефони з висловами співчуття та за поміч і підтримку в ці тяжкі дні.

Сердечна подяка Маріїці Голінатій-Винарчук за добровільну допомогу в переведенні збірки на фонд української католицької школи св. Івана Хрестителя.

Дякуємо всім за пожертви на поминальні Св. Літургії, квіти та благородні цілі.

ПОЖЕРТВИ НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:

Andrew & Pamela Borek, Юлія Романюк з родиною, Therese Dena & Jim Easton, Ken & Mary Ellen Hornberger, Maryann Plusch, Ruth Schaaf, Ірена і Ярослав Яворські, Mr. & Mrs. Bernard Krawczuk, Ольга Смал, Софія Завісляк, Гафія Вишатицька, Юрій і Любов Стефанівські, Антоніна Бачинська, Світлана Лобанова, Олег і Гануся Лазірко, Dr J.L. Lashewycz, Казімір Лес, James і Дарія Kriegl, Ярослав і Стефанія Леськів, Наталія Лазірко, Mr & Mrs Losanowycz, Eugene & Mary Grybowski & Family, Helen & Andrew Podberezniak & girls; George R. Turiansky, Іван і Дарія Турянські, B. Nawiszczak, Irene & Odarka Mechynycz, Roma & Ron Hill, Kudryk Family, перша класа студентів українознавства школи ім. Лесі Українки в Morris Kavnri, Eisner Family, Sister Chrysostom, OSBM, Mr & Mrs S. Romano; Judith, Steve & Samantha Eisner, Christine Boyko-Kira.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Наталія Броніслава Лазірко, теща, діти Chastity & Billy Farrell, Nivia Morales, сестри Iris, Alice & Diana, сестра Ester, Cruz & Family, сестра Diana, Tom and Joe, сестра Suzy & Family, племінники Papo, Rodney, Michael, Joseph, Katherine, Jason and little Ron, племінник Michael, Jackie & Katherine, Олег, Гануся, Христина і Андрійко Лазірко, Myron & Olha Losanowycz, св. Івана Хрестителя — гурток Матерів, Jim Parros & Family, Kids „Я“ Us Franklin D.C., Friends at Kids „Я“ Us, Aunt Irena, Musia, Don, Tina & Alex, Joseph, Patton, Rick & Nivia & the Morales Family, Chris, Vlasta & Gary, William S. Heniey P.T., Mary & Phil Rizzuto

В пам'ять покійного зложили пожертви на:

УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ШКОЛУ св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЬОАРКУ:

по 100 дол.	Олег і Гануся Лазірко, Martin M. Shenkman, ESQ, Любодар і Зеня Олесницькі, Ярослав і Стефанія Леськів, James & Martha Easton, Деметріюс і Юлія Романюк, Богдан і Муса Шандор, Алекс і Наталка Кудрик, Kids „Я“Us Lawrenceville, GA, Vincent & Pamela Scarfone, Michael & Nancy Bohdan;
по 75	Walter & Julia Rudzinsky, Antonette & John Paik;
по 50	Іван і Дарія Турянські, Christa M. Oed, Марія і Антон Василюк, Христина і Любомир Фляк, Ігор і Ксеня Раковські, Christina Paik, Мирон і Зеня Олесницькі, James & Дарія Kriegel, Ірена Кочержук, Mr. & Mrs L. Rudzinsky, Джо і Марійка Винарчук;
по 40	Петро і Марія Терещук, Юрій і Марія Грибовські, Анна Вешатицька;
30	Нестор і Іванка Олесницькі;
по 25	Ольга і Ігор Луків, Анна і Бернард Кравчук, Іванна Кононів, Мирон і Олександра Стебельські, Andrew & Christine Chraplywy, Михайло і Тереза Шнігульські, Люба і Михайло Лесько, Mary & Phil Rizzuto;
по 20	Роман Бойко, Борис і Анна Процюк, Іван і Ліза Дитко, Bill Rogers, Lidia & Bohdan Moczula, Лоретта і Ростик Робак, Михайло і Тереза Стоцько, Wasył Synajko, Slavka & Nick Hordynsky, Світлана Лобанова, Jozef & Christina Janak;
по 15	Irene & Ron Doll, Олег і Оленка Колодій;
по 10	John & Kay Ewanchuk, Роман і Ірина Пиндус, Osyp & Parania Lasko, Володимир Потезний, Carol Hand, Анна Стоцько.

Все разом зібрано на нашу школу св. Івана Хрестителя в Ньюарку 2,460 дол., ученицею якої є Іванка Лазірко Фаррел, доня покійного Василя Фаррел.

Сердечно дякуємо всім жертводавцям і всім, хто старався облегшити наше тяжке горе.

Дружина НАТАЛКА ЛАЗІРКО-ФАРРЕЛ з донею ІВАНКОЮ і з родиною

З жалем повідомляємо, що 8-го січня 1999 р. несподівано відійшов у вічність на 71-му році життя наш найдорожчий МУЖ, СИН, БАТЬКО, ВУЙКО І ДІДЬО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЯРОСЛАВ НЕДІЛЬСЬКИЙ

нар. 19-го вересня 1928 р. в Станиславові

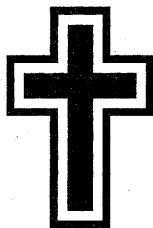
ПОХОРОН відбувся в середу 13-го січня 1999 р. з церкви св. Юра в Нью Йорку на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у глибокому смутку:

- дружину — СВИТЛЯНУ
- маму — СОФІЮ
- сина — ДАНКА з дружиною АННОЮ і дітьми ХРИСТИНКОЮ і МІСЬОМ
- сина — АНДРІЯ з дружиною МОРИН і дітьми ХРИСТОФОРМ і МАТЕЙКОМ
- брата — ЯРОСЛАВА з дружиною ЛІНДОЮ
- швагра — ВОЛОДАРА ЛІСКА з дружиною МАРТОЮ і дітьми ДОРІЯНОМ і ГАНДЗЕЮ

Просимо про молитви за спокій душі покійного.
Вічна йому пам'ять!

Ближча і дальша родина в Америці і Канаді.
Замість квітів просимо жертвувати на будову Музею в Нью Йорку, або на сиріт в Україні через фонд СУА.

З почуттям невимовного жалю ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 10 січня 1999 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Божу вічність, на 94-му році свого трудолюбивого життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ СВАРИЧЕВСЬКА з дому РОМАНЮК

Нар. 28 серпня 1905 р.

ПАНАХИДА відбулася в середу 13 січня 1999 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Hempstead Funeral Home, 89 Peninsula Blvd., Hempstead, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер 14 січня 1999 р. о год. 10-й ранку в церкві св. Володимира при Фронт вул. в Гемпстеді, Лонг Айленд. Після Служби Божої тлінні останки були перевезені на вічний спочинок на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишені:

- муж — АТАНАЗІЙ
- доньки — УЛЯНА, вдова по св. п. АНАТОЛІЄВІ ВОВКОВІ
- ХРИСТИНА ПОДОЛЮК з мужем БОГДАНОМ
- син — ЮРІЙ
- внуки — АНДРІЙ ВОВК з дружиною ЛЯРИСОЮ
- МАРТА ПОДОЛЮК ДЖІОВАГНОНІ з мужем РОБЕРТОМ
- ЛІДА ВАСИЛЕНКО з мужем МИХАЙЛОМ
- ХРИСТЯ КОЛИНС з мужем ДЖИМОМ
- правнуки — СТЕФЦЯ і ЛЕСЯ КОЛИНС
- ТОМА ВАСИЛЕНКО
- РОМАН РОМАНЮК з дружиною СОФІЄЮ
- братанки — ОРЕСТ, ІГОР з дітьми ХРИСТИНОЮ і ДЖЕКОЛІН
- і ТЕОДОР РОМАНЮК
- братаниця — РОМА КОРОПЕЙ з дітьми ЛЕСЕЮ, БОРИСОМ і ЛІНОЮ
- свати — ІВАН і МАРІЯ РИХВІЦЬКІ
- та ближча і дальша родина в ЗСА та Україні.

Вічна їй пам'ять!

Просимо про молитви за душу покійної.

Замість квітів в пам'ять покійної просимо складати пожертви на допомогу сиротам в Україні та на Фонд Дітей Чорнобіля.

УВАГА! ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

СОЮЗИВКА буде закрита **тільки** від 1 лютого до 15 квітня

Канцелярія Союзівки і головний будинок **відкриті** протягом року

За інформаціями чи в справі замовлень кімнат на 1999 рік

просимо телефонувати: (914) 626-5641 • (914) 626-4638

E-mail: SQSS@AOL.com; Web: www.SOYUZIVKA.com

Calls to UKRAINE
\$0.42 per/min
Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia \$0.45, Belarus \$0.42, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 31 c/min.

For information call AOF International:
1-800-449-0445

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ

— кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

• РОЗШУКИ •

Особи, які знають, або знали **ПРИШЛЯКА МИКОЛУ ЯКИМОВИЧА**, рік народження 1914, Україна, Львівська обл., Перемишлянський р-н, с. Дусанів — відгукніться! Пошукує Анна-Мирослава Копачинська (Пришляк), яка тимчасово перебуває в США.
Тел.: (732) 477-3963

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо жінку до опіки трьох дітей шкільного віку та до домашньої праці. Прошу телефонувати після 7-ої год. веч.
(973) 257-1857

ПОСИЛКИ, ГРОШІ, ХАРЧІ З КАТАЛОГУ
до рук адресата
в УКРАЇНУ, БІЛОРУСЬ, МОЛДОВУ, РОСІЮ
ТА КРАЇНИ ПРИБАЛТИКИ

КОРАБЛЕМ \$0.79/лб ЛІТАКОМ \$1.99/лб

Кожна одинадцята посилка - безкоштовно!
По бажанню замовника забираємо пакки з хати

European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service

Tel.: (908) 805-9664

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

VATRA

76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK
NJ, 08880

Офіційний представник фірми

• НА ПРОДАЖ •

В Українському Селі в Somerset, NJ коло Бавнд Бруку, продається помешкання з двома спальнями на другому поверсі. Ціна дуже доступна.

Тел.: (732) 302-3045

SEIZED CARS from \$175.

Porsches, Cadillacs, Chevys, BMWs, Corvettes. Also Jeeps, 4WD's. Your Area.
Toll Free: 1-800-218-9000 Ext. A-1871
for current listings.

Фірма ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

ВИБИРАЮЧИ
ПОДАРУНОК РІДНИМ І
ЗНАЙОМИМ —
ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ
ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС

Передплата на рік лише 50 дол.
ЦІНИ І АДРЕСА НА СТОР.4

EuroLink

1-800-758-1023

<http://www.eurolinktele.com>

42 ц. За хвилину цілодобово
Із зміною Вашої компанії
далекого зв'язку.

**Дзвоніть в Україну
по нових розцінках!**

44 ц. За хвилину цілодобово
Без змінювання компанії
далеко до зв'язку

Існуючі клієнти:
Звертайтеся до нас для
переходу на нову програму.

KARPATY
Export Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
120 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y3
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

гроші, речові пакки,
харчові пакки,
листи та документи

до рук адресата в Україну
та інші держави *без мита*

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через **КАРПАТИ!**

Selfreliance UA Federal Credit Union

Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілька

734 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106

Tel (973) 373-7839 • Fax (973) 373-8812 •

2200 Route 10 West, Parsippany, NJ 07054

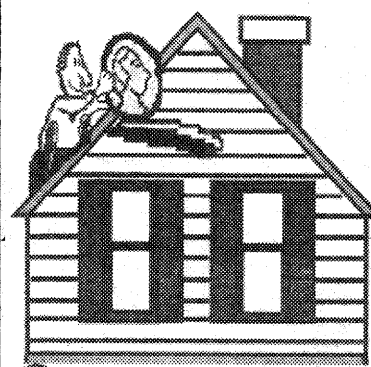
Tel (973) 451-0200 • Fax (973) 451-0400 •

• <http://www.selfreliance.org> •

BUSINESS HOURS:

Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

"Prime Rate HOME EQUITY LINE OF CREDIT"

Сплачена частина
гіпотечної позики
на Вашу хату - це

ВЕЛИКА СКАРБОНКА!

Використовуйте гроші
при Ваших потребах!

* Prime Rate (згідно звітним у Wall Street Journal)
- рати змінюються двічі на рік - січні та липні
Contact our Loan Department for further information

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілька!

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ПАЧКИ І ХАРЧІ ДО УКРАЇНИ

Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська,
Чернівецька і Тернопільська області.

KOSHERLAND
Brooklyn, NY
718 438-8922

RAHWAY Travel
Rahway, NJ
908 381-8900

Steven MUSEY
Millville, NJ
609 825-7665

EL INCA I.P.S.
Union City, NJ
201 974-2583

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568